

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

L 62

36e jaargang

15 maart 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ Richtlijn 92/116/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 71/118/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee 1
- ★ Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönoseverwekkers bij dieren en in produkten van dierlijke oorsprong ten einde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen 38
- ★ Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG 49
- ★ Richtlijn 92/119/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte 69
- ★ Richtlijn 92/120/EEG van de Raad van 17 december 1992 houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van bepaalde produkten van dierlijke oorsprong 86

Prijs: 18 ecu

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 92/116/EEG VAN DE RAAD

van 17 december 1992

tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 71/118/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vlees van pluimvee voorkomt op de lijst van produkten in bijlage II bij het Verdrag; dat de productie van en het handelsverkeer in deze produkten voor de landbouwbevolking een belangrijke bron van inkomsten vormen;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector en voor de verbetering van de produktiviteit, op het niveau van de Gemeenschap, gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen ervan moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat bij Richtlijn 71/118/EEG ⁽⁴⁾ de gezondheidsvoorschriften zijn vastgesteld voor het handelsverkeer in vlees van pluimvee;

Overwegende dat de Gemeenschap de maatregelen moet vaststellen die ertoe bestemd zijn de interne markt met een ruimte zonder binnengrenzen geleidelijk tot stand te brengen

gen in de loop van een periode die eindigt op 31 december 1992;

Overwegende dat bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽⁵⁾ controlevoorschriften zijn vastgesteld in het vooruitzicht van de interne markt en met name de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten; dat, in het kader van het handelsverkeer, deze voorschriften van toepassing dienen te zijn op vers vlees van pluimvee;

Overwegende dat, om dit doel te bereiken, de voorschriften die zijn vastgesteld in Richtlijn 71/118/EEG moeten worden afgestemd op de nieuwe aanpak op communautair niveau;

Overwegende dat de producenten in eerste instantie de verantwoordelijkheid inzake de naleving van de eisen van de onderhavige richtlijn moeten krijgen en dat de bevoegde autoriteit verplicht moet worden toe te zien op de toepassing van dit beginsel van door de producent zelf uitgevoerde controle;

Overwegende dat deze aanpassing in het bijzonder gericht moet zijn op uniformering van de gezondheidsvoorschriften ten aanzien van de productie, de opslag en het vervoer van vlees van pluimvee;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt om bepaalde types van rechtstreekse verkoop van de werkingssfeer van deze richtlijn uit te sluiten;

Overwegende dat deze richtlijn niet behoort te gelden voor bepaalde produkten die rechtstreeks door de producent aan de consument worden verkocht;

Overwegende dat de mogelijkheid bestaat dat sommige inrichtingen, die op 1 januari 1992 in bedrijf waren, wegens bijzondere situaties niet in staat zullen zijn om alle voorschriften van deze richtlijn in acht te nemen;

⁽¹⁾ PB nr. C 262 van 14. 10. 1981, blz. 3, PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 71, PB nr. C 276 van 23. 10. 1991, blz. 10, en PB nr. C 36 van 14. 2. 1992, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 129 van 20. 5. 1991, blz. 166, en PB nr. C 183 van 15. 7. 1991, blz. 56.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

⁽⁵⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

Overwegende dat het wenselijk is gebleken een erkenningsprocedure vast te stellen voor inrichtingen die aan de bij deze richtlijn vastgestelde gezondheidsvoorschriften voldoen en een communautaire keuringsprocedure in te voeren om toe te zien op de naleving van de voor de erkenning gestelde voorwaarden;

Overwegende dat inrichtingen met een zwakke structuur aan de hand van vereenvoudigde criteria inzake structuur en infrastructuur moeten worden erkend, evenwel met inachtneming van de hygiënevoorschriften van deze richtlijn;

Overwegende dat het aanbrengen van het keurmerk op het vlees van pluimvee het meest passende middel vormt om de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming de verzekering te geven dat een zending beantwoordt aan de bepalingen van deze richtlijn; dat het keuringscertificaat evenwel moet worden gehandhaafd om de bestemming van bepaalde produkten te controleren, voor zover het keuringscertificaat blijft bestaan voor de aspecten in verband met de gezondheid van de dieren;

Overwegende dat produkten uit derde landen die in de Gemeenschap in de handel worden gebracht dezelfde mate van bescherming op het stuk van de gezondheid van de mens moeten kunnen bieden; dat derhalve ten aanzien van deze produkten garanties moeten worden geëist die gelijkwaardig zijn aan die welke worden gegeven voor produkten van communautaire oorsprong en dat voor deze produkten ook de beginselen en de controlevoorschriften moeten gelden van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾;

Overwegende dat de nationale controlevoorschriften ten aanzien van derde landen voorlopig moeten worden gehandhaafd om rekening te houden met de termijnen die nodig zijn voor de invoering van de communautaire inspectie voor het toezicht op de naleving door die landen van de in deze richtlijn bedoelde garanties;

Overwegende dat de Commissie opdracht dient te worden gegeven om bepaalde maatregelen voor de uitvoering van deze richtlijn te treffen; dat daartoe procedures moeten worden vastgesteld waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat vanwege de speciale bevoorradingsmoeilijkheden ingevolge de geografische ligging van de Helleen Republiek voor deze Lid-Staat afwijkende bepalingen moeten worden vastgesteld; dat om dezelfde reden aan geografisch afgelegen gebieden meer tijd moet worden gegeven om aan de eisen van deze richtlijn te voldoen;

Overwegende dat de aanneming van specifieke regels voor de onder deze richtlijn vallende produkten geen afbreuk doet aan de aanneming van algemene voorschriften inzake

hygiëne en voedselveiligheid waarvoor de Commissie een voorstel voor een kaderrichtlijn heeft ingediend;

Overwegende dat het van belang is dat de bij de onderhavige richtlijn vastgestelde termijn voor de omzetting in nationaal recht van de Lid-Staten geen gevolgen heeft voor de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen per 1 januari 1993;

Overwegende dat het dienstig is, met het oog op de duidelijkheid, over te gaan tot bijwerking van Richtlijn 71/118/EEG,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De titel, de artikelen en de bijlagen van Richtlijn 71/118/EEG worden vervangen door de tekst die is opgenomen in bijlage B van de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

1. Artikel 3, onder A, punt 2, van Richtlijn 77/99/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten ⁽²⁾ wordt als volgt gewijzigd:

a) de eerste alinea wordt vervangen door de volgende tekst:

„2. bereid zijn van vers vlees als omschreven in artikel 2, onder d), met dien verstande dat uit derde landen ingevoerd vlees moet voldoen aan de minimumeisen van hoofdstuk III van Richtlijn 71/118/EEG en overeenkomstig Richtlijn 90/675/EEG moet zijn gecontroleerd;”;

b) de tweede alinea van punt 2 wordt in fine als volgt gewijzigd:

„Richtlijn 64/433/EEG en van artikel 4, lid 1, derde alinea, en van bijlage I, hoofdstuk IX, van Richtlijn 71/118/EEG voor consumptie ongeschikt is verklaard en over het algemeen van vlees dat volgens de communautaire regelgeving voor menselijke consumptie ongeschikt is verklaard, en van:”.

2. Richtlijn 80/879/EEG van de Commissie van 3 september 1980 betreffende het aanbrengen van het keurmerk op vlees van pluimvee in grote verpakkingen ⁽³⁾ wordt ingetrokken.

3. Artikel 3, lid 4, onder i), tweede alinea, van Richtlijn 92/45/EEG van de Raad van 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽²⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/45/EEG (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35).

⁽³⁾ PB nr. L 251 van 24. 9. 1980, blz. 10. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 92/189/EEG (PB nr. L 87 van 2. 4. 1992, blz. 25).

voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vers vlees van vrij wild ⁽¹⁾ wordt vervangen door de volgende tekst:

„Hoofdstuk XII, punt 68, van Richtlijn 71/118/EEG betreffende het aanbrengen van het keurmerk op grote verpakkingen is mutatis mutandis van toepassing op vlees van klein vrij wild.”.

4. Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee ⁽²⁾ wordt als volgt gewijzigd;

a) artikel 3, onder A, punt 6, wordt vervangen door de volgende tekst:

„6. dat, wanneer het bestemd is voor een Lid-Staat of een gebied van een Lid-Staat die/dat erkend is als zijnde vrij van de ziekte van Newcastle, of voor een Lid-Staat na doorvoer via een derde land, vergezeld gaat van het gezondheidscertificaat volgens het model in de bijlage”;

b) de bijlage wordt vervangen door bijlage A bij onderhavige richtlijn.

5. In artikel 2, tweede alinea, van Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van konijnenvlees en vlees van gekweekt wild ⁽³⁾ wordt in punt 3 de derde regel vervangen door: „lid 1 van Richtlijn 64/433/EEG, noch in artikel 2 van”.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1994 aan deze richtlijn te voldoen, behalve voor de inrichtingen:

— in de geografisch afgelegen gebieden die overeenkomstig artikel 17 van Richtlijn 90/675/EEG ⁽⁴⁾, waaron-

der — voor het Koninkrijk Spanje — de Canarische eilanden, en artikel 13 van Richtlijn 91/496/EEG ⁽⁵⁾, als zodanig zijn erkend, en

— in de nieuwe deelstaten van de Bondsrepubliek Duitsland die in aanmerking komen voor herstructureringsprogramma's,

ten aanzien waarvan uiterlijk op 1 januari 1995 aan deze richtlijn moet worden voldaan, met dien verstande dat de in deze inrichtingen verkregen produkten in deze gebieden in de handel moeten worden gebracht.

Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van de genomen maatregelen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De vaststelling van een uiterste datum voor de omzetting in nationaal recht, namelijk 1 januari 1994, heeft geen gevolgen voor de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen zoals vastgesteld bij Richtlijn 89/662/EEG.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. GUMMER

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35.

⁽³⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41.

⁽⁴⁾ Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽⁵⁾ Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/628/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17).

BIJLAGE A

„BIJLAGE

MODEL

VETERINAIRRECHTELIJK CERTIFICAAT

betreffende vers vlees van pluimvee ⁽¹⁾Nr. ⁽²⁾:

Plaats van verzending:

Ministerie:

Dienst:

Referentie ⁽²⁾:

I. Identificatie van het vlees

Vlees van:
(diersoort)

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal stuks of colli:

Maand en jaar van invriezing:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres(sen) en erkenningsnummer(s) van het (de) erkende slachthuis (slachthuizen):

Adres(sen) en erkenningsnummer(s) van de erkende uitsnijderij(en):

Adres(sen) en erkenningsnummer(s) van het (de) erkende koel- en vrieshuis (koel- en vrieshuizen):

III. Bestemming van het vlees

Het vlees wordt verzonden uit:
(plaats van verzending)naar:
(land en plaats van bestemming)per ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van degene voor wie de zending bestemd is:

⁽¹⁾ Vers vlees van pluimvee: vers vlees van de als huisdier gehouden volgende soorten: kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden, ganzen, kwartels, duiven, fazanten en patrijzen, dat geen enkele conserveringsbehandeling heeft ondergaan. Vlees dat alleen een koudebehandeling heeft ondergaan wordt evenwel ook als vers vlees beschouwd.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kenteken te worden vermeld, bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven en bij verzending per schip de naam van het schip en, zo nodig, het nummer van de container.

IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven vlees van pluimvee voldoet aan de voorschriften van Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee, alsmede aan de voorschriften van artikel 3, onder A, punt 1, tweede alinea, van die richtlijn, indien dat vlees is bestemd voor een Lid-Staat die of een gebied van een Lid-Staat dat is erkend als zijnde vrij van de ziekte van Newcastle.

Gedaan te,

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts)"

BIJLAGE B

Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van de produktie en het in de handel brengen van vers vlees van pluimvee**HOOFDSTUK I****Algemene voorschriften****Artikel 1**

Bij deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees van pluimvee

Deze richtlijn is niet van toepassing op het uitsnijden en de opslag van vers vlees van pluimvee in detailhandelszaken of in lokalen die aan verkooppunten grenzen, waar het uitsnijden en de opslag uitsluitend met het oog op rechtstreekse verkoop aan de consument geschiedt; deze verichtingen moeten onderworpen blijven aan de gezondheidscontroles die in de nationale regelgevingen voor de detailhandel worden voorgeschreven.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities in artikel 2, onder l), m) en n), en onder q), r) en s), van Richtlijn 77/99/EEG ⁽¹⁾.

Voorts wordt verstaan onder:

1. *vlees van pluimvee*: alle voor menselijke consumptie geschikte delen van huisdieren behorende tot de volgende soorten: kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden en ganzen;
2. *vers vlees van pluimvee*: vlees van pluimvee, ook in vacuüm of in gecontroleerde atmosfeer verpakt dat, buiten de koudebehandeling, geen conserveringsbehandeling heeft ondergaan;
3. *karkas*: het gehele lichaam van een in punt 1 bedoelde vogel na uitbloeden, plukken en verwijderen van de ingewanden; het wegnemen van het hart, de lever, de longen, de spiermaag, de krop, de nieren, het afsnijden van de poten ter hoogte van het tarsaalgewricht en het afsnijden van de kop, de slokdarm en de luchtpijp zijn evenwel facultatief;
4. *delen van karkassen*: de delen van het in punt 3 omschreven karkas;
5. *slachtafval*: vers vlees van pluimvee dat geen deel uitmaakt van het karkas als omschreven in punt 3, ook indien het op natuurlijke wijze met het karkas verbonden blijft, alsmede de kop en de poten wanneer deze los worden aangeboden;

6. *ingewanden*: de slachtafvallen uit de borst-, buik- en bekkenholte, eventueel met inbegrip van de luchtpijp, de slokdarm en de krop;
7. *officiële dierenarts*: de door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat aangewezen dierenarts;
8. *assistent*: een persoon die overeenkomstig artikel 8, lid 2, officieel door de bevoegde autoriteit is aangewezen om de officiële dierenarts bij te staan;
9. *keuring vóór het slachten*: de keuring van levend pluimvee overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI;
10. *keuring na het slachten*: de keuring van geslacht pluimvee in het slachthuis, overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VIII;
11. *vervoermiddelen*: voor lading bestemde gedeelten van motorvoertuigen, van spoorvoertuigen en van luchtvaartuigen, alsmede scheepsruimen of containers voor het vervoer over land, over zee of door de lucht;
12. *inrichting*: een erkend slachthuis, een erkende uitsnijderij, een erkend koel- of vrieshuis of een erkend verpakkingscentrum of een complex dat verscheidene van deze inrichtingen omvat.

HOOFDSTUK II**Voorschriften voor de communautaire produktie****Artikel 3**

- I. Vers vlees van pluimvee moet aan onderstaande voorwaarden voldoen:
 - A. Karkassen en slachtafvallen moeten:
 - a) afkomstig zijn van dieren die vóór het slachten zijn gekeurd overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, en die op grond van deze keuring geschikt zijn bevonden om te worden geslacht met het oog op het in de handel brengen van vers vlees van pluimvee;
 - b) verkregen zijn in een erkend slachthuis dat aan een zelf uitgevoerde controle overeenkomstig artikel 6, lid 2, en aan een controle door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 8 onderworpen is;
 - c) op voldoende hygiënische wijze zijn behandeld overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VII;

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/45/EEG (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35).

- d) na het slachten zijn gekeurd overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VIII, en overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk IX, niet ongeschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;
- e) worden voorzien van een keurmerk conform de bepalingen van bijlage I, hoofdstuk XII, met dien verstande dat het aanbrengen van het keurmerk niet noodzakelijk is voor karkassen die in dezelfde inrichting zullen worden uitgesneden;
- f) na de keuring na het slachten overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VII, punt 46, zijn gehanteerd en overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XIII, onder bevredigende hygiënische omstandigheden zijn opgeslagen;
- g) naar behoren van een eindverpakking zijn voorzien overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XIV; wanneer een beschermend omhulsel wordt gebruikt, moet dat voldoen aan de voorschriften van dat hoofdstuk.

Indien nodig kan volgens de procedure van artikel 21 worden besloten dat hoofdstuk aan te vullen, met name in verband met de verschillende aanbiedingsvormen die in de handel gebruikelijk zijn, op voorwaarde dat die aanbiedingsvormen voldoen aan de hygiënevoorschriften;

- h) zijn vervoerd overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XV;
- i) gedurende het vervoer vergezeld gaan:
 - hetzij van een begeleidend handelsdocument dat
 - naast de gegevens als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk XII, punt 66, het codenummer moet bevatten ter identificatie van de bevoegde autoriteit die met de controle op de inrichting van oorsprong belast is, alsmede de naam van de officiële dierenarts die op de dag van de produktie van het vlees verantwoordelijk was voor de keuring;
 - gedurende ten minste één jaar door de geadresseerde moet worden bewaard, zodat het desgevraagd aan de bevoegde autoriteit kan worden overgelegd;
 - hetzij van een keuringscertificaat als bedoeld in bijlage VI, wanneer het gaat om in artikel 2 bedoeld vers vlees van pluimvee dat is verkregen in een slachthuis dat is gelegen in een gebied of een zone waarvoor om veterinairerechtelijke redenen beperkingen gelden of om vers vlees van pluimvee dat voor een andere Lid-Staat bestemd is na doorvoer via een derde land in een met een loodje verzegeld vervoermiddel.

De uitvoeringsbepalingen van dit punt en met name die inzake de toekenning van de code-nummers en de opstelling van een lijst of verscheidene lijsten aan de hand waarvan de bevoegde autoriteit kan worden geïdentificeerd, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

B. 1. Delen van karkassen of uitgebeend vlees moeten:

- a) zijn uitgesneden en/of uitgebeend in een erkende en overeenkomstig artikel 6 gecontroleerde uitsnijderij;
- b) zijn uitgesneden en verkregen overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VII, en afkomstig zijn van:
 - karkassen die aan de in punt A van dit artikel genoemde voorwaarden voldoen, of
 - karkassen die uit derde landen zijn ingevoerd met inachtneming van de in hoofdstuk III gestelde voorwaarden en die de in Richtlijn 90/675/EEG ⁽¹⁾ voorgeschreven controles hebben ondergaan;
- c) de in artikel 8, lid 1, onder b), ii), bedoelde controle hebben ondergaan;
- d) voldoen aan het bepaalde in punt A, onder c), h) en i), van dit artikel;
- e) ter plaatse of in speciaal daartoe door de bevoegde autoriteit erkende herverpakingscentra van een onmiddellijke verpakking, een eindverpakking of een etiket zijn voorzien overeenkomstig punt A, onder e) en g), van dit artikel;
- f) zijn opgeslagen onder bevredigende hygiënische omstandigheden en met inachtneming van bijlage I, hoofdstuk XIII.

2. Indien in de uitsnijderijen ander vers vlees dan vlees van pluimvee wordt behandeld, moet dat vlees voldoen aan de desbetreffende normen van de Richtlijnen 64/433/EEG ⁽²⁾, 91/495/EEG ⁽³⁾ en 92/45/EEG ⁽⁴⁾.

C. Vers vlees dat overeenkomstig deze richtlijn in een door een Lid-Staat erkend koel- of vrieshuis is opgeslagen en dat nadien geen enkele vorm van

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽²⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

⁽³⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41.

⁽⁴⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35.

goederenbehandeling meer heeft ondergaan, tenzij goederenbehandeling die verband houdt met de opslag, moet aan het bepaalde in punt A, onder c), e), g) en h), en in punt B van dit artikel voldoen, of het moet vers vlees van pluimvee zijn dat overeenkomstig de voorschriften van hoofdstuk III uit derde landen is ingevoerd en overeenkomstig Richtlijn 90/675/EEG is gekeurd.

- II. De Lid-Staten mogen van de eisen van punt A afwijken ingeval vers vlees van pluimvee door landbouwers met een jaarproductie van minder dan 10 000 stuks van de in artikel 2, tweede alinea, punt 1, bedoelde soorten die van hun bedrijven afkomstig zijn, in kleine hoeveelheden wordt afgestaan

- ofwel rechtstreeks aan de eindverbruiker op het bedrijf of op de het dichtst bij hun bedrijf gelegen weekmarkten,
- ofwel aan een kleinhandelaar voor rechtstreekse verkoop aan de eindverbruiker, op voorwaarde dat deze kleinhandelaar zijn werkzaamheden in dezelfde plaats uitoefent als de producent of in een aangrenzende plaats.

De Lid-Staten kunnen zelf bepalen in hoeverre het bovenstaande in afwijking van punt B, van toepassing kan zijn op uitgesneden vlees.

Venthandel, verkoop door middel van verzending en, wat de kleinhandelaar betreft, verkoop op markten zijn van die afwijkingen uitgesloten.

De in de eerste alinea van dit punt bedoelde verrichtingen moeten onderworpen blijven aan de gezondheidscontroles die in de nationale regelgevingen worden voorgeschreven.

- III. Onverminderd de communautaire bepalingen inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken, is punt I echter niet van toepassing op:

- a) vers vlees van pluimvee dat bestemd is voor ander gebruik dan menselijke consumptie;
- b) vers vlees van pluimvee dat bestemd is voor tentoonstellingen, bijzonder onderzoek of analyses, voor zover er door officiële controle voor kan worden gezorgd dat dit vlees niet voor menselijke consumptie wordt gebruikt en dat het, na afloop van de tentoonstellingen of na voltooiing van het bijzondere onderzoek of de analyses, met uitzondering van het bij de analyses gebruikte vlees, wordt vernietigd;
- c) vers vlees van pluimvee dat uitsluitend is bestemd voor de bevoorrading van internationale organisaties.

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat naast de voorschriften van artikel 3, onder I, punt A, en onverminderd de

communautaire voorschriften inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen, vers vlees van pluimvee of pluimvee bovendien

- a) wordt onderzocht op de aanwezigheid van residuen, wanneer de officiële dierenarts op grond van de resultaten van de keuring vóór het slachten of van andere inlichtingen de aanwezigheid daarvan vermoedt;
- b) wordt onderworpen aan de in bijlage IV, onder I, van Richtlijn 92/117/EEG ⁽¹⁾ bedoelde monsternemingen.

Het onder a) bedoelde onderzoek moet worden verricht voor het opsporen van residuen van stoffen met farmacologische werking en derivaten daarvan, met inachtneming van de wachttijden, en van andere op vlees van pluimvee overdraagbare stoffen die eventueel de consumptie van vers vlees van pluimvee gevaarlijk of schadelijk voor de gezondheid van de mens kunnen maken.

Het in de vorige alinea bedoelde onderzoek moet worden verricht volgens deugdelijk gebleken methoden die wetenschappelijk zijn erkend, in het bijzonder die welke op communautair of internationaal niveau zijn vastgesteld.

De resultaten van de onderzoeken moeten kunnen worden geëvalueerd aan de hand van referentiemethoden die volgens de in lid 3 bedoelde procedure zijn vastgesteld.

Bij een positief resultaat neemt de officiële dierenarts de passende maatregelen om rekening te houden met het gelopen risico; meer bepaald:

- verricht hij een scherpere controle op het pluimvee dat is gefokt of de hoeveelheden vlees die zijn verkregen onder technologisch vergelijkbare omstandigheden die hetzelfde risico kunnen inhouden,
- voert hij de controles ten aanzien van de andere beslagen van het bedrijf van oorsprong op en neemt hij, in geval van recidive, passende maatregelen ten aanzien van het bedrijf van oorsprong,
- treedt hij, indien het een verontreiniging van de omgeving betreft, handelend op ten aanzien van de productieketen.

2. De toleranties voor de in lid 1 bedoelde stoffen, met uitzondering van de stoffen bedoeld in Richtlijn 86/363/EEG ⁽²⁾, worden vastgesteld volgens de procedure van Verordening (EEG) nr. 2377/90 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoonoses en bepaalde zoonoseverwekkers bij dieren en in producten van dierlijke oorsprong ten einde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen (Zie bladzijde 38 van dit Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. L 221 van 7. 8. 1986, blz. 43.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 675/92 van de Commissie (PB nr. L 73 van 19. 3. 1992, blz. 8).

3. Volgens de procedure van artikel 21 worden de referentiemethoden vastgesteld.

Volgens dezelfde procedure kan worden besloten het onderzoek uit te breiden tot andere dan de in lid 1 bedoelde stoffen.

4. Tot de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen van dit artikel blijven de nationale voorschriften, onverminderd de algemene Verdragsbepalingen, van toepassing.

Artikel 5

1. Onverminderd de Richtlijnen 91/494/EEG ⁽¹⁾, 81/602/EEG ⁽²⁾ en 88/146/EEG ⁽³⁾ en de bij de Richtlijn 92/117/EEG opgelegde beperkingen mag vlees van pluimvee niet in de handel worden gebracht met het oog op menselijke consumptie wanneer

- a) het afkomstig is van pluimvee dat één van de in Richtlijn 91/494/EEG genoemde ziekten heeft;
- b) in het vlees sporen van residuen voorkomen in hoeveelheden die de overeenkomstig artikel 4, lid 2, vast te stellen toegestane toleranties overschrijden of wanneer het vlees is behandeld met antibiotica, malsmakers of conserveermiddelen voor zover deze middelen niet bij de communautaire wetgeving toegelaten zijn, met dien verstande dat waterretentiebevorderende agentia verboden zijn; dit geldt ook voor de hoeveelheid vlees van pluimvee die verkregen is onder technologisch vergelijkbare omstandigheden hetgeen bijgevolg hetzelfde gevaar kan opleveren;
- c) het afkomstig is van dieren die een van de in bijlage I, hoofdstuk IX, punt 53, onder a), vermelde tekortkomingen blijken te vertonen;
- d) het overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk IX, punt 53, onder b), en punt 54 voor menselijke consumptie ongeschikt is verklaard.

2. Tot de inwerkingtreding van eventuele communautaire bepalingen laat de onderhavige richtlijn de bepalingen van de Lid-Staten betreffende de behandeling van vlees van pluimvee met ioniserende of ultraviolette stralen onverlet. Het eventuele handelsverkeer in produkten die dit soort behandeling hebben ondergaan moet voldoen aan de eisen van artikel 5, lid 2, van Richtlijn 89/662/EEG. Daartoe verzendt de Lid-Staat van oorsprong die gebruik maakt van een dergelijke behandeling, produkten die volgens een dergelijk procédé zijn behandeld, niet naar een Lid-Staat die uit hoofde van zijn wetgeving een dergelijke behandeling op zijn grondgebied verbiedt en die de Commissie en de andere Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité op de hoogte heeft gesteld van het bestaan van een dergelijk verbod.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. L 222 van 7. 8. 1981, blz. 32. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 85/358/EEG (PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46).

⁽³⁾ PB nr. L 70 van 16. 3. 1988, blz. 16.

Artikel 6

1. Elke Lid-Staat stelt een lijst op van de andere erkende inrichtingen dan die bedoeld in artikel 7; elke inrichting krijgt een veterinair erkenningsnummer. Hij doet deze lijst toekomen aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie.

Een en hetzelfde erkenningsnummer kan worden toegekend aan een inrichting annex herverpakkingscentrum waarin produkten verkregen uit of met grondstoffen die onder een van de in artikel 2, onder d), van Richtlijn 77/99/EEG genoemde richtlijnen vallen, worden behandeld of herverpakt.

De bevoegde autoriteit erkent een inrichting slechts indien vaststaat dat de inrichting voldoet aan het bepaalde in onderhavige richtlijn.

Wanneer wordt geconstateerd dat de hygiënevoorschriften niet worden nageleefd en wanneer de in bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 51, tweede alinea, bedoelde maatregelen onvoldoende zijn gebleken om dit te verhelpen, wordt de erkenning tijdelijk door de bevoegde nationale autoriteit opgeschort.

Wanneer de exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger de geconstateerde gebreken niet binnen de door de bevoegde nationale autoriteit vastgestelde termijn rechtzet, trekt deze autoriteit de erkenning in.

De betrokken Lid-Staat houdt in dit verband rekening met de conclusies van een eventuele controle overeenkomstig artikel 10. Wanneer een erkenning wordt ingetrokken, wordt dit medegedeeld aan de overige Lid-Staten en de Commissie.

2. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger dient de algemene hygiëne bij de productie in zijn inrichting regelmatig te doen controleren, ook door middel van microbiologische controles.

De controles moeten de werktuigen, installaties en machines in alle produktiestadia en, zo nodig, de produkten betreffen.

De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger dient, op verzoek van de bevoegde autoriteit, in staat te zijn de officiële dierenarts of de veterinaire deskundigen van de Commissie in kennis te stellen van aard, frequentie en resultaat van de verrichte controles, alsmede, zo nodig, van de naam van het controlelaboratorium.

De aard en de frequentie van de controles, alsmede de methoden van monsterneming en bacteriologisch onderzoek worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

3. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger moet een opleidingsprogramma opzetten dat het personeel in staat stelt te voldoen aan de voorschriften inzake hygiënische productie die zijn aangepast aan de produktiestructuur.

De officiële dierenarts die voor de inrichting verantwoordelijk is, moet bij het opzetten en de uitvoering van dit programma worden betrokken.

4. De exploitant van een uitsnijderij of een herverpakingscentrum, de eigenaar of diens vertegenwoordiger moet een register bijhouden van al het inkomende en uitgaande verse vlees van pluimvee; daarin wordt ook de aard van het ontvangen vlees van pluimvee vermeld.

5. De inrichtingen worden geïnspecteerd en gecontroleerd onder verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, die zich overeenkomstig artikel 8, lid 2, voor zuiver materiële werkzaamheden kan laten bijstaan door assistenten. De officiële dierenarts moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle delen van de inrichting, ten einde erop toe te zien dat het bepaalde in deze richtlijn wordt nageleefd.

De officiële dierenarts moet de resultaten van de in lid 2 bedoelde controles regelmatig analyseren. Hij kan op grond van deze analyses aanvullend microbiologisch onderzoek doen verrichten in alle produktiestadia of op de produkten.

Het resultaat van deze analyses wordt neergelegd in een verslag waarvan de conclusies of aanbevelingen ter kennis worden gebracht van de exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger, die er zorg voor draagt dat de vastgestelde gebreken worden verholpen ter verbetering van de hygiëne.

Artikel 7

A. De Lid-Staten mogen overeenkomstig bijlage II afwijkingen met betrekking tot de eisen inzake structuur en infrastructuur van bijlage I toestaan aan slachthuizen die minder dan 150 000 stuks pluimvee per jaar behandelen en aan de volgende eisen voldoen:

1. De betrokken inrichtingen moeten in een apart veterinair register komen en een specifiek erkenningsnummer krijgen, dat gerelateerd is aan de plaatselijke controle-eenheid.

Om door de bevoegde nationale autoriteit te worden erkend,

- a) moet de inrichting voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van bijlage II;
- b) moet de exploitant van het slachthuis, de eigenaar of diens vertegenwoordiger een register bijhouden op grond waarvan de volgende gegevens kunnen worden gecontroleerd:
 - de inkomende dieren en de uitgaande slachtprodukten,
 - de uitgevoerde controles,
 - de resultaten van de controles.

Deze gegevens moeten desgevraagd aan de bevoegde autoriteit worden medegedeeld;

- c) moet het slachthuis de veterinaire dienst op de hoogte brengen van het tijdstip van slachten, het aantal dieren en de herkomst ervan en hem een afschrift van de in bijlage IV bedoelde gezondheidsverklaring doen toekomen;
- d) moet de officiële dierenarts of een assistent bij het verwijderen van de ingewanden aanwezig zijn om zich ervan te vergewissen dat de in bijlage I, hoofdstukken VII en VIII, bedoelde hygiënevoorschriften worden nageleefd.

Ingeval de officiële dierenarts of de assistent niet bij het slachten aanwezig kan zijn, mag het vlees de inrichting slechts verlaten na een keuring na het slachten overeenkomstig artikel 8, lid 2, die op de dag van het slachten moet plaatsvinden, behalve in het geval van vlees als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 49;

- e) moet de bevoegde autoriteit het distributiecircuit voor het van de inrichting afkomstige vlees controleren, nagaan of de voor menselijke consumptie ongeschikt verklaarde produkten op passende wijze zijn gemerkt en de latere bestemming en aanwending daarvan controleren.

De Lid-Staat stelt de lijst op van de inrichtingen waarvoor deze afwijkingen gelden en doet deze lijst alsmede latere wijzigingen daarop aan de Commissie toekomen;

- f) moet de bevoegde autoriteit erop toezien dat vers vlees uit de inrichtingen als bedoeld onder e) wordt gemerkt met de daartoe volgens de procedure van artikel 21 goedgekeurde stempels of etiketten met vermelding van het administratieve district van de sanitaire eenheid waarvan de inrichting afhangt.

2. In geval van uitsnijderijen die niet in een erkende inrichting zijn gelegen en die zijn erkend overeenkomstig artikel 4, lid 2, van Richtlijn 64/433/EEG kunnen door de bevoegde autoriteit ook afwijkingen worden toegestaan overeenkomstig bijlage II, wanneer deze uitsnijderijen maximaal 3 ton vlees per week behandelen, mits de in bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 49, vermelde temperatuurvoorschriften worden nageleefd.

De bepalingen van bijlage I, hoofdstukken VIII en X en hoofdstuk XI, punt 64, zijn niet van toepassing op de opslag en het uitsnijden in de inrichtingen als bedoeld in de eerste alinea.

3. Vlees dat geacht wordt te voldoen aan de hygiëne- en keuringsvoorschriften van de onderhavige richtlijn moet worden voorzien van een stempel dat het administratieve district vermeldt van de sanitaire eenheid die verantwoordelijk is voor de inrichting van oorsprong. Het model van dit stempel moet worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

4. Het vlees

- i) mag uitsluitend bestemd worden om op de plaatselijke markt, hetzij vers hetzij na verwerking, rechtstreeks aan detailhandelaren of aan de consument, te worden verkocht zonder voorverpakking of voorafgaande onmiddellijke verpakking,
 - ii) moet in hygiënische omstandigheden van de inrichting naar zijn bestemming worden vervoerd.
- B. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, indien zulks voor de uniforme toepassing van dit artikel nodig is, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteit, controles ter plaatse verrichten op een representatief aantal inrichtingen waarop de voorwaarden van dit artikel van toepassing zijn.
- C. De Lid-Staten mogen voor koel- en vrieshuizen met een geringe capaciteit waar alleen vlees is opgeslagen dat voorzien is van een eindverpakking, afwijkingen toestaan op de in bijlage I, hoofdstuk I, bedoelde eisen inzake structuur.
- D. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.
- E. Op basis van een verslag van de Commissie onderzoekt de Raad vóór 1 januari 1998 de bepalingen van dit artikel opnieuw.

Artikel 8

1. De Lid-Staten zien erop toe dat

- a) alle pluimveehouderijen die pluimvee van de soorten bedoeld in artikel 2, tweede alinea, punt 1, aan slachthuizen leveren; onder veterinaire controle worden geplaatst;
- b) ervoor wordt gezorgd dat
 - i) in een overeenkomstig artikel 6 erkend slachthuis gedurende de hele tijd dat er keuringen na het slachten worden verricht ten minste één officiële dierenarts aanwezig is;
 - ii) in een overeenkomstig artikel 6 erkende uitsnijderij terwijl er vlees wordt bewerkt ten minste eenmaal per dag een lid van het in lid 2, derde alinea, bedoelde keuringsteam aanwezig is om de algemene hygiëne van de uitsnijderij en het register van het in- en uitgaande verse vlees te controleren;
 - iii) in een koel- of vrieshuis op gezette tijden een lid van het in lid 2, derde alinea, bedoelde keuringsteam aanwezig is.

2. De officiële dierenarts kan zich voor de volgende taken laten bijstaan door assistenten die onder zijn gezag en verantwoordelijkheid staan:

- a) indien zij voldoen aan de eisen van bijlage III, punt 3, onder a); vergaren van de informatie die nodig is voor de beoordeling van de gezondheidsstatus van het beslag van oorsprong overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI; de officiële dierenarts maakt van deze informatie gebruik voor het stellen van de diagnose;

- b) indien zij voldoen aan de eisen van bijlage III, punt 3, onder b):

- i) nagaan of is voldaan aan de hygiënevoorschriften van bijlage I, hoofdstukken I, V, VII en X, en van bijlage II, alsmede aan de voorwaarden van bijlage I, punt 47;
- ii) constateren dat zich bij de keuring na het slachten geen van de in bijlage I, hoofdstuk IX, punt 53, vermelde gevallen voordoen;
- iii) de in bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 47, tweede alinea, onder a) en b), bedoelde keuring uitvoeren, en met name de kwaliteitsbeoordeling van de karkassen en het bijsnijden, voor zover de officiële dierenarts daadwerkelijk ter plaatse toezicht kan houden op het werk van de assistenten;
- iv) toezicht houden op het aanbrengen van het keurmerk, als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk XII, punt 67;
- v) keuren van uitgesneden en opgeslagen vlees;
- vi) controleren van voertuigen en transportwerktuigen en van de ladingsvoorwaarden, als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk XV.

Alleen personen die aan de in bijlage III vastgestelde eisen voldoen, kunnen als assistent worden aangewezen na een examen dat door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat of een door die centrale autoriteit aangewezen autoriteit wordt georganiseerd.

De assistenten moeten de bovengenoemde bijstand verlenen in het kader van een keuringsteam onder controle en verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts. Zij moeten onafhankelijk zijn van de betrokken inrichting. De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat bepaalt voor elke inrichting de samenstelling van het keuringsteam, ten einde de officiële dierenarts in staat te stellen op het verloop van bovengenoemde werkzaamheden toezicht te houden.

De nadere bepalingen met betrekking tot de in dit artikel bedoelde bijstand worden, voor zover nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

- 3. De bevoegde autoriteit kan toestaan dat het personeel van de onderneming dat een speciale door de officiële dierenarts verstrekte opleiding heeft gevolgd, waarvoor de algemene criteria vóór 1 oktober 1993 volgens de procedure van artikel 21 moeten worden vastgesteld, onder rechtstreekse controle van de officiële dierenarts de in bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 47, tweede alinea, onder a) en b), bedoelde handelingen verricht.

Artikel 9

De Lid-Staten geven een centrale dienst of instantie opdracht tot het verzamelen en verwerken van de resultaten van de door de officiële dierenarts verrichte keuringen vóór en na het slachten in die gevallen waarin voor de mens besmettelijke ziekten zijn gediagnostiseerd.

Wanneer een dergelijke ziekte is gediagnostiseerd, worden de resultaten van het specifieke geval zo spoedig mogelijk meegedeeld aan de bevoegde veterinaire autoriteiten die belast zijn met de controle van het beslag van oorsprong.

De Lid-Staten verstrekken de Commissie de gegevens over bepaalde ziekten, met name wanneer voor de mens besmettelijke ziekten zijn gediagnostiseerd.

Volgens de procedure van artikel 21, stelt de Commissie de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast en met name:

- de frequentie waarmee de gegevens aan de Commissie moeten worden verstrekt;
- de aard van de gegevens;
- de ziekten waarover gegevens moeten worden verzameld;
- de wijze waarop de informatie moet worden verzameld en verwerkt.

Artikel 10

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteit controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Daartoe kunnen zij met een controle op een representatief percentage inrichtingen nagaan of de bevoegde autoriteit controle uitoefent op de naleving van deze richtlijn door de erkende inrichtingen. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle nodige steun voor de uitvoering van hun taak.

De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

De Commissie stelt, na advies van de Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité, een aanbeveling op over de voorschriften die in acht moeten worden genomen bij de in dit lid bedoelde controles.

2. Vóór 1 januari 1995 beziet de Raad dit artikel opnieuw aan de hand van een verslag van de Commissie, dat eventueel vergezeld gaat van voorstellen.

Artikel 11

In afwijking van de in artikel 3, punt I, onder A, letter a), vastgestelde voorschriften kunnen de Lid-Staten toestaan dat dieren die voor de produktie van „foie gras” worden gebruikt, op het mestbedrijf worden verdoofd, uitgebloed en geplukt, mits dit geschiedt in een afzonderlijk lokaal dat

voldoet aan de voorwaarden van bijlage I, hoofdstuk II, punt 14, onder b), en dat de karkassen, waarbij de ingewanden nog niet zijn verwijderd, onmiddellijk overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XV, worden vervoerd naar een erkende uitsnijderij die van een speciaal lokaal als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk III, punt 15, letter b), tweede streepje, onder ii), is voorzien, in welk lokaal de karkassen binnen 24 uur onder toezicht van een officiële dierenarts van hun ingewanden moeten worden ontdaan.

Artikel 12

1. De Lid-Staten mogen de koeling van vers vlees van pluimvee door onderdompeling in water toestaan voor zover dit geschiedt overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VII, punten 42 en 43. Vers vlees dat volgens dit procédé is gekoeld, mag in gekoelde, bevroren of diepgevroren toestand in de handel worden gebracht.

2. De Lid-Staten waar dit procédé gebruikt wordt, moeten de Commissie en de andere Lid-Staten daarvan zo spoedig mogelijk en in ieder geval vóór 1 januari 1994 in kennis stellen.

3. De Lid-Staten mogen zich er niet tegen verzetten dat op hun grondgebied vers vlees van pluimvee wordt binnengebracht dat overeenkomstig de voorwaarden van bijlage I, hoofdstuk VII, punten 42 en 43, is gekoeld, indien dit is vermeld op het in artikel 3, punt I, onder A, letter i), bedoelde begeleidend document, en indien

- a) het vlees van pluimvee na gekoeld te zijn onmiddellijk is bevroren of diepgevroren,
- b) het gekoelde vlees van pluimvee op hun grondgebied onder dezelfde voorwaarden wordt verkregen.

Artikel 13

De voorschriften van Richtlijn 89/662/EEG⁽¹⁾ zijn van toepassing, met name voor wat betreft de controles bij de oorsprong, de organisatie van de door de Lid-Staten van bestemming te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

HOOFDSTUK III

Bepalingen die gelden voor de invoer in de Gemeenschap

Artikel 14

A. De voorwaarden die gelden voor het in de handel brengen van uit derde landen ingevoerd vers vlees van pluimvee moeten volgens de procedure van artikel 21

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

als ten minste gelijkwaardig zijn bevonden aan die welke gelden voor het in de handel brengen van overeenkomstig de artikelen 3 tot en met 6 en de artikelen 8 tot en met 13 verkregen vers vlees van pluimvee.

B. Met het oog op een uniforme toepassing van punt A, zijn de bepalingen van de volgende punten van toepassing.

1. In de Gemeenschap mag alleen worden ingevoerd vers vlees van pluimvee dat

a) afkomstig is uit een derde land of delen van derde landen dat/die op de lijst staat/staan die overeenkomstig artikel 9, leden 1 en 2, van Richtlijn 91/494/EEG is opgesteld en dat/die voldoet/voldoen aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn;

b) afkomstig is uit inrichtingen waarvoor de bevoegde autoriteit van het derde land de Commissie de garantie heeft geboden dat zij de voorschriften van de onderhavige richtlijn naleven;

c) vergezeld gaat van het in artikel 12 van Richtlijn 91/494/EEG bedoelde certificaat, aangevuld met een verklaring dat het vlees voldoet aan de eisen van hoofdstuk II en aan de eventuele aanvullende voorwaarden, of de gelijkwaardige garanties biedt als bedoeld in punt 2, onder b), van het onderhavige punt B. Zo nodig wordt de inhoud van die verklaring volgens de procedure van artikel 21 vastgesteld.

2. Volgens de procedure van artikel 21 worden vastgesteld:

a) een communautaire lijst van de inrichtingen die voldoen aan de eisen onder b). In afwachting van deze lijst mogen de Lid-Staten de in artikel 11, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG bedoelde controles alsmede het nationale gezondheidscertificaat dat vereist is voor nationaal erkende inrichtingen, handhaven;

b) de specifieke voorwaarden en de gelijkwaardige garanties in verband met de andere eisen van deze richtlijn dan die op grond waarvan vlees van menselijke consumptie kan worden uitgesloten overeenkomstig artikel 3, punt I, onder A, letter d), en die van bijlage I, hoofdstuk VI, hoofdstuk VII, punten 42 en 43, en hoofdstuk VIII, met dien verstande dat deze voorwaarden en garanties niet minder stringent mogen zijn dan die van de artikelen 3 tot en met 6 en 8 tot en met 13.

3. Deskundigen van de Commissie en van de Lid-Staten verrichten controles ter plaatse om na te gaan:

a) of de door het derde land geboden garanties inzake de voorwaarden voor de produktie en het in de handel brengen kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden;

b) of de voorwaarden uit hoofde van de punten 1 en 2 zijn vervuld.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die alle ermee gemoeide kosten draagt. De frequentie en de wijze van uitvoering van deze controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

4. In afwachting van de organisatie van de in punt 3 bedoelde controles blijven de nationale bepalingen inzake inspectie in de derde landen van toepassing, met dien verstande dat de tijdens de inspecties geconstateerde overtredingen van de hygiënevoorschriften aan het Permanent Veterinair Comité moeten worden meegedeeld.

Artikel 15

Op de in artikel 14, onder B, punt 2, bedoelde lijst mogen alleen derde landen of delen van derde landen worden opgenomen:

a) waarvandaan invoer niet is verboden op grond van de artikelen 9 tot en met 12 van Richtlijn 91/494/EEG;

b) waarvan, rekening houdend met de wetgeving en de organisatie van de veterinaire diensten van die landen en hun inspectiediensten, de bevoegdheden van die diensten en het toezicht waaraan zij zijn onderworpen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 72/462/EEG⁽¹⁾, of artikel 9, lid 2, van Richtlijn 91/494/EEG, is vastgesteld dat zij kunnen garanderen dat de geldende wetgeving wordt toegepast; of

c) waarvan de veterinaire diensten kunnen garanderen dat gezondheidsvoorschriften worden nageleefd die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van hoofdstuk II.

Artikel 16

1. De Lid-Staten zien erop toe dat vers vlees van pluimvee alleen in de Gemeenschap wordt ingevoerd indien het

— vergezeld gaat van een certificaat als bedoeld in artikel 14, onder B, punt 1, letter c);

— onderworpen is aan de in Richtlijn 90/675/EEG bedoelde controles.

2. In afwachting van de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van dit hoofdstuk:

— blijven de nationale voorschriften voor de invoer uit derde landen waarvoor deze eisen nog niet op commu-

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/688/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 18).

- nautair niveau zijn vastgesteld, van toepassing voor zover zij niet gunstiger zijn dan die van artikel 14, onder B, punt 2, letter b);
- moet de invoer geschieden onder de voorwaarden van artikel 11, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG.

Artikel 17

De beginselen en voorschriften die zijn vervat in Richtlijn 90/675/EEG zijn van toepassing, met name voor wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

In afwachting van de tenuitvoerlegging van de in artikel 8, punt 3, van Richtlijn 90/675/EEG bedoelde besluiten, moet de invoer geschieden overeenkomstig artikel 11, lid 2, van genoemde richtlijn.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 18

1. De bepalingen van de bijlagen zijn niet van toepassing op inrichtingen die zijn gelegen op bepaalde eilanden van de Helleense Republiek, voor zover de productie van deze inrichtingen uitsluitend bestemd is voor plaatselijk gebruik.
2. De uitvoeringsbepalingen van lid 1 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21. Volgens dezelfde procedure kan worden besloten de bepalingen van lid 1 aan te passen met het oog op een geleidelijke uitbreiding van de communautaire normen tot alle op bovenbedoelde eilanden gelegen inrichtingen.

Artikel 19

De bijlagen worden door de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd, met name om deze aan te passen aan de technologische en wetenschappelijke vooruitgang.

Artikel 20

Volgens de procedure van artikel 21 kunnen worden vastgesteld:

- de bijzondere voorwaarden voor de erkenning van inrichtingen in groothandelsmarkten,
- de voorschriften voor het merken van produkten die van een herverpakkingencentrum afkomstig zijn, alsmede de controlemethoden waarmee kan worden nagegaan van welke inrichting de grondstoffen afkomstig zijn.

Artikel 21

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.
2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.
3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

BIJLAGE I

HOOFDSTUK I

ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN INRICHTINGEN

Inrichtingen moeten ten minste voorzien zijn van:

1. in lokalen waar vlees wordt verkregen, bewerkt of opgeslagen, alsmede in zones en in gangen waarin vers vlees wordt vervoerd,
 - a) vloeren uit ondoordringbaar, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal, die niet kunnen rotten en zo zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeien naar met een rooster bedekte en van stankafsluiting voorziene zinkputten, om geuren te voorkomen. Evenwel
 - wordt voor de in hoofdstuk II, punt 14, onder e), hoofdstuk III, punt 15, onder a), en hoofdstuk IV, punt 16, onder a), bedoelde lokalen niet geëist dat het water wegvloeit naar met een rooster bedekte en van een stankafsluiting voorziene zinkputten, terwijl voor de in punt 16, onder a), bedoelde lokalen kan worden volstaan met een inrichting waardoor het water gemakkelijk kan worden afgevoerd;
 - kan in de in hoofdstuk IV, punt 17, onder a), bedoelde lokalen waarin uitsluitend vlees wordt opgeslagen dat van een eindverpakking of een onmiddellijke verpakking is voorzien, alsmede in zones en in gangen waarin vers vlees wordt vervoerd, worden volstaan met vloeren uit ondoordringbaar materiaal dat niet kan rotten;
 - b) gladde, duurzame en ondoordringbare wanden die van een heldere, afwasbare bekleding zijn voorzien tot een hoogte van ten minste 2 meter, en in koelruimten of opslagruimten ten minste tot de hoogte waarop het vlees wordt opgeslagen. De overgang van vloer naar wanden en de overgang van de wanden onderling moeten rond of op een soortgelijke wijze zijn afgewerkt, behalve voor de in hoofdstuk IV, punt 17, onder a), bedoelde lokalen.

Het gebruik van houten wanden in de in hoofdstuk IV, punt 17, bedoelde lokalen die vóór 1 januari 1994 zijn gebouwd, is echter geen reden voor intrekking van de erkenning;
 - c) deuren en raamwerk van vensters van bestendig materiaal; houten deuren en ramen moeten op alle vlakken voorzien zijn van een gladde ondoordringbare bekleding;
 - d) reukloos isolatiemateriaal dat niet kan rotten;
 - e) voldoende luchtverversing en een goede afvoer van damp;
 - f) voldoende verlichting, door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd;
 - g) een schoon en gemakkelijk schoon te houden plafond; bij ontstentenis daarvan, moet het binnenoppervlak van de dakbedekking aan deze voorwaarden voldoen;
2.
 - a) voldoende voorzieningen, zo dicht mogelijk bij de plaatsen waar de arbeid wordt verricht, voor het wassen en ontsmetten van de handen en voor het reinigen van het materieel met warm water. De kranen mogen niet met de hand of met de arm kunnen worden bediend. De installaties voor het wassen van de handen moeten voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, van was- en ontsmettingsmiddelen alsmede van hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen;
 - b) voorzieningen voor het ontsmetten van het gereedschap met water dat een temperatuur moet hebben van ten minste 82 °C;
3. passende voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten of knaagdieren;
4.
 - a) voorzieningen en werktuigen, zoals automatische apparatuur voor de vleesbehandeling, tafels voor het uitsnijden, verplaatsbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden en zagen van corrosiebestendig materiaal, die het vlees niet kunnen aantasten en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn. Oppervlakken die met vlees in aanraking komen of kunnen komen, inclusief lasnaden en voegen, moeten glad worden gehouden. Het gebruik van hout is verboden behalve in lokalen waar zich uitsluitend vers vlees van pluimvee bevindt dat op hygiënische wijze van een eindverpakking is voorzien;
 - b) corrosiebestendige werktuigen en apparatuur die aan de eisen van de hygiëne voldoen en bestemd zijn voor:
 - het interne transport van het vlees,
 - het neerzetten van de bakken die voor het vlees worden gebruikt, op zodanige wijze dat noch het vlees noch de bakken rechtstreeks met de vloer of de wanden in aanraking kunnen komen;

- c) apparatuur voor hygiënisch intern transport en bescherming van het vlees tijdens het laden en lossen, inclusief adequaat ingedeelde en ingerichte aanvoer- en sorteerruimten;
- d) speciale waterdichte bakken van bestendig materiaal, met een deksel en een sluiting om te verhinderen dat onbevoegden er iets uit kunnen nemen, voor vlees dat niet bestemd is voor menselijke consumptie, of een afsluitbaar lokaal voor dit vlees, indien daarvan zo grote hoeveelheden bestaan dat een dergelijk lokaal noodzakelijk is of indien het niet aan het einde van iedere werkdag wordt opgehaald of vernietigd; wanneer dit vlees door leidingen wordt afgevoerd, moeten deze zodanig zijn gebouwd en geplaatst dat gevaar voor besmetting van vers vlees van pluimvee wordt voorkomen;
- e) een lokaal voor de hygiënische opslag van verpakkingsmateriaal, wanneer het vlees in de inrichting wordt voorzien van een onmiddellijke of een eindverpakking;
- 5. een koelinstallatie om het vlees constant op de bij deze richtlijn voorgeschreven inwendige temperatuur te houden. Deze installatie moet een afvoersysteem bevatten waardoor condensatiewater zonder enig gevaar voor besmetting van het verse vlees van pluimvee kan worden afgevoerd;
- 6. een installatie die onder druk een voldoende hoeveelheid drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG⁽¹⁾ kan leveren. De leidingen voor niet drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen;
- 7. een installatie die warm drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG in voldoende hoeveelheden levert;
- 8. een voorziening voor de afvoer van vloeibare en vaste afvalstoffen, die aan de eisen van de hygiëne voldoet;
- 9. een adequaat ingericht afsluitbaar lokaal dat uitsluitend ter beschikking van de veterinaire dienst staat of aangepaste voorzieningen in de in hoofdstuk IV bedoelde koel- en vrieshuizen en in de herverpakkingscentra;
- 10. voorzieningen die het mogelijk maken de in deze richtlijn voorgeschreven keuringen te allen tijde op doelmatige wijze uit te voeren;
- 11. een voldoende aantal kleedlokalen, met gladde, ondoordringbare en afwasbare wanden en vloeren, was- en douchegelegenheden, alsmede toiletten met waterspoeling, die zo zijn ingericht dat de reine gedeelten van het gebouw tegen eventuele verontreiniging zijn beschermd.

De toiletten mogen geen rechtstreekse toegang tot de werklokalen geven. Douchegelegenheden zijn niet nodig voor koel- en vrieshuizen waarin slechts op hygiënische wijze van een eindverpakking voorzien vers vlees wordt aangevoerd en opgeslagen. De wasgelegenheid moet voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen, en hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen. De kranen van de wasgelegenheden mogen niet met de hand of met de arm kunnen worden bediend. Er moeten voldoende wasgelegenheden zijn in de nabijheid van de toiletten;

- 12. een plaats en voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de middelen waarmee vlees wordt vervoerd, behalve bij koel- en vrieshuizen die uitsluitend bestemd zijn voor ontvangst en opslag van te verzenden en op een hygiënische wijze van een eindverpakking voorzien vers vlees. Slachthuizen moeten beschikken over een afzonderlijke plaats en afzonderlijke voorzieningen voor de reiniging en ontsmetting van de vervoermiddelen en kooien die voor slachtpluimvee worden gebruikt. Deze plaatsen en deze voorzieningen zijn niet verplicht indien er voorschriften bestaan die verplichten tot het reinigen en ontsmetten van vervoermiddelen of kooien op officieel erkende plaatsen;
- 13. een lokaal of een voorziening voor het opslaan van reinigings- en ontsmettingsmiddelen en andere dergelijke stoffen.

HOOFDSTUK II

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN PLUIMVEESLACHTERIJEN

- 14. Onverminderd de algemene voorwaarden, moeten de slachterijen ten minste beschikken over:
 - a) een voldoende groot en gemakkelijk schoon te maken en te ontsmetten lokaal of overdekte plaats voor de keuring vóór het slachten als bedoeld in hoofdstuk VI, punt 28, tweede alinea, en voor de ontvangst van de in artikel 2, tweede alinea, punt 1, van de onderhavige richtlijn bedoelde dieren;

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/692/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 48).

- b) een slachtlokaal van zodanige afmetingen dat het verdoven en uitbloeden enerzijds en het plukken en eventueel broeien anderzijds op afzonderlijke plaatsen kunnen gebeuren. Iedere verbinding tussen het slachtlokaal en het onder a) genoemde lokaal of de aldaar genoemde plaats, behalve een kleine opening die uitsluitend bestemd is voor het doorlaten van het slachtpluimvlee, moet zijn voorzien van een automatisch sluitende deur;
- c) een lokaal voor het verwijderen van de ingewanden en de onmiddellijke verpakking, van zodanige afmetingen dat het verwijderen van de ingewanden kan gebeuren op een plaats die voldoende ver is verwijderd van de andere plaatsen waar arbeid wordt verricht of die daarvan door een afscheiding is gescheiden, ten einde verontreiniging te voorkomen. Elke verbinding tussen het voor het verwijderen van de ingewanden en de onmiddellijke verpakking bestemde lokaal en het slachtlokaal, behalve een kleine opening die uitsluitend bestemd is voor het doorlaten van de geslachte dieren, moet zijn voorzien van een automatisch sluitende deur;
- d) indien nodig, een verzendruimte;
- e) een of meer voldoende grote koel- en vriesruimten, met afsluitbare faciliteiten voor in beslag genomen vers vlees van pluimvee;
- f) een lokaal of plaats voor het verzamelen van de veren, tenzij deze als afval worden behandeld;
- g) afzonderlijke wasgelegenheid en afzonderlijke toiletten voor het personeel dat levend pluimvee hanteert.

HOOFDSTUK III

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN UITSNIJDERIJEN

15. Afgezien van de algemene voorwaarden, moeten uitsnijderijen ten minste beschikken over:

- a) voldoende grote koel- of vriesruimten voor de bewaring van het vlees;
- b) — een lokaal voor het uitsnijden, uitbenen en onmiddellijk verpakken;
— voor zover deze bewerking in de uitsnijderij plaatsvindt,
 - i) een lokaal voor het verwijderen van de ingewanden van voor de produktie van „foie gras” gehouden ganzen en eenden die op het mestbedrijf zijn verdoofd, uitgebloed en geplukt;
 - ii) een lokaal voor het verwijderen van de ingewanden van het in hoofdstuk VIII, punt 49, bedoelde pluimvee;
- c) een lokaal voor het aanbrengen van de eindverpakking indien dit in de uitsnijderij geschiedt, tenzij voldaan is aan de voorwaarden van hoofdstuk XIV, punt 74.

HOOFDSTUK IV

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN KOEL- EN VRIESHUIZEN

16. Afgezien van de algemene voorwaarden moeten koel- en vrieshuizen waar vers vlees wordt opgeslagen overeenkomstig hoofdstuk XIII, punt 69, eerste streepje, ten minste beschikken over:

- a) voldoende grote koel- en vriesruimten, die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en waarin vers vlees kan worden opgeslagen bij de in punt 69, eerste streepje, voorgeschreven temperatuur;
- b) een zelfregistrerende thermometer of telethermometer in of voor elke opslagruimte.

17. Afgezien van de algemene voorwaarden moeten koel- en vrieshuizen waar vers vlees van pluimvee wordt opgeslagen overeenkomstig hoofdstuk XIII, punt 69, tweede streepje, ten minste beschikken over:

- a) voldoende grote koel- en vriesruimten, die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en waarin vers vlees van pluimvee kan worden opgeslagen bij de in punt 69, tweede streepje, voorgeschreven temperatuur;
- b) een zelfregistrerende thermometer of telethermometer in of voor elke opslagruimte.

HOOFDSTUK V

HYGIËNE VAN HET PERSONEEL, DE LOKALEN EN HET MATERIEEL IN DE INRICHTINGEN

18. Een zo volmaakt mogelijke reinheid wordt verplicht gesteld voor personeel, lokalen en materieel:
- a) Het personeel dat onverpakt of van een onmiddellijke verpakking voorzien vers vlees hanteert of dat werkzaam is in lokalen of zones waar dergelijk vlees wordt gehanteerd, van een eindverpakking wordt voorzien of wordt vervoerd, dient met name schone en gemakkelijk te reinigen hoofddeksels en schoeisel, lichtkleurige werkkleding of andere beschermende kleding te dragen. Het bij het bewerken of hanteren van vers vlees betrokken personeel moet bij het begin van elke werkdag schone werkkleding dragen en deze kleding zo nodig in de loop van de dag verschoonen. Voorts moet het personeel verscheidene malen per werkdag en telkens vóór de hervatting der werkzaamheden zijn handen wassen en ontsmetten. Personen die met zieke dieren of besmet vlees in aanraking zijn gekomen, dienen onverwijld handen en armen grondig met warm water te wassen en te ontsmetten. In de werklokalen en opslagruimten, en in andere zones en in gangen waar vers vlees wordt vervoerd, mag niet worden gerookt.
 - b) Geen enkel dier mag een inrichting binnenkomen; dit geldt in het geval van slachthuizen niet te aanzien van voor de slacht bestemde dieren. Knaagdieren, insecten en ander ongedierte moeten stelselmatig worden verdelgd.
 - c) Materieel en instrumenten die bij het hanteren van levend pluimvee en de bewerking van vers vlees van pluimvee worden gebruikt, dienen in een goede staat van onderhoud en reinheid te worden gehouden. Zij moeten verscheidene malen per werkdag, bij het einde van de dagelijkse werkzaamheden en alvorens opnieuw te worden gebruikt nadat zij zijn verontreinigd, zorgvuldig worden gereinigd en ontsmet.
 - d) De kooien waarin het pluimvee wordt aangevoerd, moeten vervaardigd zijn van corrosiebestendig materiaal en moeten gemakkelijk kunnen worden gereinigd en ontsmet. Telkens wanneer zij zijn leeggemaakt, moeten zij worden gereinigd en ontsmet.
19. Lokalen, werktuigen en gereedschap mogen slechts worden aangewend voor andere doeleinden dan voor de bewerking van vers vlees van pluimvee, van vers vlees of van vlees van wild als toegestaan overeenkomstig de Richtlijnen 91/495/EEG en 92/45/EEG, of vleesbereidingen of vleesprodukten, indien zij, alvorens opnieuw te worden gebruikt, gereinigd en ontsmet worden.
- Deze beperking geldt niet voor het vervoermateriaal dat gebruikt wordt in de in punt 17, onder a), bedoelde lokalen, wanneer het vlees van een eindverpakking is voorzien.
20. Het vlees en de bakken waarin het zich bevindt, mogen niet rechtstreeks met de vloer in aanraking komen.
21. Er mag geen ander water dan drinkwater worden gebruikt; bij wijze van uitzondering kan evenwel worden toegestaan dat niet drinkbaar water wordt gebruikt voor het produceren van stoom, de brandbestrijding, het koelen van de koelinstallaties en het verwijderen van de veren uit het slachthuis, mits de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar van verontreiniging van vers vlees opleveren. De leidingen voor niet drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen.
22. — Veren en bijprodukten van de slacht die niet geschikt zijn voor menselijke consumptie moeten onmiddellijk worden verwijderd.
- Het is verboden zaagsel of enig ander soortgelijk middel te strooien over de vloer van de werklokalen en de opslagruimten voor vers vlees van pluimvee.
23. Reinigingsmiddelen, ontsmettingsmiddelen en soortgelijke middelen moeten zodanig worden gebruikt dat deze generlei invloed hebben op apparatuur, werkinstrumenten en vers vlees. Na gebruik van die middelen moeten deze apparatuur en werkinstrumenten grondig met drinkwater worden afgespoeld.
24. Het vlees mag niet worden bewerkt en gehanteerd door personen die het kunnen verontreinigen.
- Bij aanwerving dienen personen die betrokken zijn bij de be- en verwerking en het hanteren van vers vlees door middel van een medisch attest te bewijzen dat vanuit medisch oogpunt niets hun tewerkstelling in de weg staat. De medische begeleiding van bovenbedoelde personen valt onder de nationale wetgeving die in de betrokken Lid-Staat van kracht is.

HOOFDSTUK VI

KEURING VÓÓR HET SLACHTEN

25. a) De officiële dierenarts van het slachthuis mag, onverminderd het in bijlage IV (model 5) van Richtlijn 90/539/EEG bedoelde certificaat, alleen toestaan dat een partij pluimvee afkomstig van een bedrijf wordt geslacht:
- i) indien het voor de slacht bestemde pluimvee vergezeld gaat van de in bijlage IV bedoelde gezondheidsverklaring, of
 - ii) indien hij 72 uur vóór de aankomst van het pluimvee in het slachthuis in het bezit is van een document, waarvan vorm en inhoud door de bevoegde autoriteit wordt vastgesteld, met
 - de bijgewerkte relevante gegevens over het koppel van oorsprong, met name de gegevens met betrekking tot het type pluimvee dat moet worden geslacht, die uit het in punt 27, onder a), bedoelde bedrijfsregister zijn overgenomen,
 - het bewijs dat het bedrijf van oorsprong onder controle staat van een officiële dierenarts.
- Op grond van deze gegevens moet de officiële dierenarts een besluit nemen over de maatregelen die genomen moeten worden ten aanzien van de dieren van het betrokken bedrijf, met name het soort keuring na het slachten.
- b) Wanneer de onder a) bedoelde voorwaarden niet worden vervuld, kan de officiële dierenarts van het slachthuis ofwel het slachten uitstellen, ofwel — wanneer de welzijnsvoorschriften dit vereisen — het slachten toestaan nadat hij het in punt 27, onder b), bedoelde onderzoek heeft verricht; tevens moet hij het bedrijf van oorsprong van de betrokken dieren door een officiële dierenarts laten bezoeken ten einde de vereiste gegevens te verkrijgen. Alle uit de toepassing van dit punt voortvloeiende kosten komen ten laste van de fokker volgens regels die door de bevoegde autoriteit worden vastgesteld.
- c) In het geval van fokkers waarvan de jaarproductie de 20 000 kippen, 15 000 eenden, 10 000 kalkoenen, 10 000 ganzen of het equivalent daarvan voor de andere in artikel 2, tweede alinea, punt 1, bedoelde pluimveesoorten niet overschrijdt, kan de in punt 27, onder b), bedoelde keuring vóór het slachten echter in het slachthuis plaatsvinden. In dat geval moet de fokker een verklaring overleggen dat zijn jaarproductie de genoemde limieten niet overschrijdt.
- d) De fokker moet het in punt 27, onder a), bedoelde register ten minste gedurende twee jaar bewaren om het desgevraagd aan de bevoegde autoriteit over te leggen.
26. De eigenaar of de persoon die gemachtigd is over het pluimvee te beschikken of hun vertegenwoordiger dient de werkzaamheden in verband met de keuring vóór het slachten van het pluimvee te vergemakkelijken en de officiële dierenarts met name bij te staan bij elke dienstige geachte handeling.

De officiële dierenarts moet de keuring vóór het slachten volgens de regels van de kunst uitvoeren bij een behoorlijke verlichting.

27. De in punt 25 bedoelde keuring vóór het slachten op het bedrijf van oorsprong omvat:
- a) het inzien van de registers van de fokker waarin naar gelang van de pluimveesoort, ten minste de hierna volgende gegevens moeten zijn vermeld:
 - datum van aanvoer van de dieren,
 - herkomst van de dieren,
 - aantal dieren,
 - feitelijk rendement van de soort (bij voorbeeld gewichtstoename),
 - mortaliteit,
 - leveranciers van het voeder,
 - aard en gebruikperiode van de voederadditieven en wachtijd,
 - verbruik van voeder en water,
 - door de behandelende dierenarts verrichte onderzoeken en gestelde diagnose met, eventueel, de uitkomsten van laboratoriumonderzoeken,
 - type van de eventueel aan de dieren toegediende geneesmiddelen, datum van eerste en datum van laatste toediening,
 - data van eventuele toediening van vaccins en aard van die vaccins,
 - gewichtstoename tijdens de mestperiode,

- resultaten van eerder uitgevoerde keuringen van van hetzelfde beslag afkomstig pluimvee,
 - aantal dieren dat moet worden geslacht,
 - de waarschijnlijke slachtdatum;
- b) het aanvullend onderzoek dat nodig is voor het stellen van een diagnose, wanneer het pluimvee
- i) aangetast is door een voor mens of dier besmettelijke ziekte, of een individueel of collectief gedrag vertoont op grond waarvan kan worden gevreesd dat een dergelijke ziekte zal uitbreken,
 - ii) over het algemeen verstoord gedrag of tekenen van ziekte vertoont zodat gevreesd moet worden dat het vlees ongeschikt is voor menselijke consumptie;
- c) regelmatige bemonstering van het water en het voeder van het pluimvee, ten einde te controleren of de wachttijden in acht zijn genomen;
- d) de resultaten van het onderzoek op de aanwezigheid van zoonoseverwekkers overeenkomstig de eisen van Richtlijn 92/117/EEG.
28. In het slachthuis laat de officiële dierenarts het pluimvee identificeren en laat hij nagaan of is voldaan aan de eisen van hoofdstuk II van Richtlijn 91/628/EEG ⁽¹⁾ en meer bepaald of het pluimvee tijdens het vervoer schade heeft opgelopen.
- In geval van twijfels omtrent de identiteit van een partij pluimvee en wanneer het pluimvee overeenkomstig punt 25, onder c), de keuring vóór het slachten in het slachthuis dient te ondergaan, moet de officiële dierenarts bovendien elke kooi onderzoeken om na te gaan of het pluimvee de in punt 27, onder b), bedoelde verschijnselen vertoont.
29. Wanneer het pluimvee niet binnen drie dagen na het onderzoek en de afgifte van de in punt 25, letter a), onder i), bedoelde gezondheidsverklaring is geslacht
- en wanneer het pluimvee het bedrijf van oorsprong niet heeft verlaten, moet een nieuwe gezondheidsverklaring afgegeven worden, of
 - geeft de officiële dierenarts van het slachthuis, na beoordeling van de redenen van de vertraging, toestemming voor het slachten indien uit gezondheidsoogpunt niets zich daartegen verzet, zo nodig na een nieuw onderzoek van het pluimvee.
30. Onverminderd de voorschriften van Richtlijn 91/494/EEG moet het slachten voor menselijke consumptie worden verboden indien klinische verschijnselen van de volgende ziekten zijn geconstateerd:
- a) ornithosis;
 - b) salmonellosis.
- De officiële dierenarts kan, op verzoek van de eigenaar van het pluimvee of van zijn gemachtigde, toestaan dat de slacht aan het eind van het normale slachtproces plaatsvindt, mits er voorzorgsmaatregelen zijn genomen om het risico van verspreiding van ziektekiemen zoveel mogelijk te beperken, en om de installatie na die slacht te reinigen en te ontsmetten; het vlees van deze slacht moet dan worden gehanteerd als vlees dat ongeschikt voor menselijke consumptie is verklaard.
31. De officiële dierenarts moet:
- a) het slachten verbieden als hij gegevens heeft waaruit hij kan concluderen dat het vlees van de aanwezige dieren ongeschikt zal zijn voor menselijke consumptie;
 - b) het slachten uitstellen wanneer de wachttijden in verband met residuen niet in acht zijn genomen;
 - c) er, wat pluimvee betreft dat klinisch gezond is, maar dat afkomstig is van een beslag dat in het kader van een programma voor controle op besmettelijke ziekten moet worden geruimd, op te zien dat het pluimvee aan het einde van de dag, dan wel onder zodanige omstandigheden dat iedere verontreiniging van ander pluimvee wordt voorkomen, wordt geslacht. De Lid-Statens kunnen op hun grondgebied volgens hun nationale voorschriften over dit vlees beschikken.
32. De officiële dierenarts moet de bevoegde autoriteit onmiddellijk in kennis stellen van het slachtverbod met opgave van redenen en het pluimvee waarvoor dit slachtverbod geldt, voorlopig op een veilige plaats onderbrengen.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17.

HOOFDSTUK VII

HYGIËNE BIJ HET SLACHTEN EN BIJ HET HANTEREN VAN VERS VLEES

33. Alleen levend pluimvee mag de slachtlokalen worden binnengebracht. Onmiddellijk na het brengen in die lokalen moet het pluimvee worden gedood na vooraf te zijn verdoofd. Verdoving behoeft echter niet te worden toegepast in geval van een volgens een godsdienstige rite uitgevoerde slacht.
34. De dieren moeten volledig kunnen uitbloeden en wel op zodanige wijze dat het bloed geen verontreiniging kan veroorzaken buiten de slachtplaats.
35. Geslacht pluimvee moet onmiddellijk en volledig worden geplukt.

36. Het verwijderen van de ingewanden moet, in geval van volledige verwijdering, onmiddellijk of, in geval van gedeeltelijke of uitgestelde verwijdering, binnen de in hoofdstuk VIII, punt 49, genoemde termijn geschieden. Het geslachte pluimvee moet op zodanige wijze worden geopend dat de holten en alle relevante ingewanden kunnen worden gekeurd. Daartoe mogen de te keuren ingewanden worden verwijderd of met de natuurlijke hechtmiddelen aan het karkas verbonden blijven. Worden de ingewanden uitgenomen, dan moet kunnen worden nagegaan van welk karkas zij afkomstig zijn.

Bij voor de produktie van „foie gras” gehouden en geslachte ganzen en eenden mogen de ingewanden echter worden verwijderd binnen 24 uur, op voorwaarde dat de karkassen waarbij de ingewanden nog niet zijn verwijderd zo spoedig mogelijk op de in hoofdstuk XIII, punt 69, eerste streepje, vastgestelde temperatuur worden gebracht en op deze temperatuur worden gehouden, en dat zij overeenkomstig de hygiënevoorschriften worden vervoerd.

37. Na keuring moeten de uitgenomen ingewanden onmiddellijk van het karkas worden gescheiden en moeten de niet voor menselijke consumptie geschikte delen onmiddellijk worden verwijderd.

De ingewanden of delen van de ingewanden die in het karkas zijn gebleven, met uitzondering van de nieren, moeten onmiddellijk, zo mogelijk in hun geheel, op voldoende hygiënische wijze worden verwijderd.

38. Het reinigen van vlees van pluimvee met doeken en het opvullen van karkassen, behalve met eetbare slachtafvallen of de hals van in de inrichting geslacht pluimvee, zijn verboden.

39. Het is verboden om vóór het einde van de keuring het karkas in stukken te snijden en delen van het vlees weg te nemen of te behandelen. De officiële dierenarts kan elke andere voor de keuring vereiste vorm van hanteren voorschrijven.

40. Tot nader order aangehouden vlees, enerzijds, en vlees dat overeenkomstig hoofdstuk IX, punt 53, ongeschikt is verklaard voor menselijke consumptie of dat overeenkomstig hoofdstuk IX, punt 54, niet voor menselijke consumptie mag worden aangewend, anderzijds, de veren en de afvallen moeten zo spoedig mogelijk worden afgevoerd naar de in hoofdstuk I, punt 4, onder d), en in hoofdstuk II, punt 14, onder e) en f), bedoelde lokalen, faciliteiten of bakken en moeten zodanig worden gehanteerd dat verontreiniging zoveel mogelijk wordt voorkomen.

41. Na het keuren en het verwijderen van de ingewanden moet het verse vlees van pluimvee onverwijld worden schoongemaakt en gekoeld overeenkomstig de hygiënevoorschriften, ten einde ervoor te zorgen dat de in hoofdstuk XIII voorgeschreven temperaturen zo spoedig mogelijk worden bereikt.

42. Vlees van pluimvee bestemd om door onderdompeling te worden gekoeld overeenkomstig het in punt 43 beschreven procédé, moet onmiddellijk na het verwijderen van de ingewanden grondig worden gewassen in een sproeireiniger en onverwijld worden ondergedompeld. Het sproeireinigen moet gebeuren in een installatie waarbij de karkassen zowel inwendig als uitwendig doeltreffend worden gewassen.

Voor karkassen met een gewicht:

- van ten hoogste 2,5 kg moet per karkas ten minste 1,5 l water worden gebruikt,
- tussen 2,5 en 5 kg moet per karkas ten minste 2,5 l water worden gebruikt,
- van 5 kg of meer moet per karkas ten minste 3,5 l worden gebruikt.

43. Het dompelkoelprocédé dient aan de volgende eisen te voldoen:

- a) de karkassen moeten door een of meer met water of met ijs en water gevulde bakken worden gevoerd, waarvan de inhoud voortdurend wordt verversd. Alleen het systeem waarbij de karkassen voortdurend tegen een waterstroom in mechanisch worden voortgestuwd, is aanvaardbaar;

- b) de temperatuur van het water in de bak of van de bakken, gemeten bij de ingang en de uitgang voor de karkassen, mag niet hoger zijn dan +16 °C, respectievelijk +4 °C;
- c) het moet zo worden toegepast dat zo snel mogelijk wordt voldaan aan de in hoofdstuk XIII, punt 69, eerste streepje, voorgeschreven temperatuur;
- d) het minimumwaterdebiet tijdens het gehele onder a) bedoelde koelprocédé moet:
 - 2,5 l per karkas bedragen bij karkassen van ten hoogste 2,5 kg,
 - 4 l per karkas bedragen bij karkassen tussen 2,5 en 5 kg,
 - 6 l per karkas bedragen bij karkassen van ten minste 5 kg.

Indien er verschillende bakken zijn, moeten de toevoer van vers water en de afvoer van gebruikt water in elke bak op zodanige wijze zijn geregeld dat zij geleidelijk afnemen in de richting waarin de karkassen zich bewegen, waarbij het verse water zó over de bakken wordt verdeeld dat het waterdebiet in de laatste bak niet minder bedraagt dan:

- 1 l per karkas bij karkassen van ten hoogste 2,5 kg,
- 1,5 l per karkas bij karkassen tussen 2,5 en 5 kg,
- 2 l per karkas bij karkassen van ten minste 5 kg.

Bij de berekening van deze hoeveelheden wordt geen rekening gehouden met het water dat is gebruikt wanneer de bakken voor het eerst worden gevuld;

- e) de karkassen mogen niet langer dan een half uur in het eerste gedeelte van de installatie of in de eerste bak verblijven en ook niet langer dan strikt noodzakelijk is in de rest van de installatie of in de andere bakken.

Alle voorzorgen moeten worden genomen opdat, met name indien het procédé wordt onderbroken, de in de eerste alinea genoemde tijdsduur niet wordt overschreden.

Na elke stilstand van de installatie moet de officiële dierenarts zich er, voordat de installatie weer in werking mag worden gesteld, van vergewissen of de karkassen nog steeds aan deze richtlijn voldoen en geschikt zijn voor menselijke consumptie; indien dat niet het geval is, dient hij erop toe te zien dat zij zo spoedig mogelijk naar het in hoofdstuk I, punt 4, onder d), bedoelde lokaal worden vervoerd;

- f) elk onderdeel van de installatie moet, telkens wanneer dat nodig is, aan het einde van de werkzaamheden en ten minste eenmaal per dag volledig worden leeggemaakt, gereinigd en ontsmet;
- g) met geijkte controleapparatuur moet worden gezorgd voor een adequate en voortdurende controle op het meten en registreren van:
 - het waterverbruik tijdens het sproeireinigen vóór de onderdompeling,
 - de temperatuur van het water in de bak of bakken bij de in- en uitgang voor de karkassen,
 - het waterverbruik tijdens de onderdompeling,
 - het aantal karkassen in elk van de onder d) en in punt 42 genoemde gewichtsklassen;
- h) de resultaten van de verschillende door de producent uitgevoerde controles moeten worden bewaard en desgevraagd aan de officiële dierenarts worden voorgelegd;
- i) de juiste werking van de koelinstallatie en de invloed ervan op hygiënisch gebied moeten, totdat volgens de procedure van artikel 21 van de onderhavige richtlijn communautaire microbiologische methoden zijn vastgesteld, worden beoordeeld aan de hand van door de Lid-Staten erkende wetenschappelijke microbiologische methoden, waarbij de verontreiniging van de karkassen met bacteriën in het algemeen en met enterobacteriaceae in het bijzonder, vóór en na onderdompeling wordt vergeleken. Deze vergelijking vindt plaats bij de ingebruikneming van de installatie en wordt daarna op gezette tijden herhaald, en in elk geval telkens wanneer in de installatie veranderingen zijn aangebracht. De verschillende onderdelen moeten zodanig zijn afgesteld dat vanuit hygiënisch oogpunt bevredigende resultaten worden bereikt.

44. Tot het einde van de keuring mogen niet gekeurde karkassen en slachtafvallen en wel gekeurde karkassen en slachtafvallen niet met elkaar in contact kunnen komen en is het verboden het karkas te verwijderen, uit te snijden of verder te behandelen.

45. Tot nader order aangehouden of voor menselijke consumptie ongeschikt verklaard vlees en niet eetbare bijprodukten mogen niet in contact kunnen komen met voor menselijke consumptie geschikt verklaard vlees en moeten zo spoedig mogelijk in speciale lokalen of bakken worden ondergebracht, die zo gesitueerd en ontworpen zijn dat verontreiniging van ander vers vlees wordt voorkomen.

46. Uitslachten, hanteren, verder behandelen en vervoeren van vlees, met inbegrip van slachtafvallen, dient te geschieden onder naleving van alle hygiënevoorschriften. Wanneer dit vlees van een eindverpakking wordt voorzien, moet dit geschieden onder naleving van hoofdstuk II, punt 14, onder d), en hoofdstuk XIV. Vlees in eindverpakking of in onmiddellijke verpakking moet worden opgeslagen in een ander lokaal dan onverpakt vers vlees.

HOOFDSTUK VIII

KEURING NA HET SLACHTEN

47. Het pluimvee moet onmiddellijk na het slachten worden gekeurd bij behoorlijke verlichting.

Bij die keuring

- a) moeten de volgende delen:

- i) de buitenkant van het karkas, zonder kop en poten, behalve wanneer deze bestemd zijn voor menselijke consumptie,
 - ii) de ingewanden en
 - iii) de holte van het karkas,
- visueel worden onderzocht en zo nodig worden betast en ingesneden;

- b) moet worden gelet op:

- i) afwijkingen inzake consistentie, kleur en geur van de karkassen,
- ii) belangrijke afwijkingen veroorzaakt door de slachtwerkzaamheden,
- iii) de goede werking van de slachtinstallatie.

De officiële dierenarts moet in elk geval:

- a) de bij de keuring na het slachten verwijderde dieren waarvan het vlees overeenkomstig hoofdstuk IX, punt 53, ongeschikt is verklaard voor menselijke consumptie, steekproefsgewijze grondig controleren;
- b) in verband met een keuring van de ingewanden en de holte van het karkas een monster van 300 dieren onderzoeken van de hele partij die een keuring na het slachten heeft ondergaan;
- c) een bijzondere keuring na het slachten verrichten van het vlees van pluimvee indien op grond van andere gegevens kan worden aangenomen dat het vlees van dat pluimvee ongeschikt voor menselijke consumptie zou kunnen zijn.

De eigenaar of de persoon die gemachtigd is over het pluimvee te beschikken moet zo nodig aan de keuring na het slachten deelnemen. Zij moeten het pluimvee en het vlees van het pluimvee prepareren met het oog op de keuring. Zij moeten op verzoek van de keurmeester op iedere andere wijze voldoende bijstand verlenen. Indien zij niet naar behoren meewerken, moet de keuring worden onderbroken totdat zij de voor de keuring noodzakelijke medewerking verlenen.

48. In het geval van gedeeltelijk van de ingewanden ontdaan pluimvee („ontdarmd” pluimvee), dat onmiddellijk van de ingewanden is ontdaan, moeten bij minimaal 5 % van het geslachte pluimvee van elke partij de ingewanden en de holte van het karkas na de verwijdering van de ingewanden worden onderzocht. Indien daarbij bij verscheidene dieren afwijkingen worden geconstateerd, moeten alle dieren van de partij overeenkomstig punt 47 worden gekeurd.
49. In het geval van pluimvee waarbij het verwijderen van de ingewanden wordt uitgesteld („New York dressed”-pluimvee) gelden de volgende regels:
- a) de in punt 47 bedoelde keuring na het slachten wordt uiterlijk vijftien dagen na het slachten uitgevoerd; gedurende die periode moet dat pluimvee worden opgeslagen bij een temperatuur van ten hoogste +4 °C;
 - b) het moet uiterlijk aan het einde van deze periode van de ingewanden worden ontdaan in het slachthuis waar het is geslacht of in een erkende pluimvee-uitsnijderij die voldoet aan de eisen van hoofdstuk III, punt 15, letter b), tweede streepje, onder ii); in het laatste geval moet het vergezeld gaan van de in bijlage V vervatte gezondheidsverklaring;
 - c) het vlees van dit pluimvee mag niet worden voorzien van het in hoofdstuk XII bedoelde keurmerk alvorens de ingewanden zijn verwijderd als bedoeld onder b).
50. Er dienen steekproefsgewijze monsters te worden genomen met het oog op het opsporen van residuen en in ieder geval wanneer een gegronde verdenking bestaat. Bij het opsporen van residuen via bemonstering

dient met name te worden onderzocht op de residuen bedoeld in punt A, groep III, punt B, groep I, onder a) en c), en groep II, onder a), van bijlage I van Richtlijn 86/469/EEG⁽¹⁾.

De in artikel 4, lid 1, tweede alinea, van de onderhavige richtlijn bedoelde verplichting tot het opsporen van residuen van stoffen met farmacologische werking geldt niet voor pluimvee afkomstig van bedrijven onder officiële veterinaire controle, wanneer de controle op deze residuen op het bedrijf zelf wordt verricht.

51. Indien op basis van de keuringen vóór of na het slachten besmetting met een ziekte wordt vermoed, kan de officiële dierenarts, indien hij dat nodig acht om een diagnose te stellen of om stoffen met farmacologische werking op te sporen die gezien de geconstateerde ziekte-toestand vermoedelijk aanwezig zijn, vragen om het nodige laboratoriumonderzoek.

Bij twijfel kan de officiële dierenarts de betrokken delen van het pluimvee verder uitsnijden en onderzoeken ten einde een definitieve diagnose te stellen.

Wanneer de officiële dierenarts een duidelijke overtreding van de bij deze richtlijn vastgestelde hygiënevoorschriften of een belemmering van een adequate keuring constateert, is hij gemachtigd om in te grijpen in het gebruik van apparatuur of lokalen en om alle nodige maatregelen te treffen, zelfs om het produktietempo te vertragen of het produktieproces tijdelijk stil te leggen.

52. De resultaten van de keuringen vóór en na het slachten moeten door de officiële dierenarts worden geregistreerd en, indien een voor de mens besmettelijke ziekte wordt gediagnostiseerd, doorgegeven aan de bevoegde veterinaire autoriteit die belast is met het toezicht op het bedrijf waarvan de betrokken dieren afkomstig zijn en aan de eigenaar van de houderij van oorsprong of zijn vertegenwoordiger, die met deze mededelingen rekening dient te houden, ze dient te bewaren en ze dient over te leggen aan de officiële dierenarts die de keuring vóór het slachten van de eerstvolgende produktiegang uitvoert.

HOOFDSTUK IX

BESLISSING VAN DE OFFICIËLE DIERENARTS BIJ DE KEURING NA HET SLACHTEN

53. a) Vlees van pluimvee wordt volledig ongeschikt voor menselijke consumptie verklaard indien bij de keuring na het slachten een van de volgende dingen aan het licht komt:
- algemene aandoening met een besmettelijke ziekte en chronische plaatselijke verschijnselen van ziekteverwekkende, voor de mens besmettelijke micro-organismen,
 - stelselmatige mycose en plaatselijke laesies in de organen die mogelijk veroorzaakt zijn door voor de mens besmettelijke ziekteverwekkers of toxinen daarvan,
 - omvangrijk onderhuids of musculair parasitisme en stelselmatig parasitisme,
 - vergiftiging,
 - cachexie,
 - abnormale geur, kleur en smaak,
 - kwaadaardige of multipole tumoren,
 - algehele verontreiniging of besmetting,
 - belangrijke laesies en bloedingstoringen,
 - wijd verbreide mechanische laesies, met inbegrip van die welke te wijten zijn aan uitgebreid broeien,
 - onvoldoende uitbloeden,
 - aanwezigheid van residuen van stoffen boven de toegestane normen en van residuen van verboden stoffen,
 - ascites.
- b) Delen van het gedode dier met laesies of verontreinigingen die de hygiënische kwaliteit van de rest van het vlees niet aantasten, worden ongeschikt verklaard voor menselijke consumptie.
54. De van het karkas gescheiden kop, met uitzondering van de tong, de kam, de baard en de lel, en de volgende ingewanden komen niet in aanmerking voor menselijke consumptie: de luchtpijp, de overeenkomstig hoofdstuk VII, punt 37, van het karkas gescheiden longen, de slokdarm, de krop, de darmen en de galblaas.

⁽¹⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 89/187/EEG (PB nr. L 66 van 10. 3. 1989, blz. 37).

HOOFDSTUK X

VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE HET VOOR UITSNIJDEN BESTEMDE VLEES

55. Het uitsnijden van het karkas in delen en het uitbenen mogen uitsluitend gebeuren in erkende uitsnijderijen.
56. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger is verplicht de werkzaamheden in verband met de controle op de onderpeming te vergemakkelijken, en met name alle nuttig geachte handelingen te verrichten en de nodige voorzieningen ter beschikking van de controledienst te stellen. Hij moet telkens wanneer dit gevraagd wordt de met de controle belaste officiële dierenarts gegevens kunnen verschaffen over de herkomst van het in zijn inrichting binnengekomen vlees en de oorsprong van de geslachte dieren.
57. Onverminderd hoofdstuk V, punt 19, mag vlees dat niet aan de voorwaarden van artikel 3, onderdeel I, onder B, punt 1, van deze richtlijn voldoet, zich alleen dan in erkende uitsnijderijen bevinden, wanneer het in speciale plaatsen is opgeslagen; het moet op andere plaatsen of op andere tijdstippen worden uitgesneden dan vlees dat wel aan bovengenoemde voorwaarden voldoet. De officiële dierenarts moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle opslagruimten en werklokalen, ten einde na te gaan of bovenstaande bepalingen stipt worden nageleefd.
58. Vers vlees bestemd om te worden uitgesneden moet, zodra het in de uitsnijderij wordt binnengebracht en totdat het wordt uitgesneden, worden opgeslagen in het lokaal als bedoeld in hoofdstuk III, punt 15, onder a).
- In afwijking van hoofdstuk VII, punt 41, evenwel mag vlees vanuit het slachtlokaal rechtstreeks naar het uitsnijlokaal worden vervoerd.
- In dat geval moeten het slachtlokaal en het uitsnijlokaal in hetzelfde gebouwencomplex en dicht genoeg bij elkaar liggen, aangezien het uit te snijden vlees zonder overlading van het ene lokaal naar het andere moet worden overgebracht via een verlenging van het mechanische transportsysteem van het slachtlokaal; het uitsnijden moet onmiddellijk gebeuren. Zodra het uitsnijden en verpakken zijn voltooid, moet het vlees worden vervoerd naar de koelruimte als bedoeld in hoofdstuk III, punt 15, onder a).
59. Het vlees moet volgens de behoeften in de in hoofdstuk III, punt 15, onder b), bedoelde lokalen worden binnengebracht. Zodra het uitsnijden en, in voorkomend geval, verpakken zijn voltooid, moet het vlees worden vervoerd naar de koel- of vriesruimte als bedoeld in hoofdstuk III, punt 15, onder a).
60. Behalve wanneer het vlees warm wordt uitgesneden, mag het uitsnijden slechts plaatsvinden indien het vlees een inwendige temperatuur heeft bereikt van niet meer dan +4 °C.
61. Reinigen van vers vlees met behulp van doeken is verboden.
62. Het uitsnijden moet zodanig worden verricht dat iedere verontreiniging van het vlees wordt voorkomen: Beensplinters en bloedklonters moeten worden verwijderd. Vlees dat afkomstig is van het uitsnijden en dat niet bestemd is voor menselijke consumptie, moet telkens worden bijeengebracht in de in hoofdstuk I, punt 4, onder d), bedoelde bakken of lokalen.

HOOFDSTUK XI

KEURING VAN UITGESNEDEN EN OPGESLAGEN VLEES

63. De erkende uitsnijderijen, herverpakkingscentra en koel- en vrieshuizen worden onderworpen aan een controle door een lid van het in artikel 8, lid 2, derde alinea, van de onderhavige richtlijn bedoelde keuringsteam.
64. De in punt 63 bedoelde controle omvat de volgende taken:
- het controleren van het binnenkomende en uitgaande verse vlees,
 - de keuring van het verse vlees dat aanwezig is in de inrichting,
 - het controleren van de reinheid van de lokalen, installaties en werktuigen, bedoeld in hoofdstuk V, alsmede van de hygiëne van het personeel, inclusief de kleding,
 - elke andere controle die de officiële dierenarts nuttig acht voor het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze richtlijn.

HOOFDSTUK XII

HET AANBRENGEN VAN HET KEURMERK

65. Het keurmerk moet worden aangebracht onder toezicht van de officiële dierenarts. Hiervoor controleert hij:
- het aanbrengen van het keurmerk op het vlees;
 - de etiketten en het materiaal voor de onmiddellijke verpakking wanneer deze reeds zijn voorzien van het in dit hoofdstuk voorgeschreven stempel.
66. Het keurmerk omvat:
- voor vlees in onmiddellijke verpakking in aparte eenheden of voor kleine eindverpakkingen:
 - in het bovenste gedeelte, het kenteken van het land van verzending in hoofdletters, dat wil zeggen B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, P of UK;
 - in het midden, het veterinaire erkenningsnummer van de inrichting of, in voorkomend geval, van de uitsnijderij of het herverpakkingencentrum;
 - in het onderste gedeelte één van de afkortingen CEE, EØF, EWG, EOK, EEC of EEG.Zowel de letters als de cijfers moeten 0,2 cm hoog zijn;
 - voor grote eindverpakkingen een ovaal stempel van ten minste 6,5 cm breed en ten minste 4,5 cm hoog, met de onder a) genoemde gegevens.

De letters moeten ten minste 0,8 cm en de cijfers ten minste 1 cm hoog zijn. Het keurmerk kan voorts een aanduiding bevatten aan de hand waarvan het mogelijk is de dierenarts die de keuring van het vlees heeft verricht, te identificeren.

Het voor het merken gebruikte materiaal moet aan alle eisen van de hygiëne voldoen en de onder a) bedoelde gegevens moeten daarop duidelijk leesbaar voorkomen.
67. a) Het in punt 66, onder a), bedoelde keurmerk moet worden aangebracht:
- op of leesbaar onder het omhulsel of elke andere eindverpakking bij afzonderlijk verpakte karkassen,
 - op niet afzonderlijk in een onmiddellijke verpakking verpakte karkassen door middel van een stempel of merkplaatje dat slechts eenmaal mag worden gebruikt,
 - op of leesbaar onder de omhulsels of elke andere eindverpakking bij delen van karkassen of slachtafvallen die in kleine hoeveelheden van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien.
- b) Het in punt 66, onder b), bedoelde keurmerk moet worden aangebracht op grote eindverpakkingen van karkassen, delen van karkassen of slachtafvallen die zijn gemerkt overeenkomstig het bepaalde onder a).
- c) Wanneer een keurmerk wordt aangebracht op een omhulsel of een eindverpakking,
- moet het op zodanige wijze worden aangebracht dat het bij het openen van het omhulsel of de eindverpakking wordt vernietigd, of
 - moet het omhulsel of de eindverpakking op zodanige wijze worden verzegeld dat zij na opening niet opnieuw kunnen worden gebruikt.
68. Het aanbrengen van het keurmerk op karkassen, delen van karkassen of slachtafvallen overeenkomstig punt 67, onder a), kan in de volgende gevallen achterwege blijven:
- Partijen karkassen, inbegrepen die waarvan bepaalde delen werden weggenomen overeenkomstig hoofdstuk IX, punt 53, onder b), worden voor uitsnijding verzonden van een erkend slachthuis naar een erkende uitsnijderij op voorwaarde dat
 - op de buitenkant van de grote eindverpakkingen die vers vlees van pluimvee bevatten, het keurmerk overeenkomstig punt 67, onder a), derde streepje, en punt 67, onder c), is aangebracht;
 - de verzendende inrichting een register bijhoudt van hoeveelheid, soort en bestemming van de overeenkomstig deze richtlijn verzonden partijen;
 - de ontvangende uitsnijderij een register bijhoudt van hoeveelheid, soort en herkomst van de overeenkomstig deze richtlijn ontvangen partijen;
 - het keurmerk op de grote eindverpakking bij het openmaken in een uitsnijderij die onder toezicht staat van een officiële dierenarts, wordt vernietigd;
 - op de buitenkant van de grote eindverpakkingen duidelijk de bestemming en het beoogde gebruik van de partij zijn aangegeven overeenkomstig het onderhavige punt en bijlage VII.

2. Partijen karkassen, inbegrepen die waarvan bepaalde delen werden weggenomen overeenkomstig hoofdstuk IX, punt 53, onder b), delen van karkassen, en de volgende slachtafval: hart, lever en spiermaag, worden van een erkend slachthuis, erkende uitsnijderij of erkend herverpakkingencentrum voor behandeling verzonden naar een inrichting voor de bereiding van vleesbereidingen en vleesprodukten op voorwaarde dat
 - a) op de buitenkant van de grote eindverpakkingen die vers vlees van pluimvee bevatten, het keurmerk overeenkomstig punt 67, onder a), derde streepje, en punt 67, onder c), is aangebracht;
 - b) de verzendende inrichting een register bijhoudt van de hoeveelheid, soort en bestemming van de overeenkomstig deze richtlijn verzonden partijen;
 - c) de ontvangende inrichting voor de bereiding van vleesbereidingen en vleesprodukten een speciaal register bijhoudt van hoeveelheid, soort en herkomst van de overeenkomstig deze richtlijn ontvangen partijen;
 - d) wanneer het verse vlees van pluimvee bestemd is voor de vervaardiging van vleesprodukten voor het intracommunautaire handelsverkeer, het keurmerk op de grote eindverpakking bij het openmaken in een inrichting die onder toezicht staat van de bevoegde autoriteit, wordt vernietigd;
 - e) op de buitenkant van de grote eindverpakkingen duidelijk de bestemming en het beoogde gebruik van de partij zijn aangegeven overeenkomstig het onderhavige punt en bijlage VII.
3. Partijen karkassen, inbegrepen die waarvan bepaalde delen werden weggenomen overeenkomstig hoofdstuk IX, punt 53, onder b), worden van een erkend slachthuis, een erkende uitsnijderij of een erkend herverpakkingencentrum naar restaurants, kantines en collectiviteiten verzonden om, na een hittebehandeling, rechtstreeks aan de eindverbruiker te worden geleverd, op voorwaarde dat
 - a) op de buitenkant van de eindverpakkingen die vers vlees van pluimvee bevatten, het keurmerk overeenkomstig punt 67, onder a), derde streepje, en punt 67, onder c), is aangebracht;
 - b) de verzendende inrichting een register bijhoudt van de hoeveelheid, soort en bestemming van de overeenkomstig deze richtlijn verzonden partijen;
 - c) de ontvangende afnemer een register bijhoudt van de hoeveelheid, soort en herkomst van de overeenkomstig deze richtlijn ontvangen partijen;
 - d) de afnemers onder toezicht van een bevoegde autoriteit staan, die de bijgehouden registers moet kunnen inzien;
 - e) op de buitenkant van de grote eindverpakkingen duidelijk de bestemming en het beoogde gebruik van de partij zijn aangegeven overeenkomstig het onderhavige punt en bijlage VII.

HOOFDSTUK XIII

OPSLAG

69. — Na de in punt 41 voorgeschreven koeling moet vers vlees van pluimvee voortdurend op een temperatuur van niet meer dan +4 °C worden gehouden.
- Bevroren vlees van pluimvee moet voortdurend op een temperatuur van niet meer dan -12 °C worden gehouden.
- Vers vlees van pluimvee in eindverpakking mag niet in dezelfde lokalen worden opgeslagen als vers vlees dat niet van een eindverpakking is voorzien.

HOOFDSTUK XIV

ONMIDDELIJKE VERPAKKING EN EINDVERPAKKING VAN VERS VLEES

70. a) De eindverpakking (bij voorbeeld kisten, kartonnen dozen) moet aan alle regels van de hygiëne voldoen, met name
 - mag zij geen verandering kunnen brengen in de organoleptische eigenschappen van het vlees;
 - mag zij geen voor de gezondheid van de mens schadelijke stoffen op het vlees kunnen overbrengen;
 - moet zij voldoende stevig zijn om het vlees tijdens het vervoer en bij het hanteren een doeltreffende bescherming te bieden.
- b) De eindverpakking mag niet opnieuw als eindverpakking van vlees worden gebruikt, behalve wanneer zij bestaat uit gemakkelijk te reinigen corrosiebestendig materiaal en vooraf gereinigd en ontsmet is.

71. Als uitgesneden vers vlees of slachtafval eventueel van een onmiddellijke verpakking wordt voorzien, moet dit onmiddellijk na het uitsnijden en volgens de regels van de hygiëne geschieden.

De onmiddellijke verpakkingen moeten doorzichtig en kleurloos zijn of, in geval van doorzichtige gekleurde onmiddellijke verpakking, zodanig zijn ontworpen dat het verpakte vlees of afval gedeeltelijk zichtbaar is. Voorts moeten zij voldoen aan de in punt 70, onder a), eerste en tweede streepje, gestelde eisen; zij mogen geen tweede maal als onmiddellijke verpakking van vlees worden gebruikt.

Delen van pluimvee of van het karkas gescheiden slachtafvallen moeten altijd voorzien zijn van een goed gesloten beschermend omhulsel dat aan bovenstaande criteria voldoet.

72. Vlees in onmiddellijke verpakking moet ook van een eindverpakking worden voorzien.
73. Wanneer de onmiddellijke verpakking evenwel voldoet aan alle aan de eindverpakking gestelde eisen inzake bescherming van het vlees, hoeft zij niet doorzichtig en kleurloos te zijn en is het niet noodzakelijk het vlees in een tweede bergingsmiddel te plaatsen, op voorwaarde dat aan de andere eisen van punt 70 voldaan is.
74. Uitsnijden, uitbenen, onmiddellijke en eindverpakking mogen in een zelfde lokaal plaatsvinden indien de verpakking de in punt 70, onder b), genoemde kenmerken vertoont en dus opnieuw kan worden gebruikt of indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
- a) het lokaal moet voldoende groot zijn en zo zijn ingericht dat de bewerkingen hygiënisch kunnen worden uitgevoerd;
 - b) het materiaal voor onmiddellijke en eindverpakking moet dadelijk na de fabricage verpakt worden in een hermetisch beschermend omhulsel, dat gedurende het vervoer naar de inrichting tegen schade beschermd wordt, en moet in hygiënische omstandigheden in een afzonderlijk lokaal van de inrichting opgeslagen worden;
 - c) de opslagruimte voor eindverpakkingsmateriaal moet vrij zijn van stof en ongedierte en mag geen luchtverbinding hebben met andere lokalen waarin zich stoffen bevinden die vers vlees kunnen verontreinigen. Eindverpakkingsmateriaal mag niet op de vloer worden opgeslagen;
 - d) het materiaal voor de eindverpakking moet in hygiënisch verantwoorde omstandigheden gereed gemaakt worden voordat het het lokaal wordt binnengebracht;
 - e) de eindverpakkingen moeten op hygiënisch verantwoorde wijze het lokaal worden binnengebracht en onverwijd worden gebruikt. Zij mogen niet worden gehanteerd door het personeel dat het verse vlees hanteert;
 - f) het vlees moet, meteen na het aanbrengen van de onmiddellijke verpakking, in de daarvoor bestemde opslagruimten worden opgeslagen.
75. De in dit hoofdstuk bedoelde eindverpakkingen mogen slechts uitgesneden vers vlees van pluimvee bevatten.

HOOFDSTUK XV

VERVOER

76. Vers vlees moet worden vervoerd in vervoermiddelen met hermetische sluiting dan wel, bij invoer overeenkomstig Richtlijn 90/675/EEG of doorvoer via het grondgebied van een derde land, in met een loodje verzegelde vervoermiddelen, die zo zijn gebouwd en ingericht dat de in hoofdstuk XIII voorgeschreven temperatuur tijdens de volledige duur van het vervoer niet wordt overschreden.
77. Deze vervoermiddelen moeten voldoen aan de volgende eisen:
- a) de binnenwanden moeten glad zijn en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten;
 - b) zij moeten zijn uitgerust met doelmatige voorzieningen ter bescherming van het vlees tegen insecten en stof en zij moeten zodanig zijn afgedicht dat er geen vloeistoffen kunnen wegvloeien.
78. De vervoermiddelen voor het vervoer van vlees mogen in geen geval worden gebruikt voor het vervoer van levende dieren of produkten die het vlees zouden kunnen aantasten of verontreinigen.

79. Andere produkten die de hygiënische kwaliteit van het vlees van pluimvee nadelig kunnen beïnvloeden of dat vlees kunnen verontreinigen mogen niet te zamen met vlees in hetzelfde vervoermiddel worden vervoerd.

Vlees in een eindverpakking mag niet samen met vlees zonder eindverpakking worden vervoerd in hetzelfde vervoermiddel, tenzij hierin een passende fysieke scheiding is aangebracht tussen het vlees met en het vlees zonder eindverpakking.

80. Vers vlees van pluimvee mag alleen in gereinigde en ontsmette vervoermiddelen worden vervoerd.
81. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger moet erop toezien dat dank zij de vervoermiddelen en de ladingsvoorwaarden de in het onderhavige hoofdstuk neergelegde hygiënevoorschriften kunnen worden nageleefd. Een lid van het in artikel 8, lid 2, derde alinea, van de onderhavige richtlijn bedoelde keuringsteam dient op de naleving daarvan toe te zien.
-

BIJLAGE II

HOOFDSTUK I

ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN INRICHTINGEN MET EEN GERINGE CAPACITEIT

Inrichtingen met een geringe capaciteit moeten ten minste voorzien zijn van:

1. voor lokalen waar vlees wordt verkregen en bewerkt,
 - a) vloeren uit ondoordringbaar, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal dat niet kan rotten, welke vloeren zo moeten zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeien; om geuren te voorkomen moet het water worden afgevoerd naar met een rooster bedekte en van stankafsluiting voorziene zinkputten;
 - b) gladde, duurzame en ondoordringbare wanden die van een heldere, afwasbare bekleding zijn voorzien tot een hoogte van ten minste 2 m.
Het gebruik van houten wanden in de in bijlage I, hoofdstuk IV, punt 16, bedoelde lokalen die vóór 1 januari 1994 zijn gebouwd, is echter geen reden voor intrekking van de erkenning;
 - c) deuren van reukloos, gemakkelijk te reinigen materiaal dat niet kan rotten.
Indien in de betrokken inrichting vlees wordt opgeslagen, moet deze inrichting beschikken over een opslagruimte die aan de hierboven omschreven eisen voldoet;
 - d) reukloos isolatiemateriaal dat niet kan rotten;
 - e) voldoende luchtverversing en, zo nodig, een goede afvoer van damp;
 - f) voldoende verlichting, door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd;
2.
 - a) voldoende voorzieningen, zo dicht mogelijk bij de plaatsen waar het vlees wordt bewerkt, voor het wassen en ontsmetten van de handen en voor het reinigen van het materieel met warm water. De installaties voor het wassen van de handen moeten voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, van was- en ontsmettingsmiddelen, alsmede van hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen;
 - b) ter plaatse of in een aanpalend lokaal, een voorziening voor het ontsmetten van de werktuigen met water dat een temperatuur moet hebben van ten minste 82 °C;
3. passende voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten of knaagdieren;
4.
 - a) voorzieningen en werktuigen, zoals tafels voor het uitsnijden, verplaatsbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden en zagen van corrosiebestendig materiaal, die het vlees niet kunnen aantasten en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn. Het gebruik van hout is verboden;
 - b) corrosiebestendige werktuigen en apparatuur die aan de eisen van de hygiëne voldoen en bestemd zijn voor
 - het interne transport van het vlees,
 - het neerzetten van de bakken die voor het vlees worden gebruikt, op zodanige wijze dat noch het vlees noch de bakken rechtstreeks met de vloer of de wanden in aanraking kunnen komen;
 - c) speciale waterdichte bakken van bestendig materiaal, met een deksel en een sluiting om te verhinderen dat onbevoegden er iets uit kunnen nemen, voor vlees dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en dat aan het einde van iedere werkdag moet worden opgehaald of vernietigd;
5. een koelinstallatie om het vlees constant op de bij deze richtlijn voorgeschreven inwendige temperatuur te houden. Deze installatie moet een afvoersysteem bevatten dat aangesloten is op de afvalwaterleiding en geen gevaar inhoudt voor verontreiniging van het vlees;
6. een installatie die onder druk een voldoende hoeveelheid van uitsluitend drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG kan leveren; bij wijze van uitzondering kan evenwel een installatie met niet drinkbaar water worden toegelaten voor de produktie van stoom, voor brandbestrijding of voor het koelen van koelinstallaties, op voorwaarde dat de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van vers vlees opleveren. De leidingen voor niet drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen;
7. een installatie die warm drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG in voldoende hoeveelheden levert;

8. een voorziening voor de hygiënische afvoer van afvalwater;
9. ten minste een wasgelegenheid alsmede toiletten met waterspoeling. Deze laatste mogen geen rechtstreekse toegang tot de werklokalen geven. De wasgelegenheid moet voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, hygiënische was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen en hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen. De wasgelegenheid moet zich in de nabijheid van de toiletten bevinden.

HOOFDSTUK II

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN SLACHTHUIZEN MET EEN GERINGE CAPACITEIT

10. Afgezien van de algemene voorwaarden, moeten slachthuizen met een geringe capaciteit ten minste beschikken over:
 - a) een slachtlokaal dat voldoende groot is voor enerzijds het verdoven en het uitbloeden en anderzijds het plukken en het broeien; deze twee soorten handelingen moeten plaatsvinden op afzonderlijke plaatsen;
 - b) in het slachtlokaal, wanden die tot een hoogte van ten minste 2 m of tot aan het plafond afwasbaar zijn;
 - c) een lokaal voor het verwijderen van de ingewanden en het bereiden, dat voldoende groot is om het verwijderen van de ingewanden te laten plaatsvinden op een plek die voldoende verwijderd is van de plaatsen waar het vlees wordt bewerkt of die zodanig van deze plaatsen gescheiden is dat verontreiniging wordt voorkomen;
 - d) een koel- of vriesruimte waarvan de capaciteit voldoende groot is in verhouding tot de omvang en de aard van de slachtactiviteiten en die in ieder geval een minimale, afsluitbare geïsoleerde ruimte omvat, welke alleen mag worden gebruikt voor de tijdelijke bewaring van karkassen die worden geanalyseerd.

Afwijkingen van deze eis kunnen per geval door de bevoegde autoriteiten worden toegestaan, wanneer het vlees direct uit deze slachthuizen wordt opgehaald om te worden afgeleverd bij uitsnijderijen of slagerijen in de onmiddellijke nabijheid van het slachthuis voor zover dit vervoer niet meer dan één uur in beslag neemt;
11. De in het slachtlokaal gebrachte dieren moeten onmiddellijk na verdoving geslacht worden, behalve in geval van een slacht volgens een religieuze rite.
12. Zieke of van ziekte verdachte dieren mogen niet in de inrichting worden geslacht, tenzij de bevoegde autoriteit een afwijking op deze regel toestaat.

In dat geval moet het slachten geschieden onder het toezicht van de bevoegde autoriteit en moeten er maatregelen worden genomen om verontreiniging te voorkomen; de lokalen moeten speciaal worden gereinigd en ontsmet onder officieel toezicht alvorens opnieuw te worden gebruikt.

BIJLAGE III

VAKBEKWAAMHEIDSEISEN VOOR ASSISTENTEN

1. Alleen kandidaten die kunnen aantonen dat zij
 - a) met betrekking tot de in punt 3, onder a), vermelde onderwerpen een door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende theoretische opleiding, inclusief laboratoriumdemonstraties, hebben gevolgd,
 - b) een praktijkopleiding onder toezicht van een officiële dierenarts hebben gehad, mogen deelnemen aan het in artikel 8, lid 2, tweede alinea, van de onderhavige richtlijn bedoelde examen. De praktijkopleiding wordt gegeven in slachthuizen, in uitsnijderijen, in koel- of vrieshuizen, in keuringsposten voor vers vlees, of, voor de keuring vóór het slachten, op een bedrijf.
2. Assistenten die voldoen aan de eisen van bijlage III bij Richtlijn 64/433/EEG, mogen evenwel een opleidingscursus volgen waarvan het theoretische deel slechts vier weken beslaat.
3. Het in artikel 8, lid 2, tweede alinea, van de onderhavige richtlijn bedoelde examen omvat een theoretisch gedeelte en een praktijkgedeelte en heeft betrekking op de volgende onderwerpen:
 - a) voor het bezoeken van bedrijven:
 - i) theorieopleiding
 - algemene kennis van de pluimvee-industrie — organisatie, economisch belang, produktiemethoden, internationale handel, enz.;
 - anatomie en pathologie van pluimvee;
 - basiskennis van ziekten — virussen, bacteriën, parasieten, enz.;
 - controle op ziekten, gebruik van geneesmiddelen/vaccins, controle op residuen;
 - hygiëne- en gezondheidscontrole;
 - welzijn op de boerderij, tijdens het vervoer en in het slachthuis;
 - controle van de omgeving — in de gebouwen, op de boerderijen en in het algemeen;
 - nationale en internationale regelgeving;
 - consumentengedrag en kwaliteitscontrole;
 - ii) praktijkopleiding
 - bezoeken aan bedrijven met verschillende soorten en fokmethoden;
 - bezoeken aan productie-inrichtingen;
 - laden en lossen van vervoermiddelen;
 - laboratoriumbezoek;
 - veterinaire controles;
 - documentatie;
 - praktijkervaring;
 - b) voor de keuring in het slachthuis
 - i) theoretisch gedeelte
 - basiskennis van de anatomie en de fysiologie van geslachte dieren;
 - basiskennis van de pathologie van geslachte dieren;
 - basiskennis van de pathologische anatomie van geslachte dieren;
 - basiskennis van de hygiëne, met name de bedrijfshygiëne, de hygiëne bij het slachten, het uitsnijden en de opslag, en de arbeidshygiëne;
 - kennis van methoden en procedures voor slachting, keuring, bereiding, onmiddellijke en eindverpakking en vervoer van vers vlees;
 - kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften die met het verrichten van de werkzaamheden van de assistent verband houden;
 - bemonsteringsprocedures;
 - ii) praktijkgedeelte
 - keuring en beoordeling van geslachte dieren;
 - bepaling van de diersoort via onderzoek van de kenmerkende delen van het dier;
 - identificatie van een aantal delen van geslachte dieren waarin veranderingen voorkomen, en commentaar op die delen;
 - keuring na het slachten in het slachthuis;
 - hygiënecontrole;
 - bemonstering.

BIJLAGE IV

MODEL

GEZONDHEIDSVERKLARING ⁽¹⁾

voor pluimvee dat van het bedrijf naar het slachthuis wordt vervoerd

Bevoegde dienst: nr. ⁽²⁾:

I. Identificatie van de dieren

Diersoort:

Aantal dieren:

Identificatiemerk:

II. Herkomst van de dieren

Adres van het bedrijf van herkomst:

.....

III. Bestemming van de dieren

Deze dieren worden naar volgend slachthuis vervoerd:

.....

per:

IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven vermelde dieren op
om uur op bovengenoemd bedrijf vóór het slachten zijn gekeurd en gezond zijn bevonden.

Gedaan te,

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts)⁽¹⁾ Geldigheidsduur van het certificaat: 72 uur.⁽²⁾ Facultatief.

BIJLAGE V

MODEL

GEZONDHEIDSVERKLARING

voor karkassen van pluimvee waarbij het verwijderen van de ingewanden wordt uitgesteld en voor karkassen van ganzen en eenden die worden gehouden met het oog op de produktie van „foie gras” en die op het mestbedrijf zijn verdoofd, uitgebloed en geplukt en naar een uitsnijderij worden vervoerd die over een apart lokaal voor het verwijderen van de ingewanden beschikt

Bevoegde dienst: nr. (1):

I. Identificatie van de karkassen die niet van de ingewanden zijn ontdaan

Diersoort:

Aantal karkassen dat niet van de ingewanden is ontdaan:

II. Herkomst van de karkassen die niet van de ingewanden zijn ontdaan

Adres van het mestbedrijf:

.....

III. Bestemming van de karkassen die niet van de ingewanden zijn ontdaan

De karkassen die niet van de ingewanden zijn ontdaan worden vervoerd naar volgende uitsnijderij:

.....

IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat bovenvermelde karkassen afkomstig zijn van dieren die op om uur op bovenvermeld mestbedrijf vóór het slachten zijn gekeurd en gezond zijn bevonden.

Gedaan te,

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts)

(1) Facultatief.

BIJLAGE VI

MODEL

KEURINGSCERTIFICAAT

betreffende vers vlees van pluimvee ⁽¹⁾Nr. ⁽²⁾:

Plaats van verzending:

Ministerie:

Dienst:

Referentie ⁽²⁾:

I. Identificatie van het vlees

Vlees van:
(diersoort)

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal stuks of colli:

Maand en jaar van invriezing:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres(sen) en erkenningsnummer(s) van het (de) erkende slachthuis (slachthuizen):

Adres(sen) en erkenningsnummer(s) van de erkende uitsnijderij(en):

Adres(sen) en erkenningsnummer(s) van het (de) erkende koel- en vrieshuis (koel- en vrieshuizen):

III. Bestemming van het vlees

Het vlees wordt verzonden uit:
(plaats van verzending)naar:
(land en plaats van bestemming)per ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van degene voor wie de zending is bestemd:

⁽¹⁾ Vers vlees van pluimvee: in de zin van de in onderdeel IV van dit certificaat vermelde richtlijn, alle voor menselijke consumptie geschikte delen van huisdieren van de volgende soorten: kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden, ganzen, kwartels, duiven, fazanten en patrijzen, welke delen geen enkele conserveringsbehandeling hebben ondergaan; vlees dat alleen een koudebehandeling heeft ondergaan wordt evenwel ook als vers vlees beschouwd.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kenteken te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven en bij verzending per schip de naam van het schip en, zo nodig, het nummer van de container.

IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart

- a) dat het hierboven omschreven vlees van pluimvee voldoet aan de voorschriften van Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee, alsmede aan de voorschriften van artikel 3, onder A, punt 1, tweede alinea, van die richtlijn, indien dat vlees is bestemd voor een Lid-Staat die of een gebied van een Lid-Staat dat als vrij zijnde van de ziekte van Newcastle is erkend;
- b) — dat het hierboven omschreven vlees van pluimvee,
 - dat de eindverpakkingen van het hierboven omschreven vlees,zijn voorzien van een merkteken waaruit blijkt
 - dat het vlees afkomstig is van in erkende slachthuizen geslachte dieren,
 - dat het vlees is uitgesneden in een erkende uitsnijderij;
- c) dat dit vlees ingevolge een keuring, verricht overeenkomstig Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee of Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinaire voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild, geschikt is bevonden voor menselijke consumptie;
- d) dat de voertuigen of vervoermiddelen, alsmede de omstandigheden waarin dit vlees werd geladen, voldoen aan de in Richtlijn 71/118/EEG vastgestelde hygiënevoorschriften.

Gedaan te

.....
(Naam en handtekening van de officiële dierenarts)

BIJLAGE VII

TE VERMELDEN OP GROTE EINDVERPAKKINGEN

Beoogd gebruik: uitsnijden/warmtebehandeling ⁽¹⁾

Adres van degene voor wie de zending is bestemd:

.....

.....

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

RICHTLIJN 92/117/EEG VAN DE RAAD

van 17 december 1992

inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönose-verwekkers bij dieren en in produkten van dierlijke oorsprong ten einde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat levende dieren en produkten van dierlijke oorsprong voorkomen op de lijst in bijlage II bij het Verdrag; dat de veeteelt en het in de handel brengen van produkten van dierlijke oorsprong een belangrijke bron van inkomsten vormen voor de landbouwbevolking;

Overwegende dat een rationele ontwikkeling van deze sector en een verbetering van de produktiviteit ervan kunnen worden bereikt door de tenuitvoerlegging van veterinaire maatregelen voor de bescherming en de verbetering van de gezondheid van mens en dier in de Gemeenschap;

Overwegende dat het uitbreken van zoönoses, die via voedsel van dierlijke oorsprong worden overgedragen, met name een bedreiging vormt voor de gezondheid van de mens en met passende bestrijdingsmaatregelen moet worden voorkomen en beperkt;

Overwegende dat de Gemeenschap reeds maatregelen heeft genomen voor de uitroeiing van bepaalde zoönoses, inzonderheid tuberculose en brucellose bij runderen, brucellose bij schapen en geiten, en rabies; dat het dienstig is epidemiologische gegevens over deze ziekten te verzamelen;

Overwegende dat de toepassing van deze maatregelen Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽⁴⁾ onverlet moet laten;

Overwegende dat, ten einde de prioriteiten voor de preventieve acties vast te stellen, in de Lid-Staten informatie moet worden ingewonnen over het effect van de zoönoses bij de bevolking, bij huisdieren, in diervoeder en bij in het wild levende dieren;

Overwegende dat het dienstig is dat de Commissie de ontwikkeling van de epidemiologische situatie volgt ten einde passende maatregelen voor te stellen;

Overwegende dat de situatie op het gebied van salmonellosis rechtvaardigt dat maatregelen worden aangenomen inzake de onmiddellijke bestrijding in bepaalde houderijsystemen die risico opleveren;

Overwegende dat harmonisatie van de belangrijkste eisen op het gebied van de bescherming van de gezondheid slechts mogelijk is als verbindings- en referentielaboratoria van de Gemeenschap zijn aangewezen en acties op technisch en wetenschappelijk vlak worden ondernomen;

Overwegende dat de bepalingen inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor een aantal bij deze richtlijn vastgestelde maatregelen zijn vastgesteld in Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽⁵⁾;

Overwegende dat het dienstig is een procedure in te voeren waarbij met het oog op de aanneming van uitvoeringsmaatregelen een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de voorschriften vastgesteld voor het verzamelen van informatie over zoönoses en zoönoseverwekkers, alsmede de maatregelen die te dien aanzien moeten worden getroffen in de Lid-Staten en op het niveau van de Gemeenschap.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *zoönose*: ziekte en/of infectie die langs natuurlijke weg van dieren op de mens kan worden overgedragen;
2. *zoönoseverwekker*: elke bacterie, elk virus of elke parasiet waardoor een zoönose kan worden veroorzaakt;
3. *erkend nationaal laboratorium*: een laboratorium dat door de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat is erkend en dat belast is met het onderzoek van de officiële monsters met het oog op de opsporing van een zoönoseverwekker;

⁽¹⁾ PB nr. C 253 van 27. 9. 1991, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 326 van 16. 2. 1991, blz. 223.

⁽³⁾ PB nr. C 79 van 30. 3. 1992, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 91/133/EEG (PB nr. L 66 van 13. 3. 1991, blz. 18).

4. *monster*: een monster dat door of namens de eigenaar of de voor de inrichting of de dieren verantwoordelijke persoon wordt genomen met het oog op het onderzoek naar een zoönoseverwekker;
5. *officieel monster*: een door de bevoegde autoriteit voor het onderzoek naar een zoönoseverwekker genomen monster. Op het officiële monster wordt verwezen naar de soort, het type, het aantal genomen monsters, de methode van bemonstering en de identificatie van de oorsprong van het dier of het produkt van dierlijke oorsprong; dit monster moet worden genomen zonder voorafgaande waarschuwing;
6. *bevoegde autoriteit*: de centrale autoriteit of de centrale autoriteiten van een Lid-Staat die bevoegd is/zijn voor de controle van de bepalingen op het gebied van de volksgezondheid en op veterinairerechtelijk gebied of de andere veterinaire aspecten die voortvloeien uit deze richtlijn, of iedere andere autoriteit waaraan de centrale autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen.

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de overeenkomstig deze richtlijn door de bevoegde autoriteit genomen maatregelen op nationaal of lokaal niveau gecoördineerd worden, in het bijzonder met betrekking tot epidemiologisch onderzoek.
2. De op lokaal niveau bevoegde autoriteiten worden bijgestaan door erkende nationale laboratoria.
3. Elke Lid-Staat wijst de erkende nationale referentielaboratoria voor de in bijlage I, onder I, bedoelde zoönoses en zoönoseverwekkers aan waar de identificatie of de definitieve bevestiging van de aanwezigheid van een zoönoseverwekker kan geschieden.

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat:
 - a) de exploitanten of beheerders van de overeenkomstig de Richtlijnen 64/433/EEG⁽¹⁾, 71/118/EEG⁽²⁾ en 77/99/EEG⁽³⁾ erkende inrichtingen de resultaten van het onderzoek naar de in bijlage I, onder I, bedoelde zoönoses gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen minimumperiode verplicht bewaren en deze desgevraagd aan haar meedelen,
 - b) de isolatie en identificatie van zoönoseverwekkers of het anderszins bewijzen van de aanwezigheid daarvan

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

⁽²⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd en bijgewerkt bij Richtlijn 92/116/EEG (Zie bladzijde 1 van dit Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/45/EEG (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35).

tot de taken behoort van de voor het laboratorium verantwoordelijke persoon of, wanneer de identificatie elders dan in een laboratorium plaatsvindt, van de voor het onderzoek verantwoordelijke persoon,

- c) de diagnose en identificatie van een zoönoseverwekker worden gemeld aan de bevoegde autoriteit,
- d) de bevoegde autoriteit informatie verzamelt over zoönoseverwekkers waarvan de aanwezigheid tijdens tests of onderzoeken is bevestigd, evenals over de in bijlage I, onder I, bedoelde klinische zoönosegevallen die bij mens of dier zijn geconstateerd,
- e) de andere Lid-Staten regelmatig in het bij Besluit 68/361/EEG⁽⁴⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité worden geïnformeerd over de overeenkomstig letter d) geconstateerde klinische gevallen.

2. De bepalingen van dit artikel kunnen volgens de procedure van artikel 16 van toepassing worden verklaard op de in bijlage I, onder II en III, bedoelde zoönoses en zoönoseverwekkers.

Artikel 5

1. De bevoegde autoriteit moet de overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder d), verzamelde informatie beoordelen. Zij stelt de Commissie vóór 31 maart van elk jaar in kennis van de mogelijke ontwikkeling en de bronnen van de zoonotische infecties die tijdens het voorgaande jaar zijn geconstateerd.
2. Lid 1 belet niet dat, indien zulks op grond van de omstandigheden vereist is, de Lid-Staten de Commissie frequenter in kennis stellen van de situatie of dat de Commissie verzoekt om bijkomende informatie. De Commissie evalueert de door de Lid-Staten verstrekte gegevens en brengt vóór 1 oktober van elk jaar verslag uit aan het Permanent Veterinair Comité.

3. Vóór 1 januari 1996 dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de opgedane ervaring, samen met voorstellen ter verbetering van het systeem van kennisgeving, waarover de Raad zich met gekwalificeerde meerderheid dient uit te spreken.

Artikel 6

De Commissie volgt de ontwikkeling van de situatie met betrekking tot de zoönoses in de Gemeenschap, met name aan de hand van de informatie die overeenkomstig de artikelen 5 en 8 wordt verzameld en

- a) verricht specifiek onderzoek, in het bijzonder ter beoordeling van de gevaren die zoönoseverwekkers opleveren, van de diagnostische methoden en van de controlemaatregelen, zulks in samenwerking met de bevoegde nationale laboratoria, de in artikel 13 bedoelde communautaire referentielaboratoria en het

⁽⁴⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

bij Besluit 81/651/EEG⁽¹⁾ ingestelde Wetenschappelijk Veterinair Comité;

- b) stelt, volgens de procedure van artikel 16, de methoden vast voor het verzamelen van monsters en voor het onderzoek in de laboratoria bedoeld in artikel 3, leden 2 en 3, en zulks, wat salmonella's betreft, vóór de in artikel 17 genoemde datum;
- c) stelt richtsnoeren vast voor de maatregelen ter bestrijding van zoönoses.

Artikel 7

In samenhang met de bij de onderhavige richtlijn vastgestelde maatregelen betreffende zoönoses en zoönoseverwekkers worden de methoden voor het opsporen van de verplaatsingen van landbouwhuisdieren toegepast, die zijn vastgesteld bij Beschikking 89/153/EEG van de Commissie⁽²⁾.

Artikel 8

1. De Lid-Staten leggen vóór 1 oktober 1993 aan de Commissie de nationale maatregelen voor die zij ten uitvoer leggen om het bij deze richtlijn vastgestelde doel ten aanzien van de in bijlage I, onder I en II, bedoelde zoönoses te bereiken, met uitzondering van de maatregelen die ten aanzien van brucellose en tuberculose reeds ten uitvoer zijn gelegd uit hoofde van plannen die in het kader van de communautaire wetgeving reeds zijn goedgekeurd.

Zij mogen daarin maatregelen opnemen inzake het opsporen van de in bijlage I, onder III, bedoelde zoönoses en zoönoseverwekkers.

Lid-Staten die beschikken over nationale plannen voor het opsporen van de in bijlage I, onder II, bedoelde zoönoses, kunnen die plannen in het kader van de overeenkomstig de eerste alinea verstrekte informatie aan de Commissie mededelen.

De Lid-Staten zenden de Commissie ieder jaar een verslag toe over de epidemiologische situatie met betrekking tot trichinose.

De Commissie bestudeert de door de Lid-Staten meegeleverde maatregelen om na te gaan of zij verenigbaar zijn met de doelstellingen van deze richtlijn. Zij stelt de Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité in kennis van haar conclusies.

2. De Lid-Staten moeten met betrekking tot salmonella's bij pluimvee de Commissie vóór 1 januari 1994 plannen voorleggen die overeenkomstig de in bijlage II vastgestelde criteria zijn opgesteld. Deze plannen moeten:

- a) een duidelijke omschrijving geven van de maatregelen die ten aanzien van salmonella's zijn genomen ter naleving van de in bijlage III bedoelde minimumeisen,
- b) rekening houden met de specifieke situatie in elke Lid-Staat,
- c) vermelden in welke erkende nationale laboratoria het onderzoek en de identificatie van de salmonella's zullen plaatsvinden en een beschrijving geven van de procedures voor de erkenning van die laboratoria.

3. Volgens de procedure van artikel 16:

- worden de in lid 2 bedoelde plannen, in voorkomend geval na de nodige aanpassingen, uiterlijk zes maanden nadat zij zijn ingediend, goedgekeurd,
- kunnen wijzigingen of aanvullingen worden aangebracht in een eerder goedgekeurd plan, ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van de situatie in de betrokken Lid-Staat of in een van de gebieden daarvan.

Artikel 9

1. De praktische regels voor de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan het slachten en vernietigen en het nemen van officiële monsters als opgelegd krachtens bijlage III, onder I, hoofdstuk 1, punt V, van deze richtlijn en aan de werking van de in bijlage IV bedoelde laboratoria, worden vastgesteld overeenkomstig Beschikking 90/424/EEG.

Met betrekking tot de in bijlage III bedoelde maatregelen komen fokkers die niet hebben voldaan aan de eisen van de onderhavige richtlijn niet in aanmerking voor de financiële bijdrage als bedoeld in Beschikking 90/424/EEG.

De communautaire steun voor de kosten in verband met de toepassing van de maatregelen inzake het slachten en het vernietigen, bedoeld in de eerste alinea, bedraagt 50%.

2. Aan artikel 4 van Beschikking 90/424/EEG wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

„3. Met uitzondering van lid 2, vierde streepje, en lid 5, tweede streepje, is artikel 3 van toepassing wanneer een in Richtlijn 92/117/EEG bedoelde zoönose uitbreekt, mits er onmiddellijk gevaar bestaat voor de volksgezondheid. Op grond van het in artikel 3, lid 3, bedoelde besluit zal worden beslist of dit het geval is.”

Artikel 10

1. De Lid-Staten leggen vanaf 1 januari 1994 de minimummaatregelen van bijlage III, onder I, ter bestrijding van salmonella's ten uitvoer.

⁽¹⁾ PB nr. L 233 van 19. 8. 1981, blz. 32. Besluit gewijzigd bij Besluit 86/105/EEG (PB nr. L 93 van 8. 4. 1986, blz. 14).

⁽²⁾ PB nr. L 59 van 2. 3. 1989, blz. 33.

Elke Lid-Staat stelt vóór 1 januari 1994, met inachtneming van de beginselen van bijlage II bij Richtlijn 90/539/EEG, regels op voor maatregelen om te voorkomen dat salmonella's een bedrijf worden binnengebracht.

De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen vóór 1 januari 1995 op een in het licht van een advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité opgesteld voorstel van de Commissie en op basis van de met de uitvoering van deze richtlijn opgedane ervaringen over de maatregelen die nodig zijn voor de controle van salmonella's in de legkippenkoppels.

In afwachting van de aanneming van die maatregelen kunnen de Lid-Staten met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag hun nationale voorschriften betreffende legkippen handhaven.

2. De Raad besluit, op een voorstel van de Commissie dat aan de hand van de overeenkomstig de artikelen 5 en 6, en artikel 8, lid 1, verzamelde informatie is uitgewerkt met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, of er specifieke bestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen tegen andere zoönoses die even ernstig zijn.

Artikel 11

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover de uniforme toepassing van deze richtlijn dit vereist, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten controles ter plaatse uitvoeren. Hiertoe kunnen zij door controle van een representatief percentage bedrijven nagaan of de Lid-Staten de naleving van deze richtlijn waarborgen. De Commissie stelt de bevoegde autoriteit in kennis van de uitkomst van de verrichte controles.

De betrokken Lid-Staat treft de maatregelen die noodzakelijk kunnen blijken om met de uitkomst van deze controle rekening te houden. Indien de Lid-Staat dergelijke maatregelen niet neemt, kunnen, na bestudering van de situatie in het Permanent Veterinair Comité, volgens de procedure van artikel 16 passende maatregelen worden getroffen.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met name inzake de frequentie en de wijze van uitvoering van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde controles, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

Artikel 12

De vrijwaringsmaatregelen bedoeld in Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁾ betreffende de veterinaire controles die in het handelsverkeer moeten worden uitgevoerd met het oog op de voltooiing van de interne markt, zijn in het kader van de onderhavige richtlijn van toepassing.

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

Artikel 13

De communautaire referentielaboratoria waarvan de lijst is opgenomen in bijlage IV zijn, overeenkomstig de taken en verplichtingen die in deze bijlage worden omschreven, belast met het contact tussen en de coördinatie van de nationale referentielaboratoria als bedoeld in artikel 3, lid 3.

Artikel 14

1. De toelating of handhaving op de communautaire lijst van derde landen of delen van derde landen waaruit invoer vanuit gezondheidsoogpunt is toegestaan, hangt af van het indienen door het betrokken derde land van een plan dat duidelijk de garanties omschrijft die door dit land inzake de controle op zoönoses en zoönoseverwekkers worden geboden.

De uitwerking van deze garanties mag niet minder zijn dan die van de bij deze richtlijn voorgeschreven garanties.

De Commissie keurt de betrokken plannen goed volgens de procedure van artikel 16. Volgens dezelfde procedure kunnen garanties worden toegelaten die in de plaats komen van de garanties die uit de toepassing van de onderhavige richtlijn voortvloeien, voor zover zij niet gunstiger zijn dan die welke gelden voor het handelsverkeer.

2. Wanneer per 31 december 1995 ten aanzien van een bepaald derde land geen besluit uit hoofde van lid 1 is genomen, wordt de opname van dat land op de lijst als bedoeld in lid 1 volgens de procedure van artikel 16 geschorst.

3. De naleving van de plannen door de bevoegde autoriteiten van derde landen wordt geverifieerd tijdens controles door communautaire deskundigen als bedoeld in de communautaire regelgeving.

Artikel 15

De bijlagen kunnen op voorstel van de Commissie door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd of aangevuld worden.

In het bijzonder moet bijlage III vóór 1 januari 1996 volgens deze procedure aan een nieuw onderzoek worden onderworpen.

Artikel 16

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Permanent Veterinair Comité.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité

brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die door de voorzitter kan worden vastgesteld naar gelang van de urgentie van de te behandelen kwesties. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen.

4. a) De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 17

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1994 aan deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de voornaamste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 18

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. GUMMER

BIJLAGE I

LIJST VAN DE IN ARTIKEL 4 BEDOELDE ZOÖNOSES

- I. — Tuberculose veroorzaakt door *mycobacterium bovis*
 - Brucellose en de verwekkers daarvan
 - Salmonellosis en de verwekkers daarvan
 - Trichinose
 - II. — Campylobacteriose
 - Echinococcose
 - Listeriose
 - Rabies
 - Toxoplasmose
 - Yersiniose
 - Andere zoönoses en de verwekkers daarvan
 - III. Elke andere zoönose en de verwekker daarvan buiten de Gemeenschap
-

*BIJLAGE II***CRITERIA VOOR DE OPSTELLING VAN PLANNEN VOOR HET TOEZICHT OP SALMONELLA'S
BIJ PLUIMVEEKOPPELS**

- I. Bij de vaststelling van de plannen moeten worden vermeld:
 - aantal en soort van de te nemen monsters,
 - aantal en soort van de te nemen officiële monsters,
 - de bemonsteringsmethoden,
 - de methoden voor onderzoek van de monsters en voor identificatie van de zoönoseverwekkers.
- II. Bij de vaststelling van de plannen moet rekening worden gehouden met de volgende criteria voor de vaststelling van de bemonsteringsmethoden:
 - a) factoren die de verspreiding van een of meer zoönoses in de hand kunnen werken;
 - b) de voorgeschiedenis van de bedoelde zoönose in een land of gebied, bij huisdieren of in het wild levende dieren;
 - c) betrokken populatie dieren en met name:
 - totaal aantal dieren,
 - homogeniteit van de groepen binnen de populatie,
 - leeftijd van de dieren,
 - dierlijke produktie;
 - d) de context waarin de landbouwbedrijven functioneren, met name uit een oogpunt van:
 - regionale verschillen,
 - de concentratie van dieren,
 - de ligging ten opzichte van stedelijke gebieden,
 - de ligging ten opzichte van gebieden met in het wild levende dieren;
 - e) produktiesystemen, o.a.:
 - intensieve veehouderij,
 - extensieve veehouderij,
 - veehouderijsystemen, en met name de voedingspatronen en de verzorging van de dieren;
 - f) problemen die zich, gezien de bekende antecedenten en andere gegevens, kunnen voordoen;
 - g) de op grond van de aard en de ernst van de betrokken zoönose vereiste mate van bescherming.

BIJLAGE III

CONTROLE OP SALMONELLA'S

I

TOEZICHT EN CONTROLE — SALMONELLA'S BIJ VERMEERDERINGSKOPPELS

I. Vermeerderingskoppels

Een vermeerderingskoppel omvat ten minste 250 dieren (*Gallus gallus*) die binnen één enkel bedrijf worden gehouden of gefokt voor de produktie van broedeieren.

II. Toezicht op salmonella's bij vermeerderingskoppels

De eigenaar van of degene die verantwoordelijk is voor de broederij of het vermeerderingskoppel moet op eigen kosten monsters laten nemen die hetzij in een erkend nationaal laboratorium hetzij in een door de bevoegde autoriteit erkend laboratorium ter opsporing van salmonella's moeten worden geanalyseerd, waarbij aan de volgende minimumeisen inzake bemonstering moet worden voldaan.

A. Fokkoppels

1. Wat dieren betreft die voor vermeerderingsdoeleinden worden gehouden, moeten de monsters ten minste worden genomen bij eendagskuikens, dieren van vier weken oud en bij jonge hennen twee weken voor het begin van de legtijd.
2. De te nemen monsters moeten bestaan uit:
 - a) in het geval van eendagskuikens, monsters van de binnenbekleding van de dozen waarin de kuikens aan het bedrijf zijn geleverd, en van de bij aankomst dood aangetroffen kuikens en,
 - b) in het geval van jonge hennen van vier weken oud of in het geval van monsters die twee weken voor het begin van de legtijd van de jonge hennen worden genomen, samengestelde monsters van faeces; ieder monster bestaat uit gescheiden monsters van verse faeces, van ten minste 1 g, die willekeurig zijn genomen op een aantal punten in het gebouw waar de dieren gehouden worden of die, wanneer de dieren vrije toegang hebben tot meer dan een gebouw van een bepaald bedrijf, genomen zijn in elke groep gebouwen van het bedrijf waarin de dieren worden gehouden;
 - c) het aantal afzonderlijke monsters van faeces dat genomen moet worden om een samengesteld monster te vormen, en wel als volgt:

Aantal dieren dat wordt gehouden in een gebouw	Aantal monsters van faeces dat moet worden genomen in het gebouw of de groep gebouwen van het bedrijf
1 tot en met 24	(aantal gelijk aan het aantal dieren tot een maximum van 20)
25 tot en met 29	20
30 tot en met 39	25
40 tot en met 49	30
50 tot en met 59	35
60 tot en met 89	40
90 tot en met 99	50
200 tot en met 499	55
500 of meer	60

B. Volwassen vermeerderingskoppels

1. Alle vermeerderingskoppels moeten tijdens de legtijd ten minste om de twee weken worden bemonsterd.

2. Alle vermeerderingskoppels waarvan de eieren worden geleverd aan een broederij met een broedcapaciteit van minder dan 1 000 eieren, moeten op het bedrijf bemonsterd worden en de te nemen monsters moeten zijn samengesteld uit gescheiden monsters van verse faeces met een gewicht van ten minste 1 g, die overeenkomstig onderdeel A, punt 2, onder b), zijn genomen.
3. Vermeerderingskoppels waarvan de eieren geleverd worden aan een broederij met een broedcapaciteit van 1 000 eieren of meer moeten in de broederij worden bemonsterd. De te nemen monsters moeten bestaan uit:
 - a) een samengesteld monster van het meconium, genomen op 250 kuikens die gekomen zijn uit eieren die van elk vermeerderingskoppel aan de broederij geleverd zijn of
 - b) monsters van karkassen van 50 kuikens die hetzij in de schaal zijn gestorven, hetzij zijn uitgebroed uit aan de broederij geleverde eieren en wel van elk vermeerderingskoppel.
4. Deze monsters kunnen ook worden genomen van vermeerderingskoppels bestaande uit minder dan 250 dieren, waarvan de eieren geleverd worden aan een broederij met een totale broedcapaciteit van ten minste 1 000 eieren.
5. Om de acht weken moeten de in onderdeel B bedoelde bemonsteringen worden vervangen door officiële bemonsteringen die overeenkomstig de voorschriften van punt 4 moeten worden uitgevoerd.

C. *Onderzoek van de voor de opsporing van salmonella's genomen monsters*

De in elk gebouw genomen monsters kunnen voor analysedoelinden worden samengevoegd.

De analyses en tests gebeuren volgens methoden die volgens de procedure van artikel 16 van de onderhavige richtlijn en na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité zijn erkend; tot die tijd geschieden de analyses en tests volgens nationale methoden die hun deugdelijkheid hebben bewezen en die de in Beschikking 89/610/EEG⁽¹⁾ bedoelde waarborgen bieden.

III. Mededeling van de resultaten

Wanneer uit een overeenkomstig deel II uitgevoerde controle blijkt dat in een vermeerderingskoppel *Salmonella enteritidis* of *Salmonella typhimurium* aanwezig is, deelt de verantwoordelijke persoon van het laboratorium waar het onderzoek is verricht, de persoon die met het onderzoek is belast, c.q. de eigenaar van het koppel, de uitkomsten van dat onderzoek mee aan de bevoegde autoriteit.

IV. Onderzoek bij koppels die na controle positief zijn verklaard

Wanneer overeenkomstig deel III mededeling is gedaan van de aanwezigheid van *Salmonella enteritidis* of *Salmonella typhimurium*, worden op het betrokken koppel officiële monsters genomen met het oog op bevestiging van de eerste resultaten. Van de dieren moeten in elk gebouw waar de dieren van het koppel worden gehouden, steekproefsgewijs monsters worden genomen; het aantal te nemen monsters moet worden bepaald aan de hand van de tabel in deel II, onderdeel A, punt 2, onder c). Voor controledoeleinden moeten de dieren in partijen van vijf dieren worden gegroepeerd en moeten van elk dier van de partij monsters worden genomen van de lever, de eierstokken en de darmen; deze monsters moeten op de aanwezigheid van salmonella's worden onderzocht, waarbij gebruik wordt gemaakt van analyses en tests die worden uitgevoerd volgens methoden die volgens de procedure van artikel 16 van de onderhavige richtlijn zijn erkend of, in afwachting van deze erkenning, volgens nationale methoden die hun deugdelijkheid hebben bewezen.

V. Te treffen maatregelen ten aanzien van koppels waarvan de besmetting is bevestigd.

De maatregelen moeten voldoen aan de volgende minimumeisen:

1. Als bij een overeenkomstig deel IV verricht onderzoek de aanwezigheid van *Salmonella enteritidis* of *Salmonella typhimurium* in een gebouw wordt bevestigd, moeten de volgende maatregelen worden genomen:
 - a) geen enkel dier mag het betrokken gebouw verlaten tenzij met toestemming van de bevoegde autoriteit om onder toezicht geslacht en vernietigd te worden, dan wel om in een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis overeenkomstig letter c) geslacht te worden;
 - b) van dit gebouw afkomstige niet uitgebroede eieren moeten ofwel ter plaatse worden vernietigd ofwel na op passende wijze gemerkt te zijn onder toezicht afgevoerd worden naar een voor de behandeling van eiprodukten erkende inrichting om er een hittebehandeling te ondergaan overeenkomstig de eisen van Richtlijn 89/437/EEG⁽²⁾;

⁽¹⁾ PB nr. L 351 van 2. 12. 1989, blz. 34.

⁽²⁾ PB nr. L 212 van 22. 7. 1989, blz. 87. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/684/EEG (PB nr. L 376 van 31. 12. 1991, blz. 38).

- c) al het vermeerderingspluimvee van het gebouw moet overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, punt 31, onder c), van Richtlijn 71/118/EEG worden geslacht (de officiële dierenarts van het slachthuis moet overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, punt 25, onder a), van genoemde richtlijn van het besluit tot slachten in kennis worden gesteld) of het moet zodanig worden geslacht en vernietigd dat het gevaar van verspreiding van salmonella tot een minimum wordt beperkt.
2. Na het leegmaken van de lokalen waarin met *Salmonella enteritidis* of *Salmonella typhimurium* besmette koppels hebben verbleven, dienen die doeltreffend te worden gereinigd en ontsmet, met inbegrip van de hygiënische verwijdering van vogelmest en strooisel, overeenkomstig de door de plaatselijke veterinaire autoriteit vastgestelde procedures; de lokalen mogen alleen worden herbezet met kuikens die voldoen aan de eisen van deel II, onderdeel A, punt 1.
3. Als in een broederij nog broedeieren aanwezig zijn van koppels waarin de aanwezigheid van *Salmonella enteritidis* of *Salmonella typhimurium* is bevestigd, moeten die eieren worden vernietigd of overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG ⁽¹⁾ worden behandeld als hoog-risicomateriaal;

VI. Volgens de procedure van artikel 16 en na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité dat vóór 1 oktober 1993 moet worden ingewonnen:

- a) kunnen systemen inzake toezicht worden erkend gebaseerd op een serologisch onderzoek op het bedrijf, indien deze systemen garanties bieden die gelijkwaardig zijn aan het in deel II, onderdeel A, punt 1, onderdeel B punten 3 en 4, en onderdeel C, bedoelde systeem voor controle in de broederij;
- b) kunnen voor vermeerderingskoppels na advies van het Comité alternatieve oplossingen, zoals een antibioticabehandeling, worden goedgekeurd voor de in deel V, onder c), bedoelde verplichting tot slachten;
- c) kunnen specifieke voorschriften worden vastgesteld om verlies van waardevol genetisch materiaal tegen te gaan.

De in dit hoofdstuk bedoelde controles kunnen volgens dezelfde procedure opnieuw worden gezien in het licht van de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis.

II

CONTROLE OP SALMONELLA BIJ DE EINDPRODUKTIE VAN MENGVOEDERS VOOR PLUIMVEE

Bij officiële monsternemingen in een bedrijf of in geval van een gegrond vermoeden kunnen monsters worden genomen van de mengvoeders die voor het pluimvee worden gebruikt.

Als een monster positief wordt bevonden voor wat salmonella betreft, stelt de bevoegde autoriteit een onderzoek in om:

- a) de bron van verontreiniging te identificeren, met name door middel van officiële, in verschillende produktiestadia genomen monsters;
- b) na te gaan op welke wijze de voorschriften en controles betreffende de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, in het bijzonder die vastgesteld bij Richtlijn 90/667/EEG zijn toegepast;
- c) procedures inzake goede fabricagepraktijken vast te stellen en erop toe te zien dat de erkende procedures worden gevolgd.

⁽¹⁾ Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG (PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51).

BIJLAGE IV

HOOFDSTUK I

LIJST VAN DE COMMUNAUTAIRE REFERENTIELABORATORIA VOOR ZOÖNOSES (a)

I. Epidemiologie van zoönoses

Institut für Veterinärmedizin
(Robert-von-Ostertag-Institut)
Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlijn

II. Salmonella's

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
Postbus 1
NL-3720 BA Bilthoven

HOOFDSTUK II

BEVOEGDHEDEN EN TAKEN VAN HET COMMUNAUTAIRE REFERENTIELABORATORIUM

1. De in hoofdstuk I bedoelde communautaire referentielaboratoria zijn belast met:

- het verstrekken van inlichtingen over de analysemethoden en de vergelijkende tests aan de nationale referentielaboratoria;
- het coördineren van de toepassing door de nationale referentielaboratoria van de in het eerste streepje bedoelde methoden, met name door het organiseren van vergelijkende tests;
- het coördineren van het onderzoek naar nieuwe analysemethoden en het op de hoogte houden van de nationale referentielaboratoria van de ter zake geboekte vooruitgang;
- het organiseren van opleidings- en bijscholingscursussen voor het personeel van de nationale referentielaboratoria;
- het verlenen van technische en wetenschappelijke bijstand aan de diensten van de Commissie, met name wanneer er tussen Lid-Staten onenigheid bestaat over de resultaten van de analyses.

2. De communautaire referentielaboratoria staan in voor de handhaving van de volgende werkingsvoorwaarden.

Zij moeten

- beschikken over gekwalificeerd personeel met voldoende kennis van de bij het zoönoseonderzoek toegepaste technieken;
- beschikken over de apparatuur en stoffen die nodig zijn voor het uitvoeren van de in punt 1 bedoelde taken;
- beschikken over een adequate administratieve infrastructuur;
- ervoor instaan dat hun personeel het vertrouwelijke karakter van bepaalde onderwerpen, resultaten of mededelingen eerbiedigt;
- beschikken over voldoende kennis van de internationale normen en praktijken.

(a) Afgezien van de referentielaboratoria voor brucellose, tuberculose en rabies.

RICHTLIJN 92/118/EEG VAN DE RAAD

van 17 december 1992

tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien de adviezen van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat produkten van dierlijke oorsprong voorkomen op de lijst van goederen in bijlage II bij het Verdrag; dat de handel in deze produkten voor de landbouwbevolking een belangrijke bron van inkomsten vormt;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector en voor de verbetering van de produktiviteit, op het niveau van de Gemeenschap veterinairerechtelijke voorschriften voor deze produkten moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen moet vaststellen om in de periode tot en met 31 december 1992 geleidelijk de interne markt met een ruimte zonder binnengrenzen tot stand te brengen;

Overwegende dat de Raad, om bovengenoemde doelstellingen te verwezenlijken, veterinairerechtelijke voorschriften heeft vastgesteld voor vers vlees, vers vlees van pluimvee, vleesprodukten, vlees van wild en konijnvlees en zuivelprodukten;

Overwegende dat het handelsverkeer in produkten van dierlijke oorsprong, behoudens andersluidende bepalingen, onverminderd de toepassing van eventuele vrijwaringsmaatregelen, moet worden geliberaliseerd;

Overwegende dat, vanwege het aanzienlijke risico van verspreiding van ziekten, voor bepaalde produkten van dierlijke oorsprong moet worden vermeld welke bijzondere eisen dienen te worden gesteld bij het in de handel brengen van die produkten met het oog op verder handelsverkeer, met name naar gebieden met een hoge gezondheidsstatus;

Overwegende dat de Commissie bij de aanneming van Richtlijn 92/65/EEG ermee heeft ingestemd de veterinairerechtelijke aspecten die van toepassing zijn op dieren te scheiden van die welke van toepassing zijn op produkten;

Overwegende dat, ten einde de afschaffing van de controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten op 1 januari 1993 mogelijk te maken, veterinairerechtelijke en gezondheidsvoorschriften moeten worden vastgesteld voor alle aan deze controles onderworpen produkten waarvan het handelsverkeer en de invoer nog niet op communautair niveau zijn geharmoniseerd;

Overwegende dat, ten einde deze doelstelling te verwezenlijken, met het oog op de aanneming van voornoemde maatregelen bepaalde bestaande regelgevingen moeten worden aangepast;

Overwegende dat het wenselijk is gebleken een erkenningsprocedure vast te stellen voor inrichtingen van derde landen die aan de bij deze richtlijn vastgestelde voorschriften voldoen en een communautaire keuringsprocedure in te voeren om toe te zien op de naleving van de voor deze erkenning gestelde voorwaarden;

Overwegende dat het begeleidend document van de produkten het meest passende middel vormt om de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming de verzekering te geven dat een zending beantwoordt aan de bepalingen van deze richtlijn; dat het gezondheids- en keuringscertificaat moet worden gehandhaafd om de bestemming van bepaalde ingevoerde produkten te controleren;

Overwegende dat de voorschriften, beginselen en vrijwaringsmaatregelen die zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽⁴⁾ in het onderhavige geval van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat, in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer, de voorschriften van Richtlijn 89/662/EEG eveneens van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat de Commissie opdracht dient te worden gegeven om bepaalde maatregelen voor de uitvoering van deze richtlijn vast te stellen; dat daartoe procedures moeten worden vastgesteld waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat vanwege de speciale bevoorradingsmoeilijkheden ingevolge de geografische ligging van de Hel-

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 29, en PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 102.

⁽²⁾ PB nr. C 113 van 7. 5. 1990, blz. 205, en PB nr. C 149 van 18. 6. 1990, blz. 259.

⁽³⁾ PB nr. C 124 van 21. 5. 1990, blz. 15, en PB nr. C 182 van 23. 7. 1990, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

leense Republiek voor deze Lid-Staat afwijkende bepalingen moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de aanneming van specifieke regels voor de onder deze richtlijn vallende produkten geen afbreuk doet aan de aanneming van algemene voorschriften inzake hygiëne en voedselveiligheid waarvoor de Commissie een voorstel voor een kaderrichtlijn heeft ingediend,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden veterinaire rechtelijke en gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten van dierlijke oorsprong (met inbegrip van handelsmonsters van dergelijke produkten) waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG ⁽¹⁾, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG.

Deze richtlijn laat de aanneming van meer gedetailleerde veterinaire rechtelijke eisen in het kader van de voornoemde specifieke regelgeving alsook de handhaving van beperkingen van het handelsverkeer of de invoer van onder de in de eerste alinea genoemde regelgeving vallende produkten om redenen in verband met de volksgezondheid onverlet.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) *handelsverkeer*: handelsverkeer zoals omschreven in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 89/662/EEG;
- b) *handelsmonster*: monster zonder handelswaarde dat genomen is in opdracht van de eigenaar van of de verantwoordelijke voor een inrichting, dat representatief is voor een bepaalde produktie van produkten van dierlijke oorsprong van die inrichting of dat een model vormt van een produkt van dierlijke oorsprong waarvan de produktie wordt overwogen, en dat, voor het verdere onderzoek, een opgave behelst van het type produkt, de samenstelling daarvan en de diersoort waarvan het verkregen is;
- c) *ernstige besmettelijke ziekte*: ziekten als bedoeld in Richtlijn 82/894/EEG ⁽²⁾;

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽²⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982, blz. 58. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 90/134/EEG (PB nr. L 76 van 22. 3. 1990, blz. 23).

d) *ziekteverwekkers*: iedere verzameling of kweek van organismen, of ieder afgeleid produkt, alleen dan wel in gerecombineerde vorm, van zo'n verzameling die of kweek van organismen dat een ziekte kan veroorzaken bij enig levend wezen (met uitzondering van de mens), en ieder gewijzigd afgeleid produkt van die organismen dat drager of overbrenger kan zijn van een verwekker van dierziekten, of het weefsel, de celkweek, de afscheidingsprodukten dan wel de uitwerpselen waarlangs of door middel waarvan een verwekker van dierziekten kan worden gedragen of overgebracht. Immunologische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, zoals toegelaten bij Richtlijn 90/677/EEG ⁽³⁾, vallen niet onder deze definitie;

e) *voor diervoeding bestemde verwerkte dierlijke eiwitten*: dierlijke eiwitten die zijn behandeld om ze geschikt te maken voor rechtstreeks gebruik als diervoeder of als een ingrediënt in diervoeder. Hieronder vallen vismeel, vleesmeel, beendermeel, meel van hoeven, hoornmeel, bloedmeel, verenmeel, gedroogde kanen en andere soortgelijke produkten, mengsels die deze produkten bevatten daaronder begrepen;

f) *voor menselijke consumptie bestemde verwerkte dierlijke eiwitten*: kanen, vleesmeel en zwoerd in poeder als bedoeld in artikel 2, onder b), van Richtlijn 77/99/EEG ⁽⁴⁾;

g) *produkt van de bijenteelt*: was, honing, koninginnegelei, propolis of pollen die noch voor menselijke consumptie noch voor industrieel gebruik bestemd zijn.

2. Bovendien zijn de definities van artikel 2 van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG van overeenkomstige toepassing.

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat:

- het handelsverkeer en de invoer van de in artikel 1 bedoelde produkten van dierlijke oorsprong alsmede van niet voor menselijke consumptie bestemde gelatines niet worden verboden of beperkt om andere veterinaire rechtelijke of gezondheidsredenen dan die welke voortvloeien uit de toepassing van deze richtlijn of de communautaire wetgeving, en met name de eventueel getroffen vrijwaringsmaatregelen,
- elk nieuw produkt van dierlijke oorsprong waarvoor na de in artikel 20 bedoelde datum een vergunning voor het in de handel brengen in een Lid-Staat wordt afgegeven, pas in het handelsverkeer gebracht of ingevoerd mag worden nadat hierover overeenkomstig artikel 15, eerste alinea, een besluit is genomen, na evaluatie, eventueel na advies van het bij Besluit 81/651/EEG ⁽⁵⁾ ingestelde Wetenschappelijk Veterinair Comité, van het reële gevaar van verspreiding van ernstige besmettelijke ziekten, ingevolge het eventuele verkeer

⁽³⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 26.

⁽⁴⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1991, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/45/EEG (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35).

⁽⁵⁾ PB nr. L 233 van 19. 8. 1981, blz. 32.

- van het produkt, niet alleen onder de diersoort waarvan het produkt afkomstig is maar ook onder andere diersoorten die drager van de ziekte zouden kunnen zijn of die een ziektehaard zouden kunnen worden,
- de andere in artikel 2, onder b), van Richtlijn 77/99/EEG bedoelde produkten van dierlijke oorsprong slechts in het handelsverkeer gebracht of ingevoerd mogen worden, indien zij voldoen aan de eisen van die richtlijn en aan de relevante eisen van de onderhavige richtlijn.

HOOFDSTUK II

Bepalingen die gelden voor het handelsverkeer

Artikel 4

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om, ter toepassing van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 89/662/EEG en van artikel 4, lid 1, onder a), van Richtlijn 90/425/EEG, ervoor te zorgen dat de in de bijlagen I en II en in artikel 3, tweede en derde streepje, van de onderhavige richtlijn bedoelde produkten van dierlijke oorsprong, onverminderd de specifieke bepalingen die uit hoofde van artikel 10, lid 3, onder c), en artikel 11 moeten worden vastgesteld, alleen in het handelsverkeer gebracht mogen worden indien zij voldoen aan de volgende eisen:

1. Zij moeten voldoen aan de voorschriften van artikel 5 en de specifieke voorschriften van bijlage I voor de aspecten van de gezondheid van de dieren en bijlage II voor de aspecten van de volksgezondheid.
2. Zij moeten afkomstig zijn van een inrichting die
 - a) zich ertoe verbindt om, afhankelijk van de specifieke voorschriften van de bijlagen I en II voor de in de inrichting verkregen produkten,
 - te voldoen aan de produktievoorwaarden van deze richtlijn;
 - afhankelijk van de gebruikte procédés, methoden van toezicht en controle op de kritieke punten in de inrichting in te voeren en toe te passen;
 - naar gelang van de produkten, monsters te nemen voor analyse in een door de bevoegde autoriteit erkend laboratorium om na te gaan of de bij deze richtlijn vastgestelde normen worden nageleefd;
 - de schriftelijk of op andere wijze geregistreerde gegevens die zijn verkregen uit hoofde van de in de bovenstaande streepjes gestelde eisen te bewaren, zodat zij aan de bevoegde autoriteit kunnen worden voorgelegd. Met name de uitslagen van de verschillende controles en tests dienen ten minste twee jaar te worden bewaard;
 - in te staan voor het beheer van het merken en etiketteren;
 - de bevoegde autoriteit in te lichten indien uit laboratoriumonderzoek of uit enige andere

informatie waarover zij beschikt, blijkt dat er een ernstig risico op veterinairerechtelijk gebied of op het gebied van de volksgezondheid bestaat;

- met het oog op het handelsverkeer alleen produkten te verzenden die vergezeld gaan van een handelsdocument waarin de aard van het produkt, de naam en, in voorkomend geval, het veterinaire erkenningsnummer van de produktie-inrichting zijn vermeld;
- b) onder toezicht staat van de bevoegde autoriteit zodat kan worden nagegaan of de exploitant of de beheerder van de inrichting de eisen van deze richtlijn in acht neemt;
- c) door de bevoegde autoriteit is geregistreerd op basis van de garanties die de inrichting heeft verstrekt dat de eisen van deze richtlijn in acht zullen worden genomen.

Artikel 5

De Lid-Staten zien erop toe dat zij alle nodige maatregelen nemen om te waarborgen dat de in de bijlagen I en II bedoelde produkten van dierlijke oorsprong niet in het handelsverkeer gebracht worden vanuit een bedrijf dat gelegen is in een zone waarvoor beperkingen gelden vanwege het uitbreken van een ziekte waarvoor het soort waarvan het produkt is afgeleid, vatbaar is, of vanuit een inrichting of zone waarvandaan verplaatsingen of handelsverkeer een gevaar zouden vormen voor de gezondheidsstatus van de Lid-Staten, behalve indien het gaat om produkten die overeenkomstig de communautaire regelgeving een warmtebehandeling hebben ondergaan.

Bijzondere garanties op grond waarvan, in afwijking van de eerste alinea, verplaatsingen van sommige van deze produkten worden toegestaan, kunnen, in het kader van de vrijwaringsmaatregelen, volgens de procedure van artikel 18 worden vastgesteld.

Artikel 6

De Lid-Staten zien erop toe dat het handelsverkeer in ziekteverwekkers wordt onderworpen aan volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn vast te stellen stringente voorschriften.

Artikel 7

1. De controlevoorschriften van Richtlijn 89/662/EEG en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG zijn van toepassing op de in de onderhavige richtlijn bedoelde produkten, met name wat de organisatie van de controles en de daaraan te verbinden gevolgen betreft.
2. Artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG is, wat de aspecten van de gezondheid van dieren betreft, van toepassing op de in de onderhavige richtlijn bedoelde produkten.
3. Ten aanzien van het handelsverkeer gelden de bepalingen van artikel 12 van Richtlijn 90/425/EEG ook voor de inrichtingen die produkten van dierlijke oorsprong als bedoeld in de onderhavige richtlijn leveren.

4. Onverminderd de specifieke bepalingen van deze richtlijn verricht de bevoegde autoriteit, indien er een vermoeden bestaat dat deze richtlijn niet in acht wordt genomen, alle controles die zij dienstig acht.

5. De Lid-Staten nemen de passende bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen om iedere inbreuk op deze richtlijn te bestraffen, meer bepaald wanneer wordt geconstateerd dat de opgestelde certificaten of documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijke staat van de in de bijlagen I en II bedoelde produkten, of dat deze produkten niet voldoen aan de eisen van deze richtlijn of niet aan de in deze richtlijn voorgeschreven controles zijn onderworpen.

Artikel 8

Aan bijlage A, hoofdstuk I, punt 1, van Richtlijn 92/46/EEG⁽¹⁾ wordt aan het eind de volgende alinea toegevoegd:

„Melk en produkten op basis van melk mogen niet afkomstig zijn uit een uit hoofde van Richtlijn 85/511/EEG afgebakend toezichtsgebied, tenzij de melk onder toezicht van de bevoegde autoriteit een pasteurisatie (71,7 °C gedurende 15 seconden) heeft ondergaan.”.

HOOFDSTUK III

Voorschriften inzake de invoer in de Gemeenschap

Artikel 9

De voorwaarden die gelden voor de invoer van produkten die onder deze richtlijn vallen, moeten ten minste de garanties als bedoeld in hoofdstuk II bieden, met inbegrip van die welke zijn vastgesteld uit hoofde van artikel 6 en die bedoeld in artikel 3, tweede en derde streepje.

Artikel 10

1. Om ervoor te zorgen dat artikel 9 op eenvormige wijze wordt toegepast, gelden de volgende bepalingen.

2. Produkten als bedoeld in de bijlagen I en II en in artikel 3, tweede en derde streepje, mogen slechts in de Gemeenschap worden ingevoerd indien zij aan de volgende eisen voldoen:

- a) zij moeten, behalve indien er in de bijlagen I en II andere specifieke voorwaarden zijn opgenomen, afkomstig zijn uit een derde land of een deel van een derde land dat voorkomt op een lijst die volgens de procedure van artikel 18 zal worden opgesteld en bijgewerkt;
- b) zij moeten, behalve voor de produkten bedoeld in bijlage I, hoofdstuk 5, punt B, afkomstig zijn van inrichtingen waarvoor de bevoegde autoriteit van het derde land de Commissie de garantie heeft verstrekt dat zij de voorschriften van lid 3, onder a), naleven;

- c) zij moeten in de specifiek in de bijlagen I en II en in artikel 3, tweede en derde streepje, bedoelde gevallen vergezeld gaan van een gezondheids- of keuringscertificaat overeenkomstig een model dat volgens de procedure van artikel 18 zal worden opgesteld, waarin wordt verklaard dat de produkten voldoen aan de aanvullende eisen of de gelijkwaardige garanties bedoeld in lid 3, onder a), bieden, dan wel dat zij afkomstig zijn van inrichtingen die deze garanties bieden, en dat ondertekend is door de officiële dierenarts of, in voorkomend geval, door een volgens dezelfde procedure erkende bevoegde autoriteit.

3. Volgens de procedure van artikel 18:

- a) worden de specifieke voorschriften — met name ter bescherming van de Gemeenschap tegen bepaalde exotische ziekten of tegen voor de mens besmettelijke ziekten — of garanties die gelijkwaardig zijn aan die bedoeld in de bijlagen I en II en in artikel 3, tweede en derde streepje, vastgesteld.

De voor de derde landen vastgestelde specifieke voorschriften en gelijkwaardige garanties mogen niet gunstiger zijn dan die van de bijlagen I en II en van artikel 3, tweede en derde streepje;

- b) wordt een communautaire lijst opgesteld van de inrichtingen die voldoen aan de eisen van lid 2, onder b);
- c) wordt de aard vastgesteld van de eventuele behandelingen of de maatregelen ter voorkoming van een nieuwe verontreiniging van darmen van dieren, van eieren of van eiprodukten.

4. De in de leden 2 en 3 bedoelde besluiten moeten worden genomen na evaluatie, eventueel na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, van het reële gevaar van verspreiding van ernstige besmettelijke ziekten of van voor de mens besmettelijke ziekten, ten gevolge van het eventuele verkeer van het produkt, niet alleen onder de diersoort waarvan het produkt afkomstig is maar ook onder andere diersoorten die drager van de ziekte zouden kunnen zijn of die een ziektehaard of een gevaar voor de volksgezondheid zouden kunnen worden.

5. Deskundigen van de Commissie en van de Lid-Staten verrichten controles ter plaatse om na te gaan of de door het derde land geboden garanties inzake de voorwaarden voor de productie en het in de handel brengen kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die alle ermee gemoeide kosten draagt.

In afwachting van de in de eerste alinea bedoelde controles blijven de geldende nationale bepalingen inzake inspectie

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1.

in derde landen van toepassing, met dien verstande dat de tijdens de inspecties geconstateerde overtredingen van de overeenkomstig lid 3 geboden garanties aan het Permanent Veterinair Comité moeten worden meegedeeld.

6. In afwachting van de opstelling van de in lid 2, onder a), en lid 3, onder b), bedoelde lijsten mogen de Lid-Staten de in artikel 11 van Richtlijn 90/675/EEG bedoelde controles en het nationaal certificaat dat voor ingevoerde produkten vereist is in het kader van de bestaande nationale regelgeving, handhaven.

Artikel 11

Volgens de procedure van artikel 18 worden de specifieke veterinaire voorschriften vastgesteld voor de invoer in de Gemeenschap, alsmede de aard en inhoud van de begeleidende documenten voor de in bijlage I bedoelde produkten die bestemd zijn voor proeflaboratoria.

Artikel 12

1. De beginselen en voorschriften die zijn vervat in de Richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG ⁽¹⁾ zijn van toepassing, met name voor wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

Volgens de procedure van artikel 18 kan evenwel voor sommige soorten produkten van dierlijke oorsprong worden afgeweken van de materiële controle als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG.

2. Aan artikel 4, lid 1, van Richtlijn 90/675/EEG wordt de volgende tweede alinea toegevoegd:

„Wanneer de produkten van dierlijke oorsprong in containers of in luchtdichte verpakking aankomen, kan de overeenstemmingscontrole evenwel beperkt worden tot een controle om zich ervan te vergewissen of de zegels die door de officiële dierenarts of de bevoegde autoriteit zijn aangebracht op de container of de eindverpakking intact zijn en of de daarop voorkomende vermeldingen overeenstemmen met de vermeldingen op het begeleidend document of het begeleidend certificaat.”.

Artikel 13

1. De Lid-Staten kunnen via de afgifte van een passende vergunning toestaan dat uit derde landen de in de bijlagen I en II bedoelde produkten van dierlijke oorsprong als handelsmonster worden ingevoerd.

2. De in lid 1 bedoelde vergunning moet de partij vergezellen en alle gegevens bevatten over de specifieke voorwaarden waaronder de partij mag worden ingevoerd, met inbegrip van eventuele afwijkingen van de in Richtlijn 90/675/EEG bedoelde controles.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56.

3. Wanneer een partij een Lid-Staat binnenkomt met het oog op verdere doorzending naar een andere Lid-Staat, ziet de eerste Lid-Staat erop toe dat de partij vergezeld gaat van de passende vergunning. De partij wordt verplaatst overeenkomstig de bepalingen van artikel 11, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG. De Lid-Staat die de vergunning afgeeft, moet zich ervan vergewissen dat de partij voldoet aan de voorwaarden van de vergunning en moet toestemming geven om de partij op zijn grondgebied binnen te brengen.

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke en slotbepalingen

Artikel 14

1. In artikel 3 van Richtlijn 72/461/EEG ⁽²⁾ wordt punt d) geschrapt.

Onverminderd eventuele wijzigingen die volgens de procedure van artikel 18 worden vastgesteld, blijven de Beschikkingen 92/183/EEG ⁽³⁾ en 92/187/EEG ⁽⁴⁾ van de Commissie van toepassing in het kader van de onderhavige richtlijn.

2. Richtlijn 90/667/EEG ⁽⁵⁾ wordt als volgt gewijzigd:

a) aan artikel 13 wordt het volgende lid toegevoegd:

„2. Teneinde ervoor te zorgen dat aan de in lid 1 bedoelde controles gevolgen worden verbonden,

a) moeten de verwerkte produkten die verkregen zijn uit laag- en hoog-risicomateriaal voldoen aan de voorschriften van hoofdstuk 6 van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG ^(*);

b) moeten laag-risicomateriaal, hoog-risicomateriaal dat bestemd is om te worden behandeld in een overeenkomstig artikel 4, lid 1, tweede zin, in een andere Lid-Staat aangewezen inrichting en verwerkte produkten op basis van hoog- of laag-risicomateriaal:

— wanneer zij afkomstig zijn van een overeenkomstig artikel 4 of 5 erkende inrichting, vergezeld gaan van een handelsdocument waarin wordt gepreciseerd:

— waar van toepassing, de aard van de behandeling,

— of het produkt eiwitten bevat die afkomstig zijn van herkauwers;

— wanneer zij afkomstig zijn van een andere inrichting, vergezeld gaan van een certificaat dat is afgegeven en ondertekend door een officiële dierenarts en waarin vermeld staan:

— de methoden volgens welke de partij behandeld is,

⁽²⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/687/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 16).

⁽³⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1992, blz. 33.

⁽⁴⁾ PB nr. L 87 van 2. 4. 1992, blz. 20.

⁽⁵⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

- het resultaat van de tests voor het opsporen van salmonella's,
- of het produkt eitwitten bevat die afkomstig zijn van herkauwers.

(*) PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49.”;

b) in artikel 6 wordt de zinsnede „dienen, voor zover zulks om redenen in verband met de hygiëne of de gezondheid noodzakelijk is, te worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 19” vervangen door „zijn, voor zover zulks om redenen in verband met de hygiëne of de gezondheid noodzakelijk is, vastgesteld in bijlage I, hoofdstuk 10, van Richtlijn 92/118/EEG”;

c) in artikel 14 wordt de eerste alinea geschrapt.

Artikel 15

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen eventueel nieuwe bijlagen vast met specifieke eisen voor andere produkten die een reëel gevaar in verband met de verspreiding van ernstige besmettelijke ziekten of voor de volksgezondheid kunnen inhouden.

De bijlagen worden, zo nodig, gewijzigd volgens de procedure van artikel 18, met inachtneming van de in artikel 3, tweede streepje, bedoelde algemene beginselen.

Artikel 16

1. De Lid-Staten mogen voor het binnenbrengen op hun grondgebied van produkten van dierlijke oorsprong als bedoeld in de bijlagen I en II en artikel 3, tweede en derde streepje, die op het grondgebied van een Lid-Staat zijn verkregen en via het grondgebied van een derde land zijn doorgevoerd, een gezondheids- of keuringscertificaat eisen waarin wordt verklaard dat aan de voorschriften van deze richtlijn is voldaan.

2. De Lid-Staten die van de in lid 1 geboden mogelijkheid gebruik maken, stellen de Commissie en de overige Lid-Staten hiervan in kennis in het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité.

Artikel 17

1. De bijlagen A en B van de Richtlijnen 89/662/EEG en 90/425/EEG worden vervangen door de teksten in bijlage III van de onderhavige richtlijn.

2. De Richtlijn 77/99/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- in artikel 2, onder b), wordt punt iv) geschrapt; de punten v) en vi) worden respectievelijk de punten iv) en v);

- in artikel 6 wordt lid 2 vervangen door:

„2. Volgens de procedure van artikel 20 kunnen aanvullende voorwaarden worden vastgesteld voor de andere produkten van dierlijke oorsprong met het oog op de bescherming van de volksgezondheid.”.

Artikel 18

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, neemt het Permanent Veterinair Comité een besluit overeenkomstig de in artikel 17 van Richtlijn 89/662/EEG neergelegde regels.

Artikel 19

Volgens de procedure van artikel 18 kunnen voor een periode van ten hoogste drie jaar ingaande op 1 juli 1993 overgangsmaatregelen worden vastgesteld om de overgang naar de bij deze richtlijn ingestelde nieuwe regeling te vergemakkelijken.

Artikel 20

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1993 aan artikel 12, lid 2, en artikel 17 en vóór 1 januari 1994 aan de overige bepalingen van deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. Het vaststellen van de datum voor het verstrijken van de termijn voor de omzetting in nationaal recht op 1 januari 1994 laat de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen overeenkomstig de Richtlijnen 89/662/EEG en 90/425/EEG onverlet.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. GUMMER

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

BIJLAGE I

SPECIFIEKE VETERINAIRRECHTELIJKE VOORSCHRIFTEN

HOOFDSTUK 1

Niet voor menselijke consumptie bestemde vloeibare melk, melkpoeder en melkpoederprodukten

Het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer van niet voor menselijke consumptie bestemde vloeibare melk, melkpoeder en melkpoederprodukten zijn onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1. op elk soort recipiënt waarin het produkt wordt vervoerd, moet de aard van het betrokken produkt staan aangegeven;
2. elke partij moet, al naar gelang van het geval, vergezeld gaan van het in artikel 4, punt 2, onder a), laatste streepje, bedoelde handelsdocument of het in artikel 10, lid 2, onder b), bedoelde gezondheidscertificaat waarin de naam en het erkenningsnummer van de verwerkings- of behandelingsinrichting vermeld staan en waarin verklaard wordt dat het produkt een warmtebehandeling heeft ondergaan overeenkomstig punt 3, onder a); dit document of certificaat moet tenminste gedurende een jaar door de geadresseerde worden bewaard;
3. het in punt 2 bedoelde document of certificaat moet een verklaring bevatten waarin bevestigd wordt dat:
 - a) de melk bij de verwerking of de behandeling gedurende ten minste 15 seconden aan een temperatuur van ten minste 71,7 °C of een gelijkwaardige combinatie onderworpen is of, in het geval van melkpoeder of melkpoederprodukten, dat de warmtebehandeling via verstuiving of met walsen een gelijkwaardig resultaat heeft opgeleverd;
 - b) in het geval van melkpoeder en melkpoederprodukten aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - i) na het drogen zijn alle voorzorgsmaatregelen genomen om verontreiniging van het produkt te voorkomen;
 - ii) het eindprodukt is van een nieuwe eindverpakking voorzien; en
 - c) in geval van bulkvervoer, voordat de vloeibare melk, de melkpoeder of melkpoederprodukten in een voertuig of container zijn geladen voor vervoer naar de plaats van bestemming, dit voertuig of deze container ontsmet is met een door de bevoegde autoriteiten erkend produkt.

Bovendien mag invoer van vloeibare melk, melkpoeder en melkpoederprodukten alleen worden toegestaan uit derde landen of delen daarvan die op de in artikel 23 van Richtlijn 92/46/EEG bedoelde lijsten staan, en die voldoen aan de voorwaarden van artikel 26 van genoemde richtlijn.

HOOFDSTUK 2

Darmen van dieren

A. Handelsverkeer

Voor het handelsverkeer in dierlijke darmen is een document vereist waarop de inrichting van oorsprong vermeld staat:

- wanneer de darmen aldaar zijn gezouten of gedroogd of in het geval van gezouten of gedroogde darmen die vervolgens voor andere doeleinden zijn behandeld, moet dat een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde inrichting zijn,
- in alle andere gevallen moet de inrichting overeenkomstig Richtlijn 64/433/EEG ⁽¹⁾ erkend zijn; de darmen moeten dan zodanig worden vervoerd dat verontreiniging wordt voorkomen.

B. Invoer uit derde landen

Voor invoer van dierlijke darmen uit alle derde landen is het in artikel 10, lid 2, onder b), bedoelde certificaat vereist, dat afgegeven en ondertekend is door een officiële dierenarts van het exporterende derde land en waarin wordt verklaard dat:

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

- i) de darmen afkomstig zijn van een inrichting die door de bevoegde autoriteit van het exporterende land is erkend;
- ii) de darmen zijn gereinigd, geslijmd en vervolgens gezouten of geblancheerd (of bij wijze van alternatief voor het zouten of blancheren, na het slijmen zijn gedroogd);
- iii) na de behandeling als bedoeld onder ii) doeltreffende maatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de darmen opnieuw verontreinigd worden.

HOOFDSTUK 3

Huiden van hoefdieren welke niet vallen onder de Richtlijnen 64/433/EEG en 72/462/EEG

Het handelsverkeer en de invoer uit derde landen van huiden van hoefdieren zijn onderworpen aan de voorwaarde dat elke partij vergezeld gaat, hetzij van het in artikel 4, punt 2, onder a), laatste streepje, bedoelde handelsdocument, hetzij van het in artikel 10, lid 2, onder b), bedoelde gezondheidscertificaat waarin verklaard wordt:

- a) met betrekking tot de huiden van runderen, paardachtigen, hertachtigen, schapen of geiten,
 - i) dat de huiden niet afkomstig zijn van dieren die van oorsprong zijn uit een gebied of een land waarvoor — ten aanzien van de betrokken soort — beperkingen gelden ten gevolge van het uitbreken van een ernstige besmettelijke ziekte;
 - ii) dat de huiden minimaal veertien dagen vóór de verzending gedroogd, nat of droog gezouten of chemisch behandeld zijn;
 - iii) dat de partij niet in aanraking is geweest met een ander produkt van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige besmettelijke ziekte zouden kunnen veroorzaken.
- Deze voorschriften zijn niet vereist wanneer de huiden gedurende 21 dagen geïsoleerd zijn of wanneer zij 21 dagen lang zonder onderbreking op transport waren;
- b) met betrekking tot varkenshuiden,
 - i) dat de huiden afkomstig zijn van varkens die gedurende ten minste drie maanden voorafgaande aan de slacht in het land van verzending hebben verbleven;
 - ii) dat de huiden gedurende minimaal veertien dagen vóór de verzending gedroogd, nat of droog gezouten of chemisch behandeld zijn;
 - iii) dat in de twaalf maanden voorafgaande aan de verzending geen gevallen van Afrikaanse varkenspest of vesiculaire varkensziekte in het land van oorsprong of, in geval van regionalisering, in het gebied van oorsprong, zijn geconstateerd;
 - iv) dat de partij niet in aanraking is geweest met een ander produkt van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige besmettelijke ziekte zouden kunnen veroorzaken.

De invoer van niet behandelde huiden is slechts toegestaan wanneer zij afkomstig zijn uit landen waarvandaan de invoer van vers vlees van de overeenkomstige soorten uit hoofde van de communautaire regelgeving is toegestaan.

HOOFDSTUK 4

Voeder waarin laag-risicomateriaal in de zin van Richtlijn 90/667/EEG is verwerkt

1. Iedere partij voeder voor gezelschapsdieren in hermetisch gesloten recipiënten moet vergezeld gaan van een door een officiële dierenarts van het land van oorsprong afgegeven en ondertekend certificaat, waarin wordt verklaard dat het produkt een warmtebehandeling heeft ondergaan ten einde een Fc-waarde van ten minste 3,0 te bereiken.
2. Iedere partij halfvochtig voeder voor gezelschapsdieren moet vergezeld gaan van het in artikel 13, lid 2, onder b), van Richtlijn 90/667/EEG bedoelde handelsdocument of certificaat waarin verklaard wordt dat:
 - i) de grondstoffen van dierlijke oorsprong waarvan het voeder voor gezelschapsdieren is vervaardigd, uitsluitend afkomstig zijn van gezonde geslachte dieren, waarvan het vlees geschikt is bevonden voor menselijke consumptie;
 - ii) de ingrediënten van dierlijke oorsprong een warmtebehandeling hebben ondergaan tot een inwendige temperatuur van ten minste 90 °C;

- iii) na de verwerking doeltreffende maatregelen zijn genomen om ervoor te zorgen dat de partij niet aan een nieuwe verontreiniging wordt blootgesteld.
- 3. Gedroogd voeder voor gezelschapsdieren moet aan de volgende eisen voldoen:
 - a) de grondstoffen waarvan het voeder voor gezelschapsdieren is vervaardigd, zijn laag-risicomateriaal overeenkomstig de artikelen 2, 5 en 17 van Richtlijn 90/667/EEG;
 - b) elke partij gaat vergezeld van het in artikel 13, lid 2, onder b), van Richtlijn 90/667/EEG bedoelde handelsdocument of certificaat, waarin wordt verklaard dat:
 - i) het gedroogde voeder voor gezelschapsdieren samengesteld is uit produkten van geslachte dieren die een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij een inwendige temperatuur van ten minste 90 °C is bereikt; deze behandeling is evenwel niet vereist voor eindprodukten waarvan de samenstellende delen een dergelijke behandeling hebben ondergaan;
 - ii) na de warmtebehandeling alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat het produkt vóór de verzending op enigerlei wijze verontreinigd wordt;
 - iii) het produkt van een nieuwe eindverpakking (zakken of zakjes) is voorzien;
 - iv) het behandelingsprocédé is getest met resultaten die volgens bijlage II, hoofdstuk III, punt 2, van Richtlijn 90/667/EEG bevredigend zijn.
- 4. Iedere partij van produkten die vervaardigd zijn van verwerkte huiden, moet vergezeld gaan van het in artikel 13, lid 2, onder b), van Richtlijn 90/667/EEG bedoelde handelsdocument of certificaat, waarin wordt verklaard dat de produkten tijdens de verwerking onderworpen zijn aan een warmtebehandeling waarmee pathogene organismen (met inbegrip van salmonella's) kunnen worden vernietigd en dat na de verwerking doeltreffende maatregelen zijn genomen om verontreiniging van de produkten te voorkomen.

HOOFDSTUK 5

Beenderen en produkten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoornen en produkten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel) en hoeven en produkten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven)

Het handelsverkeer en de invoer van de betrokken produkten zijn onderworpen aan de volgende voorwaarden:

A. Indien bestemd voor menselijke of dierlijke voeding:

- 1. wat het handelsverkeer betreft, zijn beenderen, hoornen en hoeven onderworpen aan de veterinaire rechtelijke voorschriften van Richtlijn 72/461/EEG,
- 2. wat het handelsverkeer betreft, zijn produkten uit beenderen, hoorn en hoeven onderworpen aan de veterinaire rechtelijke voorschriften van Richtlijn 80/215/EEG ⁽¹⁾,
- 3. wat de invoer betreft, zijn beenderen, produkten uit beenderen, hoornen, produkten uit hoorn, hoeven en produkten uit hoeven onderworpen aan de voorwaarden van Richtlijn 72/462/EEG ⁽²⁾.

B. Indien bestemd voor andere doeleinden dan menselijke of dierlijke voeding, met inbegrip van die welke bestemd zijn voor verwerking met het oog op de vervaardiging van gelatines:

- 1. staan de Lid-Staten de invoer van beenderen en produkten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoornen en produkten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel) en hoeven en produkten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven) toe op voorwaarde dat
 - i) de produkten vóór de uitvoer worden gedroogd en niet gekoeld of ingevroren,
 - ii) de produkten alleen over land of zee vanuit het land van oorsprong rechtstreeks worden vervoerd naar een inspectiepost aan de grens in de Gemeenschap en niet worden overgeladen in een haven of plaats buiten de Gemeenschap,
 - iii) de produkten na de in Richtlijn 90/675/EEG bedoelde controle van de documenten rechtstreeks naar de productie-inrichting worden vervoerd;
- 2. moet elke partij produkten vergezeld gaan van een verklaring dat de importeur zich ertoe verbindt dat de uit hoofde van dit hoofdstuk ingevoerde produkten niet voor rechtstreekse menselijke of dierlijke voeding zullen worden bestemd.

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 4. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/687/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 16).

⁽²⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/688/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 18).

Deze toezegging moet worden overgelegd aan de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens waar de goederen het grondgebied van de Gemeenschap binnenkomen, om door genoemde officiële dierenarts te worden geïnspecteerd, en moet de partij tot op de plaats van bestemming vergezellen;

3. kan volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn, op grond van de gezondheidssituatie en de door een derde land geboden garanties inzake controle aan de oorsprong, van sommige van de eisen worden afgeweken.

HOOFDSTUK 6

Verwerkte dierlijke eiwitten

- I. Onverminderd eventuele voor BSE opgelegde beperkingen alsmede beperkingen op voeder voor herkauwers dat eiwitten van herkauwers bevat, gelden voor het handelsverkeer en de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten de volgende voorwaarden:

A. Voor het handelsverkeer

- van voor menselijke voeding bestemde, verwerkte dierlijke eiwitten is een in Richtlijn 77/99/EEG bedoeld document of certificaat vereist waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van die richtlijn is voldaan,
- van voor dierlijke voeding bestemde, verwerkte dierlijke eiwitten is het in artikel 13, lid 2, onder b), van Richtlijn 90/667/EEG bedoelde handelsdocument of certificaat vereist.

B. Voor de invoer

1. is het in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde gezondheidscertificaat vereist, ondertekend door de officiële dierenarts van het land van oorsprong, waarin verklaard wordt dat:
 - a) het produkt
 - i) indien het voor diervoeding bestemd is, een passende warmtebehandeling heeft ondergaan zodat het voldoet aan de in bijlage II, hoofdstuk III, van Richtlijn 90/667/EEG vastgestelde microbiologische normen,
 - ii) indien het bestemd is voor menselijke consumptie, voldoet aan de eisen van Richtlijn 80/215/EEG;
 - b) na de behandeling alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om verontreiniging van het behandelde produkt te voorkomen;
 - c) er bij het vertrek uit het land van oorsprong monsters zijn genomen om het produkt op salmonella te onderzoeken;
 - d) het resultaat van dat onderzoek negatief was;
2. worden, na de controle van het in punt 1 bedoelde certificaat, onverminderd onderdeel II, door de bevoegde autoriteit van de inspectiepost aan de grens monsters genomen
 - i) van elke partij produkten in bulkvervoer;
 - ii) steekproefsgewijs van partijen van produkten die in de productie-inrichting van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien;
3. mogen de partijen verwerkte dierlijke eiwitten alleen op het grondgebied van de Gemeenschap in het vrije verkeer worden gebracht als het resultaat van de overeenkomstig punt 1, onder c), uitgevoerde monsternemingen negatief is, eventueel na een nieuwe behandeling.

- C. De nationale voorschriften die op de datum van bekendmaking van de onderhavige richtlijn van kracht zijn met betrekking tot BSE en draaiziekte (scrapie) in verband met eiwitten van dierlijke oorsprong, mogen, in afwachting van een besluit voor het soort warmtebehandeling waarmee het verantwoordelijke ziekteverwekkende agens kan worden vernietigd, gehandhaafd worden.

Handelsverkeer en invoer van vleesmeel en beendermeel blijven onderworpen aan de bepalingen van artikel 5, lid 2, van Richtlijn 89/662/EEG en artikel 11, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG.

- II. De Lid-Staten mogen partijen produkten in bulk van oorsprong uit een derde land waaruit partijen bij de laatste zes opeenvolgende onderzoeken negatief zijn gebleken, steekproefsgewijs controleren.

Indien het resultaat van een dergelijke controle positief uitvalt, moet de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong hiervan in kennis worden gesteld opdat zij de passende corrigerende maatregelen kan nemen. De voor de controles op de invoer verantwoordelijke bevoegde autoriteit moet van deze

maatregelen in kennis worden gesteld. Indien partijen van dezelfde herkomst opnieuw positief worden bevonden, zullen in het vervolg alle partijen van deze herkomst aan een controle worden onderworpen, totdat opnieuw wordt voldaan aan de in de eerste zin bedoelde voorwaarde.

- III. De Lid-Staten moeten een register bijhouden van de resultaten van de op de partijen uitgevoerde controles.
- IV. Overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Richtlijn 89/662/EEG, mogen partijen alleen in volgens de procedure van artikel 18 erkende havens worden overgeladen mits er tussen de Lid-Staten een bilaterale overeenkomst is gesloten op grond waarvan de controle van de partijen mag worden uitgesteld totdat zij de inspectiedienst aan de grens van de laatste Lid-Staat van bestemming hebben bereikt.
- V. Indien de tests aantonen dat een partij salmonella bevat wordt zij:
 - a) weer uit de Gemeenschap uitgevoerd; of
 - b) voor andere doeleinden dan diervoeder gebruikt. In dat geval mag de partij de haven of de opslagplaats alleen verlaten als de producten van die partij niet in diervoeder worden verwerkt; of
 - c) in een overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG erkend verwerkingsbedrijf of een voor ontsmetting erkend bedrijf opnieuw behandeld. Voor controledoeleinden is dan voor het vervoer uit de haven of opslagplaats een vergunning van de bevoegde autoriteit nodig; de partij zal pas worden vrijgegeven als zij is behandeld en door de bevoegde autoriteit overeenkomstig bijlage II, hoofdstuk III, van Richtlijn 90/667/EEG op salmonella is onderzocht en dit onderzoek een negatief resultaat heeft opgeleverd.

HOOFDSTUK 7

Bloed en bloedprodukten van dierlijke oorsprong (met uitzondering van paardachtigen)

1. Handelsverkeer in bloed en bloedprodukten dient te geschieden overeenkomstig de algemene bepalingen van artikel 4 van de onderhavige richtlijn.
2. Voor de invoer van voor de farmaceutische industrie bestemde bloedprodukten is het in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde gezondheidscertificaat vereist waarin wordt verklaard dat voldaan is aan de bepalingen betreffende de identiteit van het betrokken materiaal, de verpakking, de voorwaarden voor vervoer, opslag, hantering en verwerking alsmede de voorwaarden voor de vernietiging van de eindverpakking en de onmiddellijke verpakking en de restanten van de verwerking, ten einde elk gevaar voor de volksgezondheid en de gezondheid van de dieren uit te sluiten. De voor menselijke consumptie bestemde invoer blijft onverminderd onderworpen aan de eisen van Richtlijn 72/462/EEG.
3. Voor de invoer van voor andere doeleinden bestemde bloedprodukten van dierlijke oorsprong van andere sectoren dan paardachtigen is het in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde en door de officiële dierenarts ondertekende gezondheidscertificaat vereist waarin wordt verklaard dat, indien het land van oorsprong volgens de procedure van artikel 18 beschouwd wordt als een land dat ten aanzien van mond- en klauwzeer en/of blue tongue een gezondheidsrisico inhoudt,
 - a) hetzij de produkten:
 - afkomstig zijn uit een slachthuis dat gelegen is in een gebied met een straal van 10 km dat vrij is van de betrokken ziekten waarvoor de diersoort waarvan het produkt vervaardigd is vatbaar is,
 - afkomstig zijn van een dier dat zelf (of waarvan het moederdier):
 - ten minste reeds drie maanden in het land van oorsprong heeft verbleven, en
 - onderworpen is aan een keuring vóór en een keuring na het slachten en vrij is verklaard van de betrokken ziekten.

Voor partijen die voldoen aan de bovengenoemde eisen geldt het volgende:

- behalve in het in punt 5 bedoelde geval, moet elke partij bloedprodukten rechtstreeks van de haven van aankomst voor behandeling naar een laboratorium worden gebracht; de na de behandeling overblijvende restanten moeten onmiddellijk worden vernietigd;
- van iedere partij bloedprodukten moet een monster worden genomen en naar een volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn erkend laboratorium worden gestuurd voor onderzoek naar de aanwezigheid van het mond- en klauwzeervirus en het virus van blue tongue;
- deze partij mag door het laboratorium pas worden vrijgegeven als het onderzoek naar het mond- en klauwzeervirus en het virus van blue tongue een negatief resultaat heeft opgeleverd;

- de kosten voor de controles uit hoofde van Richtlijn 90/675/EEG komen ten laste van de importeur;
 - b) hetzij de produkten een van de volgende behandelingen hebben ondergaan:
 - gedurende ten minste drie uur verhit tot een temperatuur van ten minste 65 °C, of
 - bestraald met een straling van 2,5 megarad, of
 - verandering van de pH-waarde tot 5 gedurende drie uur;
 - c) hetzij, in het geval van bloedprodukten die gebruikt zullen worden voor in-vitro-diagnose of als laboratoriumreagens, zij verzonden zijn in hermetisch gesloten, ondoordringbare recipiënten. In dat geval
 - moet op de recipiënten of op de buitenverpakking duidelijk leesbaar de vermelding „Mag alleen worden gebruikt voor in-vitro-diagnose of als laboratoriumreagens” voorkomen en
 - mogen de bloedprodukten alleen worden gebruikt voor in-vitro-diagnose of als laboratoriumreagens; in alle documentatie betreffende de produkten moet worden vermeld dat de produkten of de restanten hiervan niet in aanraking mogen komen met herkauwers of varkens.
4. De Lid-Staten staan de invoer toe van bloedprodukten uit derde landen die als vrij van ernstige besmettelijke ziekten worden beschouwd, mits de bloedprodukten vergezeld gaan van een veterinair certificaat waarin wordt verklaard dat deze produkten afkomstig zijn van een dier van oorsprong uit een Lid-Staat of uit een van de hier bedoelde derde landen.
5. In hermetisch gesloten, ondoordringbare recipiënten verpakte bloedprodukten mogen worden opgeslagen in inrichtingen die onder permanent toezicht staan van een officiële dierenarts; voorwaarde is dat deze produkten niet in aanraking komen met enig ander produkt van dierlijke oorsprong van dezelfde inrichting.

HOOFDSTUK 8

Serum van paardachtigen

1. Serum mag alleen in het handelsverkeer worden gebracht indien het afkomstig is van paardachtigen die geen enkele van de in Richtlijn 90/426/EEG ⁽¹⁾ bedoelde ernstige besmettelijke ziekten en geen van de ernstige besmettelijke ziekten waarvoor paardachtigen vatbaar zijn, hebben en indien het verkregen is in instellingen of centra die uit hoofde van de genoemde richtlijn niet onderworpen zijn aan beperkingen uit gezondheidsoverwegingen.
2. Alleen serum afkomstig van paardachtigen die geboren en opgegroeid zijn in een derde land waarvandaan voor de slacht bestemde paardachtigen mogen worden ingevoerd, dat verkregen, behandeld en verzonden is onder de voorwaarden die volgens de procedure van artikel 18 moeten worden vastgesteld, mag worden ingevoerd.

HOOFDSTUK 9

Reuzel en gesmolten vet

1. De Lid-Staten staan de invoer in de Gemeenschap toe van reuzel en gesmolten vet uit derde landen die voorkomen op de lijst in de bijlage van Beschikking 79/542/EEG waaruit de invoer van vers vlees van de betrokken diersoort is toegestaan.
2. Ingeval er in de twaalf maanden voorafgaande aan de uitvoer in een van de in punt 1 bedoelde landen een van de ernstige besmettelijke ziekten is uitgebroken, moet elke partij reuzel of gesmolten vet vergezeld gaan van het in artikel 10, lid 2, van de onderhavige richtlijn bedoelde certificaat, waarin wordt verklaard dat:
 - A. de reuzel of het gesmolten vet onderworpen is aan één van de volgende wamtebehandelingen:
 - i) ten minste 70 °C gedurende ten minste 30 minuten, of

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 92/130/EEG (PB nr. L 47 van 22. 2. 1992, blz. 26).

- ii) ten minste 90 °C gedurende ten minste 15 minuten, of
 - iii) een temperatuur van ten minste 80 °C in een continu smeltsysteem;
- B. ingeval de reuzel of het gesmolten vet van een eindverpakking wordt voorzien, gebruik is gemaakt van nieuwe recipiënten en dat alle voorzorgen zijn genomen om nieuwe verontreiniging te voorkomen;
- C. als de produkten bestemd zijn voor bulkvervoer, de leidingen, pompen, bulk tanks, alsmede alle andere bulkcontainers of tankwagens die worden gebruikt voor het vervoer van de produkten vanuit de inrichting van produktie hetzij rechtstreeks naar het schip of naar opslagtanks aan de kust hetzij rechtstreeks naar inrichtingen, vóór gebruik geïnspecteerd en schoon bevonden zijn.

HOOFDSTUK 10

Grondstoffen voor de vervaardiging van voeder voor dieren en voor farmaceutische of technische produkten

1. Onder „grondstoffen” wordt verstaan: vers vlees, klieren, organen en ander slachtafval, evenals darmslijmvlies, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn. Grondstoffen worden als vers beschouwd wanneer zij slechts aan een koudebehandeling zijn onderworpen of aan een andere behandeling waardoor ziekteverwekkers niet voldoende zeker vernietigd zijn. Verder mag het alleen gaan om laag-risicomateriaal in de zin van Richtlijn 90/667/EEG.
2. De grondstoffen moeten vergezeld gaan van hetzij het handelsdocument of certificaat als bedoeld in artikel 13, lid 2, van Richtlijn 90/667/EEG, hetzij een certificaat volgens een model dat moet worden opgesteld volgens de procedure van artikel 18, en moeten voldoen aan de voorschriften van Beschikking 92/183/EEG.
3. In het handelsverkeer moet het origineel van het gezondheidscertificaat of handelsdocument worden overgelegd aan de veterinaire autoriteiten onder wier toezicht het verwerkingsbedrijf, de tijdelijke opslagplaats — koel- of vrieshuis — of het sorteerbeidrijf staat; bij invoer in de Gemeenschap moet dat origineel worden overgelegd aan de autoriteit die belast is met de controle op de inspectiepost aan de grens.
4. De grondstoffen moeten rechtstreeks worden vervoerd naar verwerkingsbedrijven die erkend of geregistreerd zijn en die aan de eisen van Richtlijn 90/667/EEG voldoen, dan wel, met het oog op tijdelijke opslag, naar erkende koel- of vrieshuizen. Grondstoffen voor de vervaardiging van farmaceutische produkten mogen vóór de verwerking ook in daartoe door de Lid-Staten speciaal erkende bedrijven gesorteerd en opgeslagen worden. De Lid-Staten stellen de Commissie ervan in kennis welke sorteerbeidrijven zijn erkend.
5. De grondstoffen mogen slechts in lekvrije en naar behoren verzegelde recipiënten of vervoermiddelen naar het verwerkingsbedrijf worden vervoerd. De recipiënten en de begeleidende documenten moeten zijn voorzien van de met de gebruiksbestemming van de zending overeenkomende aanduiding „Uitsluitend voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren” of „Uitsluitend voor de vervaardiging van farmaceutische of technische produkten”. Op de recipiënten en de begeleidende documenten moeten naam en adres van het bedrijf van bestemming worden vermeld.
6. De voor het vervoer van de goederen gebruikte voertuigen en recipiënten, alsmede alle uitrustingsstukken of apparatuur die met de onbehandelde grondstoffen in aanraking zijn gekomen, moeten gereinigd en ontsmet worden. Verpakkingsmateriaal moet worden verbrand dan wel volgens nadere aanwijzingen van de officiële dierenarts op een andere manier worden vernietigd.
7. Tijdelijke opslag van de grondstoffen is alleen toegestaan in daartoe erkende koel- of vrieshuizen en moet met toestemming en onder toezicht van de officiële dierenarts geschieden. De grondstoffen moeten gescheiden van andere goederen worden opgeslagen en wel zodanig dat verspreiding van besmettelijke dierziekten voorkomen wordt.
8. In het verwerkingsbedrijf moeten de grondstoffen zodanig worden behandeld dat ziekteverwekkers vernietigd worden en er geen gevaar bestaat voor de plaatselijke veestapels. Alleen in uitzonderingsgevalen en met toestemming van de officiële dierenarts mogen grondstoffen het bedrijf verlaten om volgens Richtlijn 90/667/EEG op veilige wijze te worden vernietigd in erkende of geregistreerde verwerkingsbedrijven. Op het vervoer van deze grondstoffen en de aanmelding bij de officiële dierenarts onder wiens toezicht het verwerkingsbedrijf staat, is het bepaalde in de punten 5, 6 en 9 van overeenkomstige toepassing.
9. Het vervoer van de grondstoffen vanaf het bedrijf van oorsprong of vanaf de buitengrens van de Gemeenschap moet via het „Animo-systeem” of per telex of telefax worden aangemeld bij de officiële dierenarts onder wiens toezicht het verwerkingsbedrijf, de tijdelijke opslagplaats of het sorteerbeidrijf valt, en wel
 - in het handelsverkeer door de officiële dierenarts onder wiens toezicht het bedrijf van oorsprong valt,

- bij invoer in de Gemeenschap door de autoriteit die is belast met de controle op de inspectiepost aan de grens.

10. Bij invoer in de Gemeenschap zijn bovendien nog de volgende bepalingen van toepassing:

- a) De invoer van grondstoffen in de Gemeenschap wordt door de Lid-Staten alleen toegestaan wanneer deze grondstoffen van oorsprong zijn uit landen die voorkomen op de lijst die is vastgesteld bij Beschikking 79/542/EEG van de Raad (Lijst van derde landen) of die voorkomen in een specifieke beschikking van de Commissie betreffende de betrokken grondstof.
- b) Nadat de grenscontrole heeft plaatsgevonden, moeten de grondstoffen onder toezicht van de verantwoordelijke veterinaire autoriteit rechtstreeks vervoerd worden naar een erkend of geregistreerd verwerkingsbedrijf dat onder voortdurend toezicht van een officiële dierenarts staat en gegarandeerd heeft dat de grondstoffen uitsluitend voor het toegestane doel worden gebruikt en het bedrijf niet onverwerkt zullen verlaten, dan wel onder toezicht van deze veterinaire autoriteit rechtstreeks vervoerd worden naar een erkende tijdelijke opslagplaats of een erkend sorteerbedrijf.
- c) De goederen moeten tot op het bedrijf van bestemming vergezeld gaan van het gezondheidscertificaat met de invoerverklaring van de autoriteit die belast is met de grenscontrole of van een gewaarmerkt afschrift van dat certificaat.

HOOFDSTUK 11

Konijnenvlees en vlees van gekweekt wild

De Lid-Staten zien erop toe dat konijnenvlees en vlees van gekweekt wild alleen wordt ingevoerd:

- a) indien het afkomstig is uit derde landen die
 - i) wat gekweekt haarwild betreft, voorkomen op de lijst van landen waarvandaan vers vlees van de overeenkomstige soorten uit hoofde van Richtlijn 72/462/EEG mag worden ingevoerd,
 - ii) wat gekweekt vederwild betreft, voorkomen op de lijst van landen waarvandaan vers vlees van pluimvee uit hoofde van Richtlijn 91/494/EEG ⁽¹⁾ mag worden ingevoerd,
 - iii) wat konijnenvlees betreft, voorkomen op een lijst die volgens de procedure van artikel 18 moet worden opgesteld;
- b) indien het ten minste voldoet aan de eisen van respectievelijk de hoofdstukken II en III van Richtlijn 91/495/EEG ⁽²⁾;
- c) indien het afkomstig is uit inrichtingen die de onder b) bedoelde garanties bieden en die volgens de procedure van artikel 18 zijn erkend of, in afwachting van de vaststelling van de lijst in punt a), onder iii), van inrichtingen die door de bevoegde autoriteiten zijn erkend;
- d) indien iedere partij vlees vergezeld gaat van het in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde keuringscertificaat.

HOOFDSTUK 12

Produkten van de bijenteelt

- 1. Produkten van de bijenteelt die uitsluitend voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn:
 - a) mogen niet afkomstig zijn uit een gebied waarvoor een verbod geldt in verband met de uitbraak van Amerikaans vuilbroed of acariose, indien in het geval van deze laatste ziekte, de Lid-Staat van bestemming aanvullende garanties heeft gekregen overeenkomstig artikel 14, lid 2, van Richtlijn 92/65/EEG ⁽³⁾;
 - b) moeten voldoen aan de eisen van artikel 8, onder a), van Richtlijn 92/65/EEG.
- 2. Eventuele afwijkingsmogelijkheden worden zo nodig volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41.

⁽³⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 54.

HOOFDSTUK 13

Jachttrofeeën

Het handelsverkeer en de invoer van niet-bewerkte jachttrofeeën moeten vergezeld gaan van het in artikel 4, punt 2, onder a), laatste streepje, bedoelde handelsdocument of van het in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde gezondheidscertificaat waarin wordt verklaard dat:

1. deze trofeeën niet afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een gebied waarvoor beperkingen gelden vanwege de aanwezigheid van een ernstige besmettelijke ziekte;
2. deze trofeeën volledig droog zijn, geen vleesresten bevatten, en gedurende ten minste veertien dagen vóór verzending zijn gedroogd, of nat of droog gezouten zijn;
3. de partij niet in contact is geweest met andere produkten van dierlijke oorsprong of dieren die de partij kunnen verontreinigen;
4. het produkt na droging ontsmet is met produkten die door de bevoegde autoriteit van het uitvoerende land zijn toegelaten;
5. de trofeeën van een nieuwe en doorzichtige eindverpakking zijn voorzien.

HOOFDSTUK 14

Mest voor bodembewerking (a)

Onder verwerkte produkten uit mest wordt verstaan:

alle organische meststoffen, die een zodanige behandeling hebben ondergaan dat het produkt vrij is van ziekteverwekkers.

Tot het handelsverkeer of voor invoer worden toegelaten verwerkte produkten uit mest die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- vrij van Salmonella:
Salmonella afwezig in 25 gram verwerkt produkt
- vrij van Enterobacteriaceae:
Volgens aerobe kiemgetalmeting ($< 1\,000$ kve per gram behandeld produkt)
- onderdrukking van sporenvormers en toxinevorming:
Vochtgehalte $< 14\%$; Aw-waarde produkt $< 0,7$.

De produkten dienen zodanig bewaard te worden dat contaminatie c.q. secundaire besmetting en bevochtiging na behandeling onmogelijk is.

Hiertoe dienen de produkten:

- bewaard te worden in goed afgesloten en geïsoleerde silo's of
- bewaard te worden in deugdelijk afgesloten verpakkingen (plastic zakken of „big bags”).

Niet-verwerkte mest

Alleen niet-verwerkte mest van pluimvee en paardachtigen mag tot het handelsverkeer of voor invoer worden toegelaten. De mest moet afkomstig zijn van een regio die vrij is van voor de diersoort ernstige besmettelijke ziekten, met name:

- mond- en klauwzeer
- klassieke varkenspest

(a) Onder mest wordt verstaan: mengsels van uitwerpselen en urine van runderen, varkens en paardachtigen en vogelmest.

- Afrikaanse varkenspest
- vesiculaire varkensziekte
- ziekte van Newcastle
- aviaire influenza
- paardepest.

Zo nodig kunnen volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn bacteriologische normen worden vastgesteld.

HOOFDSTUK 15

Onbewerkte wol, onbewerkt haar, haar van varkens daaronder begrepen, onbewerkte veren of delen van veren

1. Als „onbewerkt” worden beschouwd schapewol, of haar van herkauwers en van varkens dat niet machinaal gewassen of via looien verkregen is, alsmede veren en delen van veren die niet met stromende waterdamp of op een andere wijze die overdracht van ziekteverwekkers uitsluit, behandeld zijn.
2. Onbewerkte schapewol, onbewerkt haar van herkauwers en van varkens, onbewerkte veren en delen van veren (produkten) mogen alleen in het handelsverkeer gebracht of ingevoerd worden als de produkten droog zijn en van een stevige verpakking zijn voorzien. Handelsverkeer en invoer van haar van varkens uit landen of gebieden waar Afrikaanse varkenspest een endemische ziekte is, zijn evenwel verboden. Dit verbod geldt niet voor haar van varkens dat:
 - a) gekookt, geverfd of gebleekt is, of
 - b) een andere behandeling heeft ondergaan waarmee ziekteverwekkers absoluut worden vernietigd, mits dit bevestigd wordt in een certificaat dat is afgegeven door de voor de plaats van herkomst bevoegde dierenarts. Machinaal wassen geldt niet als behandeling in de zin van dit voorschrift.
3. De voorschriften van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op handelsverkeer en invoer van sierveren of veren die
 - a) in het reisverkeer voor eigen gebruik worden vervoerd, of
 - b) als zending aan privé-personen niet voor industriële doeleinden in het handelsverkeer worden gebracht of ingevoerd.
4. De produkten moeten rechtstreeks worden vervoerd naar de inrichting van bestemming of de opslagplaats onder zodanige omstandigheden dat verspreiding van ziekteverwekkers voorkomen wordt.

BIJLAGE II

SPECIFIEKE GEZONDHEIDSVOORSCHRIFTEN

HOOFDSTUK 1

Invoer uit derde landen van vleesprodukten die zijn verkregen met vlees van pluimvee, gekweekt wild, vrij wild en konijnvlees

De Lid-Staten zien erop toe dat vleesprodukten die verkregen zijn uit vlees van pluimvee, gekweekt wild, vrij wild en konijnvlees niet worden ingevoerd tenzij:

- a) zij afkomstig zijn uit een derde land dat voorkomt op de lijst bedoeld in
 - i) artikel 14 van Richtlijn 71/118/EEG voor vlees van pluimvee,
 - ii) artikel 16 van Richtlijn 92/45/EEG voor vlees van vrij wild,
 - iii) voor konijnvlees en vlees van gekweekt wild moet deze lijst nog, volgens de procedure van artikel 18, worden opgesteld;
- b) het gebruikte verse vlees voldoet aan de passende eisen van artikel 14 van Richtlijn 71/118/EEG voor vlees van pluimvee, artikel 16 van Richtlijn 92/45/EEG voor vlees van vrij wild, aan artikel 3 van Richtlijn 91/495/EEG voor konijnvlees en aan artikel 6 van laatstgenoemde richtlijn voor vlees van gekweekt wild;
- c) zij afkomstig zijn van een inrichting die dezelfde garanties biedt als die bedoeld in Richtlijn 77/99/EEG en die volgens de procedure van artikel 18 of, in afwachting van de aanneming van een dergelijk besluit, door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat is goedgekeurd; invoer van deze produkten blijft onderworpen aan artikel 11, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG;
- d) zij zijn bereid, gecontroleerd en gehanteerd volgens de passende eisen van Richtlijn 77/99/EEG;
- e) elke partij vleesprodukten vergezeld gaat van een volgens de procedure van artikel 18 opgesteld gezondheidscertificaat.

HOOFDSTUK 2

Volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn moeten vóór 1 januari 1994 de gezondheidsvoorschriften worden gepreciseerd voor:

- het in de handel brengen en de invoer van voor menselijke consumptie bestemde eieren en voor de invoer van voor menselijke consumptie bestemde eiprodukten, zulks onverminderd de in het kader van de gemeenschappelijke marktordening vastgestelde voorschriften,
- de vervaardiging van voor menselijke consumptie bestemde gelatines,
- het handelsverkeer en de invoer van voor menselijke consumptie bestemde honing, kikkerbiljetjes en slakken.

BIJLAGE III

I

GECONSOLIDEERDE VERSIE VAN DE BIJLAGEN A EN B VAN RICHTLIJN 89/662/EEG

„BIJLAGE A

VETERINAIRE WETGEVING

HOOFDSTUK I

- Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees (PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64),
- Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee (PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23),
- Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees (PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24),
- Richtlijn 77/99/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten (PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85),
- Richtlijn 80/215/EEG van de Raad van 22 januari 1980 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten (PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 4),
- Richtlijn 88/657/EEG van de Raad van 14 december 1988 tot vaststelling van de eisen voor de productie van en het handelsverkeer in gehakt, vlees in stukken van minder dan 100 gram en vleesbereidingen (PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 3),
- Richtlijn 89/437/EEG van de Raad van 20 juni 1989 inzake hygiëne- en gezondheidsvraagstukken bij de bereiding en het in de handel brengen van eiprodukten (PB nr. L 212 van 22. 7. 1989, blz. 87),
- Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1),
- Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 1),
- Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijprodukten (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15),
- Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35),
- Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1991 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van konijnenvlees en vlees van gekweekt wild (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41),
- Richtlijn 92/45/EEG van de Raad van 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35),
- Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1).

HOOFDSTUK II

- Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire wetgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG.

BIJLAGE B

PRODUKTEN WAARVOOR GEEN COMMUNAUTAIRE HARMONISATIE GELDT, MAAR WAARVAN HET HANDELSVERKEER ZAL WORDEN ONDERWORPEN AAN DE CONTROLES VOORZIE BIJ DEZE RICHTLIJN

Andere produkten van dierlijke oorsprong die niet voorkomen in bijlage A van de onderhavige richtlijn en evenmin in de bijlage van Richtlijn 90/425/EEG: deze produkten worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18 van de onderhavige richtlijn."

II

GECONSOLIDEERDE VERSIE VAN DE BIJLAGEN A EN B VAN RICHTLIJN 90/425/EEG

„BIJLAGE A

HOOFDSTUK I

VETERINAIRE WETGEVING

Deel 1

- Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens (PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64),
- Richtlijn 88/407/EEG van de Raad van 14 juni 1988 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan (PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 10),
- Richtlijn 89/556/EEG van de Raad van 25 september 1989 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen (PB nr. L 302 van 19. 10. 1989, blz. 1),
- Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42),
- Richtlijn 90/429/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 62),
- Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren (PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6),
- Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG (PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51),
- Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1),
- Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 19),
- Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17).

Deel 2

Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 54).

— Voor ziekteverwekkers

Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG.

HOOFDSTUK II

ZOÖTECHNISCHE WETGEVING

- Richtlijn 77/504/EEG van de Raad van 25 juli 1977 betreffende raszuivere fokrunderen (PB nr. L 206 van 12. 8. 1977, blz. 8),
- Richtlijn 88/661/EEG van de Raad van 19 december 1988 betreffende de zoötechnische normen die gelden voor fokvarkens (PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 36),
- Richtlijn 89/361/EEG van de Raad van 30 mei 1989 betreffende raszuivere fokschapen en -geiten (PB nr. L 153 van 8. 6. 1989, blz. 30),
- Richtlijn 90/427/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van zoötechnische en genealogische voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 55),
- Richtlijn 91/174/EEG van de Raad van 25 maart 1991 inzake zoötechnische en genealogische voorschriften voor de handel in rasdieren (PB nr. L 85 van 5. 4. 1991, blz. 37).

BIJLAGE B

**DIEREN EN PRODUKTEN WAARVOOR GEEN HARMONISATIE GELDT, MAAR WAARVAN HET
HANDELSVERKEER ZAL WORDEN ONDERWORPEN AAN DE CONTROLES VOORZIEN BIJ DEZE
RICHTLIJN**

HOOFDSTUK I

Veterinaire wetgeving — Andere levende dieren die niet voorkomen in bijlage A, hoofdstuk I.

HOOFDSTUK II

Veterinaire wetgeving — Sperma, eicellen en embryo's die niet voorkomen in bijlage A, hoofdstuk I."

RICHTLIJN 92/119/EEG VAN DE RAAD

van 17 december 1992

tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat levende dieren zijn opgenomen op de lijst in bijlage II bij het Verdrag; dat het in de handel brengen van levende dieren een belangrijke bron van inkomsten is voor de landbouwbevolking;

Overwegende dat op communautair niveau bestrijdingsmaatregelen moeten worden vastgesteld die bij een uitbraak van een ziekte getroffen moeten worden, ten einde de rationele ontwikkeling van de landbouwsector te garanderen en bij te dragen tot de bescherming van de gezondheid van de dieren in de Gemeenschap;

Overwegende dat een ziektehaard zich snel tot een epizootie kan ontwikkelen, met een zodanige sterfte en zodanige verstorende gevolgen dat de rentabiliteit van de veehouderij er ernstig door in gevaar kan worden gebracht;

Overwegende dat bestrijdingsmaatregelen moeten worden getroffen zodra de aanwezigheid van een ziekte wordt vermoed, zodat onmiddellijk en doeltreffend kan worden opgetreden zodra dat vermoeden wordt bevestigd;

Overwegende dat met de te nemen maatregelen de verspreiding van de ziekte moet worden voorkomen, met name door een zorgvuldige controle op de verplaatsingen van dieren en produkten die de besmetting kunnen verspreiden;

Overwegende dat de preventie van de ziekten in de Gemeenschap normaliter gebaseerd moet zijn op een niet-vaccinatiebeleid; dat evenwel moet worden voorzien in de mogelijkheid dat toch wordt ingeënt indien de ernst van de situatie dat vereist;

Overwegende dat alle ingeënte dieren, om ze te kunnen herkennen, moeten worden geïdentificeerd; dat, met het oog op de nodige garanties, het gebruikte vaccin moet zijn goedgekeurd door een door de Gemeenschap aangewezen referentielaboratorium;

Overwegende dat een grondig epizootologisch onderzoek essentieel is voor de voorkoming van verspreiding van de ziekten; dat de Lid-Staten daartoe speciale eenheden dienen in te stellen;

Overwegende dat, met het oog op een doeltreffende controle, het diagnostiseren van de ziekten moet worden geharmoniseerd en moet geschieden onder auspiciën van de verantwoordelijke laboratoria, welke activiteiten kunnen worden gecoördineerd door een door de Gemeenschap aangewezen referentielaboratorium;

Overwegende dat bij het uitbreken van één van de in bijlage I genoemde ziekten artikel 3 van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽⁴⁾ van toepassing is;

Overwegende dat gemeenschappelijke maatregelen voor de bestrijding van deze ziekten de basis vormen voor de instandhouding van een uniform niveau van gezondheid van de dieren;

Overwegende dat er specifieke bepalingen moeten worden vastgesteld voor iedere betrokken ziekte afzonderlijk en in eerste instantie voor vesiculaire varkensziekte,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de bij een uitbraak van één van de in bijlage I genoemde ziekten toe te passen algemene communautaire bestrijdingsmaatregelen vastgesteld.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *bedrijf*: elke inrichting (al dan niet in de landbouwsector), gelegen op het grondgebied van een Lid-Staat, waar dieren worden gehouden of gefokt;
2. *dier*: elk huisdier van een soort die rechtstreeks voor de betrokken ziekte vatbaar is, of elk in het wild levend gewerveld dier dat een rol kan spelen in de epizootiologie van de ziekten doordat het als drager of bron van de besmetting kan fungeren;
3. *vector*: elk gewerveld of ongewerveld dier dat, langs mechanische, dan wel langs biologische weg het agens van de betrokken ziekte kan overdragen en verspreiden;
4. *eigenaar of houder*: de natuurlijke of rechtspersoon die eigenaar van de dieren is, of die belast is met de verzorging van de betrokken dieren, al dan niet tegen financiële vergoeding;
5. *incubatietijd*: de tijd die kan verlopen tussen het moment waarop blootstelling aan het agens van de

⁽¹⁾ PB nr. C 148 van 7. 6. 1991, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 280 van 28. 10. 1991, blz. 174.

⁽³⁾ PB nr. C 339 van 31. 12. 1991, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 91/133/EEG (PB nr. L 66 van 13. 3. 1991, blz. 18).

ziekte plaatsvindt en het moment waarop de eerste klinische symptomen zich manifesteren. De duur van de incubatietijd is die welke in bijlage I bij de betrokken ziekte is aangegeven;

6. *bevestiging van de besmetting*: afkondiging door de bevoegde autoriteit van de aanwezigheid van één van de in bijlage I genoemde ziekten, op basis van de resultaten van laboratoriumonderzoek; in geval van een epidemie kan de bevoegde autoriteit de aanwezigheid van een ziekte echter ook op grond van klinisch en/of epizoötiologisch onderzoek bevestigen;
7. *bevoegde autoriteit*: de voor het verrichten van veterinaire controles bevoegde centrale autoriteit van een Lid-Staat of een veterinaire autoriteit waaraan zij deze bevoegdheid heeft overdragen;
8. *officiële dierenarts*: de door de bevoegde autoriteit aangewezen dierenarts.

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat, wanneer de aanwezigheid van één van de in bijlage I bedoelde ziekten vermoed wordt, dit verplicht onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit wordt gemeld.

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de officiële dierenarts, wanneer er zich op een bedrijf van besmetting of verontreiniging met één van de in bijlage I genoemde ziekten verdachte dieren bevinden, er onverwijld voor zorgt dat een officieel onderzoek wordt ingesteld om na te gaan of de betrokken ziekte al dan niet aanwezig is; in het bijzonder neemt hij passende monsters voor laboratoriumonderzoek of laat deze nemen. In dit verband kunnen verdachte dieren naar de laboratoria worden vervoerd onder controle van de bevoegde autoriteit, die passende maatregelen treft om elke verspreiding van de ziekte te voorkomen.

2. Zodra van de vermoedelijke aanwezigheid van de ziekte aangifte is gedaan, laat de bevoegde autoriteit het bedrijf onder officieel toezicht plaatsen en eist zij met name dat:

- a) alle categorieën dieren van voor de ziekte vatbare soorten worden geteld en dat voor iedere categorie wordt opgetekend hoeveel dieren reeds gestorven zijn, besmet zijn, dan wel mogelijk besmet of verontreinigd zijn; de telling moet worden bijgewerkt om rekening te houden met het aantal dieren dat in de periode waarop het vermoeden betrekking heeft, wordt geboren of sterft; de gegevens van de telling moeten worden bijgewerkt en desgevraagd worden overgelegd en kunnen bij elke inspectie worden gecontroleerd;
- b) alle dieren van voor de ziekte vatbare soorten op het bedrijf in de eigen stal worden gehouden of op een andere plaats worden ondergebracht waar zij kunnen worden afgezonderd, waarbij indien nodig rekening wordt gehouden met de mogelijke rol van vectoren;

- c) alle verplaatsingen van voor de ziekte vatbare soorten van en naar het bedrijf verboden worden;
- d) de toestemming van de bevoegde autoriteit vereist is voor:

- elke verplaatsing van personen, van dieren van andere, niet voor de ziekte vatbare soorten en van voertuigen van en naar het bedrijf,
- elke verplaatsing van vlees of kadavers van dieren, van diervoeders, materiaal, afval, uitwerpselen, strooisel, mest of andere objecten waardoor de betrokken ziekte kan worden overgedragen,

waarbij deze autoriteit bepaalt aan welke voorwaarden moet worden voldaan om ieder gevaar van verspreiding van de ziekte uit te sluiten;

- e) wordt gezorgd voor passende ontsmettingsvoorzieningen bij de in- en uitgangen van de gebouwen, lokalen of plaatsen waar de voor de ziekte vatbare dieren zijn gehuisvest, en van het bedrijf zelf;
- f) een epizoötiologisch onderzoek wordt verricht overeenkomstig artikel 8.

3. Totdat de in lid 2 bedoelde officiële maatregelen in werking treden, treft de eigenaar of de houder van dieren waarbij de aanwezigheid van de ziekte wordt vermoed, alle dienstige maatregelen om aan het bepaalde in lid 2, met uitzondering van punt f), te voldoen.

4. De bevoegde autoriteit kan alle in lid 2 bedoelde maatregelen ook doen gelden voor andere bedrijven, wanneer in verband met de ligging ervan, de plaatselijke situatie of de contacten met het bedrijf waar de ziekte vermoedelijk aanwezig is, mogelijke verontreiniging kan worden vermoed.

5. De in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen worden pas opgeheven wanneer de officiële dierenarts de vermoedelijke aanwezigheid van de ziekte heeft weerlegd.

Artikel 5

1. Zodra de aanwezigheid van één van de in bijlage I genoemde ziekten op een bedrijf officieel is bevestigd, zien de Lid-Staten erop toe dat de bevoegde autoriteit eist dat behalve de in artikel 4, lid 2, bedoelde maatregelen, ook de volgende maatregelen worden getroffen:

- a) alle dieren van de voor de ziekte vatbare soorten op het bedrijf moeten onmiddellijk ter plaatse worden afgemaakt. Alle gestorven of afgemaakte dieren moeten hetzij, indien mogelijk, ter plaatse worden verbrand of begraven, hetzij worden gedestruëerd. Deze maatregelen moeten zodanig worden uitgevoerd dat het risico op verspreiding van het ziekteverwekkende agens tot een minimum wordt beperkt;
- b) alle stoffen of afval, zoals voeder, strooisel, mest en drijfmest, die mogelijk zijn verontreinigd, worden vernietigd of op passende wijze behandeld; deze behandeling, die moet worden uitgevoerd overeenkomstig de instructies van de officiële dierenarts, moet garanderen dat elk ziekteverwekkend agens of vector van een ziekteverwekkend agens wordt vernietigd;
- c) na uitvoering van de onder a) en b) bedoelde werkzaamheden, worden de gebouwen waar de dieren van

de voor de ziekte vatbare soorten zijn gehuisvest, alsmede de omgeving daarvan, de gebruikte vervoermiddelen en al het andere materieel dat kan zijn verontreinigd, gereinigd en ontsmet overeenkomstig artikel 16;

d) er wordt een epizoötiologisch onderzoek verricht overeenkomstig artikel 8.

2. Wanneer tot begraving wordt overgegaan, moet dit diep genoeg gebeuren om te voorkomen dat vleesetende dieren de/het in lid 1, onder a) en b), bedoelde kadavers of afval opgraven, en op een geschikt terrein ten einde verontreiniging van het grondwater en iedere andere milieuhinder te voorkomen.

3. De bevoegde autoriteit kan de in lid 1 bedoelde maatregelen ook doen gelden voor andere bedrijven in de buurt wanneer in verband met de ligging daarvan, de plaatselijke situatie of de contacten met het bedrijf waar de aanwezigheid van de ziekte is bevestigd, eventuele verontreiniging kan worden vermoed.

4. De bevoegde autoriteit geeft toestemming om weer dieren het bedrijf binnen te brengen, nadat de officiële dierenarts heeft geïnspecteerd dat de overeenkomstig artikel 16 uitgevoerde reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden op bevredigende wijze zijn uitgevoerd.

Artikel 6

De Lid-Staten zien erop toe dat er, wanneer in het wild levende dieren besmet zijn of het vermoeden hiervan bestaat, passende maatregelen worden genomen. De Lid-Staten stellen de Commissie en de andere Lid-Staten in het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité in kennis van de door hen genomen maatregelen.

Artikel 7

1. Indien een bedrijf bestaat uit twee of meer afzonderlijke produktie-eenheden, kan de bevoegde autoriteit voor de gezonde produktie-eenheden van een besmet bedrijf een uitzondering op de in artikel 5, lid 1, onder a), vastgestelde eisen toestaan, op voorwaarde dat de officiële dierenarts heeft bevestigd dat de structuur en de omvang van deze produktie-eenheden en de aldaar verrichte werkzaamheden van dien aard zijn dat deze eenheden, wat betreft huisvesting, verzorging, personeel, materieel en voeding van de dieren, volledig gescheiden zijn, zodat verspreiding van het ziekteverwekkende agens van de ene eenheid naar de andere wordt voorkomen.

2. Wanneer gebruik wordt gemaakt van lid 1, is Beschikking 88/397/EEG van de Commissie ⁽²⁾ van overeenkomstige toepassing. Deze voorschriften kunnen volgens de procedure van artikel 25 voor de betrokken ziekte worden gewijzigd, ten einde rekening te houden met de specifieke aard van die ziekte.

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

⁽²⁾ Beschikking 88/397/EEG van de Commissie van 12 juli 1988 tot coördinatie van de door de Lid-Staten krachtens artikel 6 van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad vastgestelde maatregelen (PB nr. L 189 van 20. 7. 1988, blz. 25).

Artikel 8

1. Het epizoötiologisch onderzoek betreft:

- a) de duur van de periode waarin de ziekte op het bedrijf aanwezig kan zijn geweest voordat de aanwezigheid ervan werd gemeld of vermoed;
- b) de mogelijke oorsprong van de ziekte op het bedrijf en de identificatie van andere bedrijven waar zich dieren van voor de ziekte vatbare soorten bevinden die kunnen zijn besmet of verontreinigd;
- c) de verplaatsingen van personen, dieren, kadavers, voertuigen, materieel en alle andere stoffen die het ziekteverwekkende agens van en naar de betrokken bedrijven kunnen hebben gebracht;
- d) eventueel de aanwezigheid en verspreiding van vectoren van de ziekte.

2. Met het oog op een volledige coördinatie van alle maatregelen die nodig zijn om te garanderen dat de ziekte zo snel mogelijk wordt uitgeroeid en voor het uitvoeren van het epizoötiologische onderzoek, wordt een crisiseenheid opgericht.

De algemene voorschriften inzake de nationale crisiseenheden en de communautaire crisiseenheid worden op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen door de Raad vastgesteld.

Artikel 9

1. Wanneer de officiële dierenarts constateert, of op basis van bevestigde gegevens van oordeel is, dat de ziekte vanuit andere bedrijven op het in artikel 4 bedoelde bedrijf kan zijn ingeslept, dan wel vanuit dit laatste bedrijf naar andere bedrijven kan zijn overgedragen als gevolg van verplaatsingen van personen, dieren, voertuigen of andere stoffen, worden die andere bedrijven onder officieel toezicht geplaatst overeenkomstig artikel 4; dat toezicht wordt pas opgeheven nadat de vermoedelijke aanwezigheid van de ziekte op het bedrijf officieel is weerlegd.

2. Wanneer de officiële dierenarts constateert, of op basis van bevestigde gegevens van oordeel is, dat de ziekte vanuit andere bedrijven op het in artikel 5 bedoelde bedrijf kan zijn ingeslept, dan wel vanuit dit laatste bedrijf naar andere bedrijven kan zijn overgedragen als gevolg van verplaatsingen van personen, dieren, voertuigen of andere stoffen, worden die andere bedrijven onder officieel toezicht geplaatst overeenkomstig artikel 4; dat toezicht wordt pas opgeheven nadat de vermoedelijke aanwezigheid van de ziekte op het bedrijf officieel is weerlegd.

3. Wanneer voor een bedrijf lid 2 van toepassing is, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat artikel 4 voor dat bedrijf blijft gelden gedurende ten minste een met de maximale incubatietijd van iedere ziekte overeenkomende periode te rekenen vanaf het tijdstip waarop de besmetting, blijkens het epizoötiologische onderzoek overeenkomstig artikel 8, waarschijnlijk op het bedrijf is binnengebracht.

4. Wanneer de bevoegde autoriteit zulks geoorloofd acht, kan zij de werkingssfeer van de in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen beperken tot een deel van het bedrijf

en de in dat deel aanwezige dieren, op voorwaarde dat het bedrijf kan voldoen aan het bepaalde in artikel 7, dan wel alleen tot de dieren van de voor de ziekte vatbare soorten.

Artikel 10

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de bevoegde autoriteit, zodra de diagnose van één van de betrokken ziekten officieel is bevestigd, rond het besmette bedrijf een beschermingsgebied met een straal van ten minste 3 kilometer afbakt dat op zijn beurt ligt binnen een toezichtsgebied met een straal van ten minste 10 kilometer. Daarbij dient rekening gehouden te worden met geografische, administratieve, ecologische en epizoötiologische factoren die verband houden met de betrokken ziekte en met de controlestructuren.

2. Indien deze gebieden op het grondgebied van verschillende Lid-Staten zijn gelegen, bakenen de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten de in lid 1 bedoelde gebieden af in onderling overleg. Zo nodig worden het beschermingsgebied en het toezichtsgebied evenwel afgebakend volgens de procedure van artikel 26.

3. Naar aanleiding van een met redenen omkleed verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie kan volgens de procedure van artikel 26 een besluit worden genomen met het oog op een wijziging (met name verkleining c.q. vergroting) van de afbakening van de in lid 1 omschreven gebieden en van de duur van de beperkende maatregelen, rekening houdend met:

- de geografische situatie en ecologische factoren,
- de meteorologische omstandigheden,
- de aanwezigheid, de mate van verspreiding en het type van de vectoren,
- de resultaten van het overeenkomstig artikel 8 verrichte epizoötiologische onderzoek,
- de resultaten van het laboratoriumonderzoek,
- de werkelijk uitgevoerde bestrijdingsmaatregelen.

Artikel 11

1. De Lid-Staten zien erop toe dat in het beschermingsgebied de volgende maatregelen worden toegepast:

- a) Alle bedrijven in het gebied waar dieren van voor de ziekte vatbare soorten worden gehouden worden geïdentificeerd.
- b) De bedrijven waar dieren van voor de ziekte vatbare soorten worden gehouden, worden op gezette tijden bezocht, deze dieren worden klinisch onderzocht en, in voorkomend geval, worden monsters voor laboratoriumonderzoek genomen; de gegevens en de resultaten van die bezoeken moeten worden geregistreerd; de frequentie van deze bezoeken hangt af van de ernst van de epizoötie in de bedrijven die het grootste risico inhouden.
- c) Verkeer en vervoer van dieren van voor de ziekte vatbare soorten over openbare of particuliere wegen,

met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven, wordt verboden; de bevoegde autoriteit kan evenwel afwijkingen toestaan voor de doorvoer van dieren over de weg of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden.

- d) De dieren van voor de ziekte vatbare soorten mogen niet van het bedrijf waarop zij zich bevinden, worden verwijderd, tenzij om onder officiële controle, met het oog op noodslachting, rechtstreeks te worden vervoerd naar een in het beschermingsgebied gelegen slachthuis of, indien zich in dat gebied geen slachthuis onder veterinaire toezicht bevindt, naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis in het toezichtsgebied. Voor dergelijk vervoer wordt door de bevoegde autoriteit slechts toestemming gegeven nadat de officiële dierenarts alle dieren van de voor de ziekte vatbare soorten op het bedrijf heeft onderzocht en heeft bevestigd dat van geen enkel dier wordt vermoed dat het besmet is. De voor het slachthuis verantwoordelijke bevoegde autoriteit moet in kennis worden gesteld van het voornemen om dieren naar dat slachthuis te verzenden.

2. De in het beschermingsgebied toegepaste maatregelen blijven van kracht gedurende ten minste een met een maximale incubatietijd van de betrokken ziekte overeenkomende periode na het tijdstip waarop de dieren van het besmette bedrijf zijn geruimd overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 en de in artikel 16 bedoelde reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden zijn uitgevoerd. Wanneer de ziekte evenwel wordt overgebracht door een vectorinsect, kan de bevoegde autoriteit de duur van de maatregelen en de bepalingen inzake het eventueel binnenbrengen van controledieren vaststellen. De Lid-Staten stellen de Commissie en de overige Lid-Staten onmiddellijk in het kader van het Permanent Veterinair Comité in kennis van de door hen getroffen maatregelen.

Na afloop van de in de eerste alinea bedoelde periode, zijn de in het toezichtsgebied geldende voorschriften eveneens van toepassing op het beschermingsgebied.

Artikel 12

1. De Lid-Staten zien erop toe dat in het toezichtsgebied de volgende maatregelen worden genomen:

- a) Alle bedrijven waar dieren van voor de ziekte vatbare soorten worden gehouden, worden geïdentificeerd.
- b) Verkeer van dieren van voor de ziekte vatbare soorten over openbare wegen wordt verboden, behalve om de dieren naar de wei of naar hun stallen te brengen; de bevoegde autoriteit kan evenwel afwijkingen toestaan voor de doorvoer van dieren over de weg of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden.
- c) Vervoer van dieren van voor de ziekte vatbare soorten binnen het toezichtsgebied is slechts toegestaan wanneer door de bevoegde autoriteit daartoe toestemming is verleend.
- d) De dieren van voor de ziekte vatbare soorten mogen gedurende ten minste een met een maximale incubatietijd overeenkomende periode te rekenen vanaf het laatste geconstateerde ziektegeval niet buiten het toe-

zichtsgebied worden gebracht. Nadien mogen de dieren buiten dat gebied worden gebracht om onder officiële controle rechtstreeks naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis te worden gevoerd met het oog op onmiddellijke slachting. Voor dat vervoer wordt door de bevoegde autoriteit slechts toestemming gegeven nadat de officiële dierenarts alle dieren van voor de ziekte vatbare soorten van het bedrijf heeft onderzocht en heeft bevestigd dat van geen enkel dier wordt vermoed dat het besmet is. De voor het slachthuis verantwoordelijke bevoegde autoriteit moet in kennis worden gesteld van het voornemen om dieren naar dat slachthuis te zenden.

2. De maatregelen in het toezichtsgebied blijven van kracht gedurende ten minste een met een maximale incubatietijd overeenkomende periode na het tijdstip waarop alle in artikel 5 bedoelde dieren van het besmette bedrijf zijn geruimd en op dat bedrijf de in artikel 16 bedoelde reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden zijn uitgevoerd. Wanneer de ziekte evenwel wordt overgebracht door een vectorinsect, kan de bevoegde autoriteit de duur van de maatregelen en de bepalingen inzake het eventueel binnenbrengen van controledieren vaststellen. De Lid-Statens stellen de Commissie en de overige Lid-Statens onmiddellijk in het kader van het Permanent Veterinair Comité in kennis van de door hen getroffen maatregelen.

Artikel 13

Indien de in artikel 11, lid 1, onder d), en artikel 12, lid 1, onder d), bedoelde verbodsbepalingen langer dan 30 dagen worden gehandhaafd in verband met nieuwe ziektegevallen, en indien als gevolg daarvan het onderbrengen van de dieren problemen oplevert, kan de bevoegde autoriteit, indien de eigenaar een met redenen omkleed verzoek daartoe heeft ingediend, toestemming verlenen om de dieren van een bedrijf in het beschermingsgebied, respectievelijk het toezichtsgebied, af te voeren, op voorwaarde dat:

- a) de officiële dierenarts de feiten heeft geconstateerd;
- b) alle dieren op het bedrijf zijn onderzocht;
- c) de af te voeren dieren klinisch zijn onderzocht, met negatief resultaat;
- d) elk afzonderlijk dier is voorzien van een oormerk of met een ander erkend middel is geïdentificeerd;
- e) het bedrijf van bestemming gelegen is in het beschermingsgebied of in het toezichtsgebied.

De nodige voorzorgen moeten worden genomen om verspreiding van het ziekteverwekkende agens ten gevolge van dit vervoer te voorkomen, met name door het reinigen en ontsmetten van de vrachtwagens na elke rit.

Artikel 14

1. De Lid-Statens zien erop toe dat de bevoegde autoriteit alle noodzakelijke maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat ten minste alle in het beschermingsgebied en het toezichtsgebied gevestigde personen volledig worden geïnformeerd over de ingestelde beperkingen, en dat zij al het nodige doet om de betrokken maatregelen op passende wijze ten uitvoer te leggen.

2. Wanneer de betrokken epizootie in een bepaald gebied een uitzonderlijk ernstig karakter heeft, worden alle door de betrokken Lid-Statens te nemen extra maatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 26.

Artikel 15

In afwijking van de algemene bepalingen van de onderhavige richtlijn zijn de specifieke bepalingen betreffende de bestrijdings- en uitroeingsmaatregelen die eigen zijn aan elke van de betrokken ziekten,

- ten aanzien van vesiculaire varkensziekte, die welke vermeld zijn in bijlage II,
- ten aanzien van elke van de andere in bijlage I bedoelde ziekten, die welke door de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden vastgesteld.

Artikel 16

1. De Lid-Statens zien erop toe dat:

- a) de te gebruiken ontsmettingsmiddelen of insecticiden en eventueel de concentraties daarvan officieel door de bevoegde autoriteit zijn goedgekeurd;
- b) de werkzaamheden met betrekking tot reiniging, ontsmetting en verdelging van insecten onder officiële controle worden verricht
 - overeenkomstig de instructies van de officiële dierenarts, en
 - zodanig dat verspreiding of overleving van het ziekteverwekkende agens volledig is uitgesloten;
- c) de officiële dierenarts na voltooiing van de onder b) bedoelde werkzaamheden nagaat of de maatregelen naar behoren zijn uitgevoerd; hij ziet erop toe dat dieren van de voor de ziekte vatbare soorten pas na een wachttijd van ten minste 21 dagen, ten einde te garanderen dat de betrokken ziekte volledig is uitgeroeid, opnieuw worden binnengebracht.

2. De procedures voor de reiniging en de ontsmetting van een besmet bedrijf

- zijn, ten aanzien van vesiculaire varkensziekte, die welke zijn vermeld in bijlage II;
- worden in het kader van de vaststelling van de specifieke maatregelen voor elke van de in bijlage I bedoelde ziekten vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 15, tweede streepje.

Artikel 17

1. De Lid-Statens zien erop toe dat in elke Lid-Staat worden aangewezen:

- a) een nationaal laboratorium met de nodige voorzieningen en het nodige gespecialiseerde personeel om op elk moment, en met name bij de eerste tekenen van de

betrokken ziekte, het type, sub-type en de variant van het betreffende virus vast te stellen en de door de regionale diagnoselaboratoria verkregen resultaten te bevestigen;

- b) een nationaal laboratorium dat wordt belast met het testen van de reagentia die door de regionale diagnoselaboratoria worden gebruikt.

2. De voor elke van de bedoelde ziekten aangewezen nationale laboratoria zijn verantwoordelijk voor de coördinatie van de normen en methoden voor de diagnose en het gebruik van de reagentia.

3. De voor elke van de bedoelde ziekten aangewezen nationale laboratoria zijn verantwoordelijk voor de coördinatie van de normen en methoden voor de diagnose die in elk diagnoselaboratorium voor de betrokken ziekte in de Lid-Staat worden vastgesteld. Daartoe

- a) kunnen zij de diagnosereagentia leveren aan de nationale laboratoria;
- b) controleren zij de kwaliteit van alle diagnosereagentia die in de Lid-Staat worden gebruikt;
- c) organiseren zij geregeld vergelijkende tests;
- d) bewaren zij isolaten van het virus van de betrokken ziekte, afkomstig van in de Lid-Staat bevestigde gevallen;
- e) zien zij erop toe dat de in de regionale diagnoselaboratoria verkregen positieve resultaten worden bevestigd.

4. In afwijking van lid 1 kunnen de Lid-Staten die voor de betrokken ziekte niet over een bevoegd nationaal laboratorium beschikken, evenwel gebruik maken van de diensten van een ter zake bevoegd laboratorium van een andere Lid-Staat.

5. De lijst van de nationale laboratoria voor de vesiculaire varkensziekte staat vermeld in bijlage II.

6. De voor elke van de bedoelde ziekten aangewezen nationale laboratoria werken samen met de in artikel 18 bedoelde respectieve communautaire referentielaboratoria.

7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden volgens de procedure van artikel 25 door de Commissie vastgesteld.

Artikel 18

1. Het communautaire referentielaboratorium voor de vesiculaire varkensziekte staat vermeld in bijlage II.

2. De communautaire referentielaboratoria voor elke van de andere in bijlage I bedoelde ziekten worden in het kader van de vaststelling van de specifieke maatregelen voor elke afzonderlijke ziekte aangewezen volgens de procedure bedoeld in artikel 15, tweede streepje.

3. Onverminderd de bepalingen van Beschikking 90/424/EEG, inzonderheid van artikel 28, zijn de bevoegdheden en taken van de in de leden 1 en 2 bedoelde laboratoria die welke in bijlage III zijn vermeld.

Artikel 19

1. Inenting tegen de in bijlage I bedoelde ziekten mag alleen plaatsvinden ter aanvulling van de bij het uitbreken van de betrokken ziekte genomen bestrijdingsmaatregelen en overeenkomstig de volgende bepalingen:

- a) het besluit tot inenting ter aanvulling van de bestrijdingsmaatregelen wordt door de Commissie in samenwerking met de betrokken Lid-Staat volgens de procedure van artikel 26 genomen;
- b) dit besluit wordt met name genomen op grond van de volgende criteria:
 - concentratie van de dieren van de betrokken soorten in het getroffen gebied,
 - kenmerken en samenstelling van elk gebruikt vaccin,
 - nadere bepalingen voor de controle op de distributie, de opslag en het gebruik van de vaccins,
 - soorten en de leeftijd van de dieren die ingeënt kunnen of moeten worden,
 - gebieden waar inenting kan of moet plaatsvinden,
 - duur van de inentingscampagne.

2. In het in lid 1 bedoelde geval

- a) wordt inenting of herinenting van dieren van voor de ziekte vatbare soorten op de in artikel 4 bedoelde bedrijven verboden;
- b) wordt injectie met hyperimmuunserum verboden.

3. Wanneer inenting plaatsvindt, gelden de volgende voorschriften:

- a) Alle ingeënte dieren moeten met behulp van een volgens de procedure van artikel 25 erkende methode met een duidelijk en goed leesbaar merkteken worden geïdentificeerd.
- b) Alle ingeënte dieren moeten binnen het inentingsgebied blijven, tenzij zij naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis worden gebracht om daar onmiddellijk te worden geslacht; in dat geval mag verplaatsing van de dieren slechts worden toegestaan nadat een officiële dierenarts alle dieren van voor de ziekte vatbare soorten op het bedrijf heeft onderzocht en heeft bevestigd dat van geen enkel dier wordt vermoed dat het besmet is.

4. Na voltooiing van de inentingswerkzaamheden kan, volgens de procedure van artikel 26 en binnen termijnen die volgens dezelfde procedure worden vastgesteld, worden toegestaan dat dieren van voor de ziekte vatbare soorten het inentingsgebied verlaten.

5. De Lid-Staten stellen de Commissie geregeld in het kader van het Permanent Veterinair Comité op de hoogte van het verloop van de inentingsmaatregelen.

6. In afwijking van lid 1 mag het besluit om tot noodinenting over te gaan evenwel worden genomen door de betrokken Lid-Staat na kennisgeving aan de Commissie, mits de wezenlijke belangen van de Gemeenschap niet in gevaar worden gebracht. Dit besluit, waarbij met name rekening zal worden gehouden met de dichtheid van de

veebezetting in bepaalde gebieden, de noodzaak speciale rassen te beschermen en het geografische gebied waarin inenting plaatsvindt, wordt onmiddellijk volgens de procedure van artikel 26 geëvalueerd in het kader van het Permanent Veterinair Comité. Het Comité kan besluiten tot handhaving, wijziging, uitbreiding of beëindiging van de maatregelen.

Artikel 20

1. Elke Lid-Staat stelt een rampenplan op, dat geldt voor alle in bijlage I bedoelde ziekten en waarin wordt aangegeven welke nationale maatregelen ten uitvoer moeten worden gelegd in geval van uitbraak van één van deze ziekten.

In dat plan moet ervoor worden gezorgd dat kan worden beschikt over de installaties, de apparatuur, het personeel en ander geschikt materieel, nodig voor een snelle en doeltreffende uitroeiing van de ziektehaard.

2. De algemene criteria voor het opstellen van dit rampenplan staan in bijlage IV, punten 1 tot en met 5 en punt 10; de punten 6 tot en met 9 behelzen de criteria die voor elke ziekte afzonderlijk gelden. De Lid-Staten kunnen de toepassing van de criteria van de punten 6 tot en met 9 evenwel beperken wanneer de criteria van de punten 1 tot en met 5 en van punt 10 al zijn aangenomen en in het kader van de indiening van plannen betreffende de toepassing van maatregelen ter bestrijding van een andere ziekte.

3. De overeenkomstig de in bijlage IV genoemde criteria vastgestelde rampenplannen worden aan de Commissie voorgelegd:

- i) ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte, uiterlijk zes maanden na de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt,
- ii) uiterlijk zes maanden na de tenuitvoerlegging van de specifieke maatregelen voor elke van de andere in bijlage I bedoelde ziekten.

4. De Commissie onderzoekt de rampenplannen ten einde na te gaan of zij toereikend zijn om het gestelde doel te bereiken en stelt de betrokken Lid-Staat eventueel voor de nodige wijzigingen aan te brengen, met name om te garanderen dat de plannen verenigbaar zijn met die van de andere Lid-Staten.

De Commissie keurt de, eventueel gewijzigde, plannen goed volgens de procedure van artikel 25.

De plannen kunnen nadien nog volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld in verband met de ontwikkeling van de situatie of de specifieke aard van de betrokken ziekte.

Artikel 21

In afwijking van de in de artikelen 19 en 20 bedoelde voorschriften inzake de door de Lid-Staten aan te nemen spoedmaatregelen en ten einde rekening te houden met de bijzondere natuurlijke en geografische omstandigheden van de overzeese departementen, de Azoren en Madeira en de afstand van deze gebieden tot het centrale gedeelte van het

grondgebied van de Gemeenschap mogen de betrokken Lid-Staten specifieke bepalingen toepassen voor de bestrijding van elke van de in bijlage I bedoelde ziekten.

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie en de overige Lid-Staten in het kader van het Permanent Veterinair Comité in kennis van de ter zake getroffen maatregelen, en met name van de controlemaatregelen die ten uitvoer zijn gelegd om te voorkomen dat de dieren van de genoemde gebieden of producten van deze dieren naar de rest van het grondgebied van de Gemeenschap worden verzonden.

Na de in de vorige alinea bedoelde kennisgevingsprocedure is artikel 20 mutatis mutandis van toepassing.

Artikel 22

Deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Daartoe kunnen zij met een controle op een representatief percentage bedrijven nagaan of de bevoegde autoriteiten controleren of de bedrijven deze richtlijn naleven. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle steun voor de uitvoering van hun taak.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 25.

Artikel 23

1. De voorschriften met betrekking tot de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de maatregelen in verband met de tenuitvoerlegging van deze richtlijn zijn vastgesteld in Beschikking 90/424/EEG.

2. Artikel 3 van Beschikking 90/424/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt aan de lijst van ziekten de volgende ziekte toegevoegd:

„enzoötische hemorragische ziekte bij herten”;

- b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„2 bis. De betrokken Lid-Staat komt eveneens voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking wanneer bij het uitbreken van een haard van een van de in lid 1 genoemde ziekten twee of meer Lid-Staten nauw samenwerken bij de beheersing van die epizootie, met name bij de tenuitvoerlegging van het epizootologisch onderzoek en van de maatregelen inzake het toezicht op de ziekte. Over de specifieke financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt, onverminderd de in het kader van de desbetreffende gemeenschappelijke marktordeningen vastgestelde maatregelen een besluit genomen volgens de procedure van artikel 41.”.

Artikel 24

1. De bijlagen I, III en IV kunnen zo nodig door de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden gewijzigd met name om rekening te houden met de ontwikkeling op het gebied van onderzoek en diagnostische methoden.
2. Volgens de procedure van artikel 25 kan de Commissie bijlage II wijzigen met name om rekening te houden met de ontwikkeling op technisch en wetenschappelijk gebied en van de diagnostische methoden.

Artikel 25

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Veterinair Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.
2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.
3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van drie maanden na indiening van het voorstel geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 26

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Veterinair Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.
2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148,

lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen.

4. a) De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
b) Wanneer de maatregelen hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen vijftien dagen na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid tegen deze maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 27

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 oktober 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de teksten mee van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De vaststelling op 1 oktober 1993 van de uiterste datum voor de omzetting in nationaal recht laat de in Richtlijn 90/425/EEG bedoelde afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen onverlet.

Artikel 28

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. GUMMER

*BIJLAGE I***LIJST VAN ZIEKTEN WAARVOOR EEN AANGIFTEPLICHT GELDT**

Ziekte	Maximale incubatietijd
Runderpest	21 dagen
Pest bij kleine herkauwers	21 dagen
Vesiculaire varkensziekte	28 dagen
Blue tongue	40 dagen
Enzoötische hemorragische ziekte bij herten	40 dagen
Schape- en geitepokken	21 dagen
Vesiculaire stomatitis	21 dagen
Teschener ziekte	40 dagen
Nodulaire dermatose	28 dagen
Riftvalleykoorts	30 dagen

BIJLAGE II

SPECIFIEKE MAATREGELEN VOOR DE BESTRIJDING EN DE UITROEIING VAN BEPAALDE ZIEKTEN

Afgezien van de algemene bepalingen van de onderhavige richtlijn zijn de volgende specifieke bepalingen van toepassing ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte.

1. Beschrijving van de ziekte

Varkensziekte die klinisch niet kan worden onderscheiden van mond- en klauwzeer. Zij veroorzaakt blaasjes op de snuit, de lippen, de tong en de klauwkussens. De ernst van de ziekte kan sterk variëren; de ziekte kan een varkensbeslag besmetten zonder dat er klinische laesies optreden. Het virus kan heel lang buiten het lichaam, zelfs in vers vlees, overleven; het is uitermate resistent tegen normale ontsmettingsmiddelen en is persistent; het is stabiel in een pH-zone gelegen tussen 2,5 en 12, waardoor een zeer grondige reiniging en ontsmetting vereist is.

2. Incubatietijd

In het kader van deze richtlijn wordt ervan uitgegaan dat de maximale incubatietijd 28 dagen bedraagt.

3. Diagnostische methoden voor de bevestiging van de differentiële diagnose van vesiculaire varkensziekte

Vóór de datum van inwerkingtreding van de onderhavige richtlijn worden volgens de procedure van artikel 25 gedetailleerde voorschriften vastgesteld voor de methoden voor het verzamelen van materiaal voor het stellen van de diagnose, voor de diagnostische tests in een laboratorium, het opsporen van antilichamen en de evaluatie van de resultaten van de laboratoriumproeven.

4. Bevestiging van de aanwezigheid van vesiculaire varkensziekte

In afwijking van artikel 2, punt 6, van de onderhavige richtlijn wordt de aanwezigheid van de ziekte bevestigd:

- a) in de bedrijven waar het virus van de vesiculaire varkensziekte is geïsoleerd hetzij bij de varkens hetzij in de omgeving;
- b) in de bedrijven waarop varkens verblijven die seropositief zijn ten aanzien van vesiculaire varkensziekte voor zover deze varkens of andere varkens op het bedrijf laesies vertonen die kenmerkend zijn voor vesiculaire varkensziekte;
- c) in de bedrijven waarop varkens verblijven die klinische symptomen vertonen of die seropositief zijn, op voorwaarde dat er een rechtstreeks epidemiologisch verband bestaat met een bevestigde ziektehaard;
- d) in andere beslagen waarin de aanwezigheid van seropositieve varkens is aangetoond. In dit laatste geval verricht de bevoegde autoriteit aanvullend onderzoek, met name nieuwe tests via bemonstering, met een tussenpoos van ten minste 28 dagen tussen de monsternemingen, alvorens de ziekte te bevestigen. Artikel 4 blijft van toepassing tot de voltooiing van dit aanvullende onderzoek. Indien bij later onderzoek geen symptomen van de ziekte worden aangetroffen en de varkens nog altijd seropositief zijn, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat de geteste varkens onder haar controle worden afgemaakt en vernietigd of onder haar controle worden geslacht in een door haar op haar nationale grondgebied aangewezen slachthuis.

De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat de betrokken varkens vanaf hun aankomst in het slachthuis gescheiden gehouden worden van de andere varkens en apart worden geslacht en dat het vlees van deze varkens uitsluitend wordt bestemd voor de nationale markt.

5. Diagonoselaboratoria

Duitsland:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul-Ehrlich-Straße, 7400 Tübingen;
België:	Nationaal Instituut voor diergeneeskundig onderzoek, Groeselenberg 99, 1180 Brussel;
Denemarken:	Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm;

Spanje:	Laboratorio de Alta Seguridad Biológica (INIA), 28130 Madrid;
Frankrijk:	Laboratoire central de recherche vétérinaire, Maisons-Alfort;
Griekenland:	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων, Νεαπόλεως 21, Αγία Παρασκευή
Ierland:	Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey;
Italië:	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia;
Luxemburg:	Institut national de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, 1180 Bruxelles;
Nederland:	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad;
Portugal:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Lisboa;
Verenigd Koninkrijk:	Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey.

6. Communautair referentielaboratorium

AFRC Institute for Animal Health,
Pirbright Laboratory,
Ash Road,
Pirbright,
Woking,
Surrey, GU24ONF,
United Kingdom.

7. Beschermingsgebied

1. De afmetingen van het beschermingsgebied zijn die welke zijn omschreven in artikel 10 van de onderhavige richtlijn.
2. In het geval van vesiculaire varkensziekte zijn, in afwijking van de in artikel 11 van de onderhavige richtlijn bedoelde maatregelen, de volgende maatregelen van toepassing:
 - a) alle bedrijven in het gebied waar dieren van voor de ziekte vatbare soorten worden gehouden worden geïdentificeerd;
 - b) de bedrijven waar dieren van voor de ziekte vatbare soorten worden gehouden, worden op gezette tijden bezocht, deze dieren worden klinisch onderzocht en in voorkomend geval worden monsters voor laboratoriumonderzoek genomen; de gegevens en de resultaten van die bezoeken moeten worden geregistreerd; de frequentie van deze bezoeken hangt af van de ernst van de epizootie in de bedrijven die het grootste risico inhouden;
 - c) verkeer en vervoer van dieren van voor de ziekte vatbare soorten over openbare of particuliere wegen, met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven, wordt verboden; de bevoegde autoriteit kan evenwel afwijkingen toestaan voor de doorvoer van dieren over de weg of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden;
 - d) volgens de procedure van artikel 25 kan evenwel van deze bepalingen worden afgeweken voor slachtvarkens van buiten het beschermingsgebied die op weg zijn naar een in dat gebied gelegen slachthuis;
 - e) vrachtwagens en andere voertuigen en uitrusting voor het vervoer van varkens of andere dieren en van mogelijk verontreinigd materiaal, met name voeder, mest, drijfmest, die binnen het beschermingsgebied worden gebruikt, mogen.
 - i) een bedrijf binnen het beschermingsgebied,
 - ii) het beschermingsgebied,
 - iii) een slachthuis,
 niet verlaten zonder te zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit vastgestelde voorschriften. In deze voorschriften is met name bepaald dat geen enkele vrachtwagen of geen enkel voertuig waarmee varkens zijn vervoerd, het gebied mag verlaten zonder door de bevoegde autoriteit te zijn geïnspecteerd;
 - f) varkens mogen niet buiten het bedrijf waar zij worden gehouden, worden gebracht binnen 21 dagen na voltooiing van de in artikel 16 bedoelde voorlopige reinigings- en ontsmettingswerk-

zaamheden van het besmette bedrijf; na 21 dagen kan toestemming worden verleend om varkens buiten het betrokken bedrijf te brengen:

- i) rechtstreeks naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis dat bij voorkeur gelegen is in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied, op voorwaarde dat:
 - alle varkens op het bedrijf onderzocht zijn;
 - de voor slachting te vervoeren varkens klinisch onderzocht zijn;
 - elk varken voorzien is van een oormerk of met een ander erkend middel is geïdentificeerd;
 - het vervoer plaatsvindt in door de bevoegde autoriteit verzegelde voertuigen.

De voor het slachthuis bevoegde autoriteit wordt in kennis gesteld van het voornemen om varkens naar dat slachthuis te verzenden.

Bij aankomst in het slachthuis worden de varkens gescheiden gehouden van andere varkens en apart geslacht. De voor het vervoer van de varkens gebruikte voertuigen en de daarvoor gebruikte uitrusting worden gereinigd en ontsmet alvorens zij het slachthuis verlaten.

Bij de keuringen vóór en na het slachten die in het aangewezen slachthuis worden uitgevoerd, dient de bevoegde autoriteit vooral te letten op mogelijke symptomen van besmetting met het virus van de vesiculaire varkensziekte.

In het geval van varkens die overeenkomstig deze bepalingen worden geslacht, worden statistisch representatieve bloedmonsters genomen. In geval van een positief resultaat waarmee de aanwezigheid van de vesiculaire varkensziekte wordt bevestigd, zijn de in punt 9.3 bedoelde maatregelen van toepassing;

- ii) in uitzonderlijke omstandigheden rechtstreeks naar andere lokalen in het beschermingsgebied, op voorwaarde dat:
 - alle varkens op het bedrijf onderzocht zijn;
 - alle te vervoeren varkens klinisch onderzocht zijn, met negatief resultaat;
 - elk varken voorzien is van een oormerk of met een ander erkend middel is geïdentificeerd;

- g) vers vlees van varkens als bedoeld in punt f), onder i), wordt voorzien van het merkteken dat is vastgesteld in de bijlage bij Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees⁽¹⁾, en wordt vervolgens behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG van de Raad van 22 januari 1980 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten⁽²⁾. Deze behandeling moet worden uitgevoerd in een door de bevoegde autoriteit aangewezen inrichting.

Voor de verzending van het vlees naar deze inrichting geldt dat de zending vóór vertrek en gedurende het hele vervoer verzegeld is.

Op een door passende bewijzen gestaafd verzoek van een Lid-Staat kunnen evenwel volgens de procedure van artikel 25 van de onderhavige richtlijn specifieke oplossingen worden gekozen, met name wat betreft het merken van het vlees en het latere gebruik ervan alsmede de bestemming van de behandelde produkten.

3. De in het beschermingsgebied geldende maatregelen blijven ten minste van kracht totdat:

- a) alle in artikel 16 van de onderhavige richtlijn vastgestelde maatregelen zijn uitgevoerd,
- b) bij de varkens op alle bedrijven in het gebied
 - i) een klinisch onderzoek is uitgevoerd waarbij geen symptomen zijn gevonden die kunnen wijzen op besmetting met vesiculaire varkensziekte
 - en
 - ii) bij een serologisch onderzoek van een statistisch monster van varkens geen antilichamen van het virus van de vesiculaire varkensziekte zijn aangetroffen. In het serologische onderzoekprogramma wordt rekening gehouden met de overbrenging van de vesiculaire varkensziekte en de wijze waarop de varkens gehuisvest zijn. Het programma wordt vóór de datum van toepassing van de onderhavige richtlijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 25.

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/687/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 16).

⁽²⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 4. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/687/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 16).

Het onderzoek en de bemonstering als bedoeld onder i) en ii) mogen pas worden uitgevoerd 28 dagen na de voltooiing van de voorlopige reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden op het besmette bedrijf.

4. Na afloop van deze periode zijn de voor het toezichtsgebied geldende voorschriften ook van toepassing op het beschermingsgebied.

8. Toezichtsgebied

1. De afmeting van het toezichtsgebied is die welke is omschreven in artikel 10 van de onderhavige richtlijn.
2. In het geval van vesiculaire varkensziekte worden de maatregelen van artikel 12 van de onderhavige richtlijn vervangen door onderstaande maatregelen:
 - a) Alle bedrijven waar dieren worden gehouden van de voor de ziekte vatbare soorten worden geïdentificeerd.
 - b) Behalve voor rechtsreeks vervoer naar het slachthuis, is het verboden varkens die in de voorafgaande 21 dagen het bedrijf zijn binnengebracht van een bedrijf dat in het toezichtsgebied ligt, af te voeren; alle verplaatsingen van de varkens moeten door de eigenaar of degene die belast is met de dieren worden geregistreerd.
 - c) Vervoer van varkens van het toezichtsgebied kan door de bevoegde autoriteit worden toegestaan op voorwaarde dat:
 - alle varkens op het bedrijf binnen de 48 uur vóór het vervoer zijn onderzocht,
 - de te vervoeren varkens binnen de 48 uur vóór het vervoer met een negatief resultaat klinisch zijn onderzocht,
 - een statistisch monster van de te vervoeren varkens binnen de veertien dagen vóór het vervoer aan een serologisch onderzoek is onderworpen en daarbij geen antilichamen van het virus van de vesiculaire varkensziekte zijn aangetroffen. Voor slachtvarkens kan het serologische onderzoek evenwel worden verricht aan de hand van bloedmonsters die genomen zijn in het door de bevoegde autoriteit op haar grondgebied aangewezen slachthuis van bestemming. In geval van positieve resultaten die het bestaan van de vesiculaire varkensziekte bevestigen, zijn de maatregelen van punt 9.3 van toepassing,
 - elk varken afzonderlijk van een oormerk is voorzien of met behulp van een ander erkend middel is geïdentificeerd,
 - de vrachtwagens en de andere voertuigen en apparatuur die voor het vervoer van die varkens gebruik worden, na elk transport worden gereinigd en ontsmet.
 - d) De vrachtwagens en andere voertuigen en de apparatuur die voor het vervoer van de varkens of andere dieren of van mogelijk verontreinigd materiaal binnen het toezichtsgebied gebruikt zijn, mogen dit gebied niet verlaten voordat zij overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit voorgeschreven procedures zijn gereinigd en ontsmet.
3. a) De omvang van het toezichtsgebied kan overeenkomstig artikel 10, lid 3, van de onderhavige richtlijn worden gewijzigd.
b) De maatregelen voor het toezichtsgebied blijven ten minste van kracht totdat:
 - i) alle maatregelen van artikel 16 van de onderhavige richtlijn zijn uitgevoerd,
 - ii) alle maatregelen voor het beschermingsgebied zijn uitgevoerd.

9. Gemeenschappelijke algemene maatregelen

Afgezien van de bovenstaande maatregelen dienen de volgende gemeenschappelijke bepalingen te worden toegepast:

1. Indien de aanwezigheid van de vesiculaire varkensziekte officieel wordt bevestigd, zien de Lid-Staten erop toe dat, naast de maatregelen als bedoeld in artikel 4, lid 2, en artikel 5 van de onderhavige richtlijn, vlees van varkens die zijn geslacht in de periode gelegen tussen de datum van vermoedelijke insleep van de ziekte in het bedrijf en de datum van tenuitvoerlegging van officiële maatregelen, zo veel mogelijk wordt opgespoord en onder officieel toezicht wordt gedestruëerd om iedere mogelijke verspreiding van het virus van de vesiculaire varkensziekte te voorkomen.
2. Wanneer de officiële dierenarts redenen heeft om te vermoeden dat de varkens van een bedrijf zijn verontreinigd ten gevolge van verplaatsingen van personen, dieren, voertuigen of anderszins, blijven

ten aanzien van de varkens van het bedrijf de in artikel 9 van de onderhavige richtlijn bedoelde verplaatsingsbeperkingen gelden, zulks ten minste totdat op het bedrijf:

- a) de varkens klinisch zijn onderzocht met negatief resultaat,
- b) bij een serologisch onderzoek van een statistisch monster van de varkens geen antilichamen van het virus van de vesiculaire varkensziekte overeenkomstig punt 7.3, letter b, onder ii), zijn aangetroffen.

Het onder a) en b) bedoelde onderzoek mag pas worden uitgevoerd 28 dagen na een eventuele verontreiniging van de lokalen door verplaatsingen van personen, dieren, voertuigen of anderszins.

3. Ingeval de aanwezigheid van vesiculaire varkensziekte in een slachthuis wordt bevestigd, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat:

- a) alle in het slachthuis aanwezige varkens onmiddellijk worden geslacht;
- b) de karkassen en slachtafvallen van verontreinigde en besmette varkens onder officieel toezicht worden gedgestrueerd, om gevaar van verspreiding van het virus van de vesiculaire varkensziekte te voorkomen;
- c) gebouwen en uitrusting, met inbegrip van voertuigen, onder controle van de officiële dierenarts worden gereinigd en ontsmet overeenkomstig de instructies van de bevoegde autoriteit;
- d) overeenkomstig artikel 8 een zoötiologisch onderzoek wordt verricht;
- e) op zijn vroegst 24 uur na de voltooiing van de overeenkomstig punt c) uitgevoerde reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden opnieuw varkens voor slachtdoeleinden worden binnengebracht.

10. Reinigen en ontsmetten van besmette bedrijven

Afgezien van het bepaalde in artikel 16 van de onderhavige richtlijn zijn de volgende maatregelen van toepassing:

1. Voorlopige reiniging en ontsmetting

- a) Zodra de varkensarkassen zijn afgevoerd om te worden gedgestrueerd, worden alle delen van de lokalen waar de varkens waren gehuisvest en alle andere delen van lokalen die tijdens het slachten zijn verontreinigd, besproeid met ontsmettingsmiddelen die overeenkomstig artikel 16 zijn goedgekeurd, in de voor vesiculaire varkensziekte vereiste concentratie. Het gebruikte ontsmettingsmiddel moet ten minste 24 uur op het behandelde oppervlak aanwezig blijven.
- b) Eventueel tijdens het slachten gevallen weefselresten of gemorst bloed moeten zorgvuldig worden verzameld en samen met de karkassen worden gedgestrueerd (er moet altijd op een lekvrij oppervlak worden geslacht).

2. Tussentijdse reiniging en ontsmetting

- a) Mest, strooisel en verontreinigd voer moeten uit de gebouwen worden verwijderd, opgehoopt en besproeid met een erkend ontsmettingsmiddel. Drijfmest moet zodanig worden behandeld dat virussen worden gedood.
- b) Alle verplaatsbare accessoires moeten uit de lokalen worden verwijderd en apart worden gereinigd en ontsmet.
- c) Vet en vuil moeten van alle oppervlakken worden verwijderd door middel van een ontvettingsmiddel en vervolgens moeten de oppervlakken met water onder druk worden gewassen.
- d) Daarna moeten alle oppervlakken opnieuw met een ontsmettingsmiddel worden besproeid.
- e) Lekvrije ruimten moeten door middel van rook worden ontsmet.
- f) De beschadigde vloeren, muren en andere delen moeten worden hersteld nadat daarover na een inspectie door de officiële dierenarts overeenstemming is bereikt; de herstellingen moeten onmiddellijk worden uitgevoerd.
- g) Nadat de herstellingen zijn voltooid moeten zij worden geïnspecteerd om na te gaan of een en ander op bevredigende wijze is uitgevoerd.
- h) Alle delen van lokalen die volledig vrij zijn van brandbaar materiaal kunnen een warmtebehandeling met een vlammenwerper ondergaan.

- i) Alle oppervlakken moeten worden bestoven met een alkalisch ontsmettingsmiddel met een pH-waarde van meer dan 12,5 of met een ander erkend ontsmettingsmiddel. Het ontsmettingsmiddel moet na 48 uur met water worden verwijderd.

3. *Definitieve reiniging en ontsmetting*

De behandeling met de vlammenwerper of met het alkalisch ontsmettingsmiddel (punt 2, onder h) of i)) moet veertien dagen later worden herhaald.

11. **Herbevolking met dieren van besmette bedrijven**

Afgezien van de in artikel 5, lid 4, van de onderhavige richtlijn bedoelde maatregelen, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

1. Er mag pas met de herbevolking worden begonnen vier weken na de eerste volledige ontsmetting van de lokalen, dat wil zeggen na fase 3 van de reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden.
2. Voor het weer binnenbrengen van varkens wordt rekening gehouden met het veehouderijsysteem op het betrokken bedrijf en daarbij moeten de volgende bepalingen in acht genomen worden:

- a) Wanneer het gaat om bedrijven in de open lucht, wordt begonnen met het binnenbrengen van een beperkt aantal controlebiggen die negatief hebben gereageerd bij een onderzoek naar de aanwezigheid van het virus van de vesiculaire varkensziekte. De controlebiggen worden, overeenkomstig de eisen van de bevoegde autoriteit, verdeeld over het gehele besmette bedrijf en worden 28 dagen later klinisch onderzocht; monsters van deze dieren worden serologisch onderzocht.

Indien geen enkele big klinische symptomen van vesiculaire varkensziekte vertoont of geen antilichamen van het ziektevirus heeft geproduceerd, kan tot volledige nieuwe bezetting worden overgegaan.

- b) Voor alle andere veehouderijsystemen worden de varkens opnieuw binnengebracht overeenkomstig punt a), dan wel met een volledige nieuwe bezetting mits:
 - alle varkens binnen een periode van acht dagen aankomen en afkomstig zijn van bedrijven die gelegen zijn buiten de gebieden waarvoor beperkingen gelden in verband met vesiculaire varkensziekte; alle varkens moeten seronegatief zijn,
 - geen enkel varken het bedrijf mag verlaten gedurende een periode van 60 dagen die ingaat op de dag waarop de laatste varkens zijn aangekomen,
 - het nieuwe beslag klinisch en serologisch wordt onderzocht overeenkomstig door de bevoegde autoriteit vastgestelde bepalingen. Dit onderzoek mag op zijn vroegst 28 dagen later plaatsvinden.

12. Uiterlijk op 1 oktober 1997 legt de Commissie aan de Raad een verslag voor dat is opgesteld op basis van een advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité over de ontwikkeling van het onderzoek en de diagnostische methoden alsmede over de ontwikkeling van de wetenschap en techniek op het gebied van de vesiculaire varkensziekte, eventueel vergezeld van passende voorstellen waarin rekening wordt gehouden met de conclusies van dat verslag. Uiterlijk zes maanden na de indiening van deze voorstellen neemt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit over deze voorstellen.

BIJLAGE III

COMMUNAUTAIRE REFERENTIELABORATORIA VOOR DE BETROKKEN ZIEKTEN

Functies en taken van de communautaire referentielaboratoria voor de betrokken ziekten:

1. Coördinatie, in overleg met de Commissie, van de in de Lid-Staten toegepaste methoden voor de diagnose van de betrokken ziekten en met name:
 - a) nauwkeurige omschrijving, opslag en levering van virusstammen van de betrokken ziekten voor gebruik bij serologisch onderzoek en voor de bereiding van antiserum;
 - b) levering van referentiesera en andere referentiereagentia aan de nationale referentielaboratoria met het oog op de standaardisering van de in de Lid-Staten gebruikte tests en reagentia;
 - c) aanleg en instandhouding van een verzameling stammen en isolaten van het virus van de betrokken ziekte;
 - d) periodieke organisatie van communautaire vergelijkende tests van de diagnoseprocedures;
 - e) verzameling en vergelijking van gegevens en informatie inzake de gebruikte diagnosetechnieken en de resultaten van de in de Gemeenschap verrichte tests;
 - f) karakterisering van isolaten van het virus van de betrokken ziekte via de meest geavanceerde methoden om een beter inzicht in de epizoötiologie van de ziekte te krijgen;
 - g) het volgen van de ontwikkelingen, over de gehele wereld, op het gebied van toezicht, epizoötiologie en voorkomen van de betrokken ziekte;
 - h) het op peil houden van deskundigheid met betrekking tot het virus van de betrokken ziekte en andere hiermee samenhangende virussen ten einde een snelle differentiële diagnose mogelijk te maken;
 - i) verwerving van gedegen kennis over de vervaardiging en het gebruik van immunologische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik voor de uitroeiing en beheersing van de betrokken ziekte.
2. Actieve steun bij het identificeren van de haarden van de betrokken ziekte in de Lid-Staten door het onderzoeken van de virusisolaten die worden toegezonden voor bevestiging van de diagnose, karakterisering en epidemiologische studies.
3. Opleiding alsmede na- en bijscholing van deskundigen op het gebied van laboratoriumdiagnose met het oog op de harmonisatie van de diagnosetechnieken in de hele Gemeenschap.

BIJLAGE IV

MINIMUMCRITERIA VOOR DE RAMPENPLANNEN

De rampenplannen moeten ten minste

1. voorzien in de oprichting op nationaal niveau van een crisiscentrum dat alle noodmaatregelen in de betrokken Lid-Staat dient te coördineren;
 2. een lijst bevatten van lokale noodcentra die over de nodige voorzieningen beschikken om de controlemaatregelen op lokaal niveau te coördineren;
 3. nauwkeurige informatie bevatten over het bij de noodmaatregelen betrokken personeel, zijn vakbekwaamheid en zijn bevoegdheden;
 4. ervoor zorgen dat elk lokaal noodcentrum snel contact kan opnemen met de personen en/of organisaties die rechtstreeks of indirect bij een besmetting zijn betrokken;
 5. ervoor zorgen dat het nodige materieel en materiaal beschikbaar zijn om de noodmaatregelen naar behoren te kunnen uitvoeren;
 6. nauwkeurige instructies bevatten over de maatregelen, inclusief de maatregelen betreffende de wijze van destructie van karkassen, die moeten worden genomen wanneer besmetting of verontreiniging wordt vermoed en bevestigd;
 7. voorzien in scholingsprogramma's om de praktische vaardigheden en de kennis van de administratieve voorschriften op peil te houden en te verbeteren;
 8. ervoor zorgen dat de diagnoselaboratoria over de nodige voorzieningen beschikken voor post-mortem-onderzoek en over de nodige capaciteit voor het verrichten van serologisch, histologisch en ander onderzoek en dat zij toegang hebben tot recente technieken om snel een diagnose te stellen (hiertoe moeten de nodige regelingen worden getroffen voor het snelle vervoer van monsters);
 9. de nodige gegevens bevatten inzake de hoeveelheid vaccin tegen de betrokken ziekte die naar verwachting nodig is indien tot noodvaccinatie wordt besloten;
 10. voorzien in de nodige uitvoeringsbepalingen.
-

RICHTLIJN 92/120/EEG VAN DE RAAD

van 17 december 1992

houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van bepaalde producten van dierlijke oorsprong

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat producten van dierlijke oorsprong op de lijst van bijlage II bij het Verdrag voorkomen; dat het in de handel brengen daarvan voor de landbouwbevolking een belangrijke bron van inkomsten vormt;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector, de verbetering van de produktiviteit en de geleidelijke totstandbrenging van de gedeelde markt, op communautair niveau gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Gemeenschap de maatregelen heeft vastgesteld op grond waarvan de veterinaire controles aan de grenzen tussen Lid-Staten voor de betrokken producten kunnen worden afgeschaft;

Overwegende dat de mogelijkheid bestaat dat sommige inrichtingen, in verband met bijzondere situaties, niet in staat zijn om op 1 januari 1993 alle specifieke voorschriften in acht te nemen; dat, om rekening te houden met plaatselijke situaties of te voorkomen dat inrichtingen gedwongen worden hun activiteiten abrupt stop te zetten, moet worden voorzien in een regeling waarbij aan inrichtingen die op 1 januari 1993 reeds in bedrijf zijn, beperkte en tijdelijke afwijkingen worden toegestaan;

Overwegende dat de Commissie het noodzakelijk heeft geacht het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité in te winnen over de toekenning van afwijkingen op het beginsel van het stelselmatig onderzoek naar de aanwezigheid van trichinen in vlees van varkens; dat dit advies nog niet voorhanden is; dat de tijdelijke afwijkingen voor vlees van varkens, dat niet bestemd is voor Lid-Staten die dat vlees stelselmatig op trichinen onderzoeken, derhalve moeten worden gehandhaafd;

Overwegende dat deze afwijkingen aan een strenge controle onderworpen moeten blijven om ieder risico van misbruik te voorkomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten kunnen tot en met 31 december 1995 de inrichtingen die producten van dierlijke oorsprong als bedoeld in artikel 2, onder b), van Richtlijn 77/99/EEG vervaardigen en die op de datum van kennisgeving van deze richtlijn geacht worden niet te voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van Richtlijn 77/99/EEG, toestaan af te wijken van sommige van de in bijlage A, hoofdstuk I, en in bijlage C, hoofdstuk II, onder A, en hoofdstuk III van genoemde richtlijn gestelde structurele eisen, voor zover de producten van dierlijke oorsprong die van deze inrichtingen afkomstig zijn, onderworpen blijven aan de controlevoorschriften van artikel 5, lid 2, van Richtlijn 89/662/EEG.

2. Voor de in lid 1 bedoelde afwijkingen komen alleen de inrichtingen in aanmerking die bij de bevoegde nationale autoriteit een afwijking hebben aangevraagd.

Deze aanvraag moet, indien de bevoegde autoriteit zulks verzoekt, aangevuld worden met een plan en een werkprogramma waarin de termijnen worden genoemd waarbinnen de betrokken inrichting aan de in lid 1 bedoelde structurele eisen kan voldoen.

De Lid-Staten delen de Commissie en de overige Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité mede welke inrichtingen ten aanzien van de producten van dierlijke oorsprong als bedoeld in artikel 2, onder b), van Richtlijn 77/99/EEG voldoen aan de eisen van die richtlijn. Daarbij moet per inrichting worden gepreciseerd wat de aard is van de producten die worden vervaardigd.

3. Ingeval om financiële bijstand van de Gemeenschap wordt verzocht, kunnen alleen aanvragen worden aanvaard voor projecten die voldoen aan de eisen van Richtlijn 77/99/EEG.

Artikel 2

1. Tot en met 31 december 1995 kunnen de Lid-Staten voor koel- en vrieshuizen met een geringe capaciteit waar uitsluitend vlees en andere levensmiddelen in eindverpakking worden opgeslagen, afwijkingen toestaan op de structurele eisen van bijlage I, hoofdstuk IV, van Richtlijn 64/433/EEG ⁽⁴⁾ en van bijlage B, hoofdstuk I, punt 1, onder a), van Richtlijn 77/99/EEG, alsmede ten aanzien van een eventuele verplichte erkenning van die inrichtingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 100.

⁽²⁾ PB nr. C 113 van 7. 5. 1990, blz. 205.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 62.

⁽⁴⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 71 (gecodeificeerde versie).

2. De bepalingen inzake verwerking van artikel 13, lid 1, eerste alinea, van Richtlijn 64/433/EEG zijn tot en met 31 december 1994 van toepassing op de in artikel 4, onder A, van die richtlijn bedoelde slachthuizen. Voorts bedraagt voor de uitsnijderijen het cijfer in artikel 4, onder A, punt 2, eerste alinea, van die richtlijn voor dezelfde periode 5 ton per week.

Artikel 3

In afwachting van het in artikel 6, lid 2, van Richtlijn 64/433/EEG bedoelde besluit, mogen de Lid-Staten afwijken van de eis van artikel 6, lid 1, onder a), van genoemde richtlijn voor vers vlees van varkens, dat op hun grondgebied in de handel zal worden gebracht, en voor dergelijk vlees dat bestemd is voor Lid-Staten die gebruik maken van dezelfde afwijking.

De Lid-Staten die gebruik maken van deze afwijking stellen de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan in het Permanent Veterinair Comité in kennis.

Artikel 4

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. GUMMER